Sendi Katić

HRVATSKI SUVENIR

knjiga o slikarstvu Stjepana Katića

Sendi Katiæ

HRVATSKI SUVENIR

knjiga o slikarstvu Stjepana Katiæa

CROATIAN S. Katić SOUVENIR

Sendi Katiæ

HRVATSKI SUVENIR

knjiga o slikarstvu Stjepana Katiæa

KLUB ZAPREŠIÆANA “ZAPREŠÆAN”

Zaprešiæ - Zagreb, 2006.

urednica
Sendi Katiæ

autor slika
Stjepan Katiæ

nakladnik
Klub Zaprešiæana Zaprešèan,
Zaprešiæ

za nakladnika
Nikola Skledar

lektorlca
Dragica Imbriovèan

prevele na engleski
Tessa Cernjak
Ana Skledar

grafièki pripremio
Vilim Patz

korektorica
Sendi Katiæ

dizajnerica
Stela Katiæ

sva prava na slike
pridržava autor

tekstovi
Božidar Petraè
Branko Pilaš
Dubravko Horvatiæ
Ernest Fišer
Josip Depolo
Katarina Butkoviæ
Klaudija Guciæ
Marija Bajt
Miroslav Hreljac
Mladen Èutura
Nikola Mahovliæ
Nikola Skledar
Pavao Buciæ
Radomir Papo
Silvija Bosner
Snježana Pintariæ
Stanko Špoljariæ
Željko Obad
Željko Špoljar

fotografije
Blaž Despiniæ
Branko Rakasoviæ
Ivan Posavec
Lidija Paliæ
Miroslav Hržina
Sendi Katiæ
Stela Katiæ

pjesme
Ana Bešeniæ
Anðelko Vuletiæ
Ante Stamaæ
Antun Gustav Matoš
August Šenoa
Biserka Rožankoviæ
Božidar Staroveški
Dobriša Cesariæ
Drago Britviæ
Dragutin Tadijanoviæ
Ivan Èedomir Ostreš
Ivan Goran Kovaèiæ
Ivan Gunduliæ
Parun Vesna
Josip Pupaèiæ
Marko Vukasoviæ
Mate Balota
Miroslav Krleža
Nada Boniæ
Nikola Šop
Pero Pavloviæ
Silvije Strahimir Kranjèeviæ
Stanka Klanac-Tuliæ
Stojan Vuèiæeviæ
Tomislav Dikliæ
Tin Ujeviæ
Vladimir Nazor
Željko Špoljar

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveuèilišna knjižnica, Zagreb

UDK

HRVATSKI suvenir – knjiga o slikarstvu Stjepana Katiæa / urednica Sendi Katiæ / 57 suradnika autor slika Stjepan Katiæ
Zaprešiæ: Klub Zaprešiæana “Zaprešèan”, 2006. / uvodna rijeè nakladnika Nikola Skledar
376 slika / 272 stranice / 34 x 24 cm / kolor tisak / tvrdi uvez
Engleski naslov: Croatian souvenir

ISBN

Sendi Katiæ

HRVATSKI SUVENIR

knjiga o slikarstvu Stjepana Katiæa

Zaprešiæ - Zagreb, 2006.

Dobro došli u Hrvatski suvenir!

Pred Vama je Hrvatski suvenir, jedinstveni i nesvakidašnji uradak osmišljen i ostvaren iz podruèja kulture, odnosno likovne umjetnosti.

Tridesetšest poglavlja iz različitih hrvatskih krajeva, prikazano kroz 376 umjetničkih slika govore o slikarskoj biografiji Stjepana Katiæa. Hrvatskim suvenirom se na jedan drugaèiji, umjetnièki, likovni naèin, ostvarila ugoðajnost ambijenta u kojem svakodnevno živimo. Osim najveæih hrvatskih gradova, različitih hrvatskih predjela, krajolika, morskih predjela i priobalja, rijeka, planinskih i nizinskih predjela, krajobraza sjevera i juga, istoka i zapada, ugoðajnost je donešena i kroz različita godišnja doba, sakralne motive, obièaje i ljude.

Pojedina poglavlja donose i prigodne tekstove naših suvremenika; likovnih kritièara, književnika, pjesnika, profesora i drugih. Tekstove vezane uz slikarstvo napisli su pored uvaženog likovnog kritièara Stanka Špoljariæa i prof. dr. Nikole Skledara, koji je napisao uvodnu rijeè nakladnika još i Božidar Petraè, Branko Pilaš, Dubravko Horvatiæ, Ernest Fišer, Josip Depolo, Katarina Butkoviæ, Klaudija Guciæ, Marija Bajt, Miroslav Hreljac, Mladen Èutura, Nikola Mahovliæ, Pavao Buciæ, Radomir Papo, Silvija Bosner, Snježana Pintariæ, Željko Obad i Željko Špoljar.

Nadalje, uz pojedine slikarske rubrike prigodno su odabrane antologijske pjesme koje su napisali velikani našeg pjesništva: Ana Bešeniæ, Anðelko Vuletiæ, Ante Stamaæ, Antun Gustav Matoš, August Šenoa, Biserka Rožankoviæ, Božidar Staroveški, Dobriša Cesariæ, Drago Britviæ, Dragutin Tadijanoviæ, Ivan Èedomir Ostreš, Ivan Goran Kovaèiæ, Ivan Gunduliæ, Vesna Parun, Josip Pupaèiæ, Marko Vukasoviæ, Mate Balota, Miroslav Krleža, Nada Boniæ, Nikola Šop, Pero Pavloviæ, Silvije Strahimir Kranjèeviæ, Stanka Klanac-Tuliæ, Stojan Vuèiæeviæ, Tomislav Dikliæ, Tin Ujeviæ, Vladimir Nazor i Željko Špoljar.

Zahvaljujem se svim spomenutim, ali i onim osobama koje nisam spomenula, a doprinijeli su svojim savjetima i trudom da Hrvatski suvenir bude upravo ovakav.

Sve ovo ovdje spomenuto i ono drugo što æe te sami otkriti stopljeno je u originalnu i jednistvenu atmosferu koju nosi Hrvatski suvenir.

Vjerujem da æe ovo osobito djelo pobuditi u Vama posebne osjeæaje i da æe Vam ostati zanimljiva uspomena.

Sendi Kodić

Welcome to the Croatian Souvenir.

You are looking at the Croatian Souvenir, a unique and unusual piece of work, contrived and realized in the field of culture, more specificially, in the field of fine arts.

The biography of the painter Stjepan Katiæ is described in thirty-six chapters containing three hunderd and seventy-six paintings which depict various parts of Croatia. The Croatian Souvenir portrays, in a different and artistic way, the atmosphere ih which we spend our everyday lives. This atmosphere is conveyed through various seasons, religious motives, customs and people as well as Croatia's largest cities, different regions of the country, the coastline scenery, rivers, mountains and valleys, the landscape of the north and the south, the east and the west.

Individual chapters offer suitable texts of our contemporaries; art crutics, writers, poets, scholars, atc. Apart from the esteemed art critic Stanko Špoljariæ and phd. Nikola Skledar, who wrote the introductory note, art related texts were written by: Božidar Petraè, Branko Pilaš, Dubravko Horvatiæ, Ernest Fišer, Josip Depolo, Katarina Butkoviæ, Klaudija Guciæ, Marija Bajt, Miroslav Hreljac, Mladen Èutura, Nikola Mahovliæ, Pavao Buciæ, Radomir Papo, Silvija Bosner, Snježana Pintariæ, Željko Obad and Željko Špoljar.

Furthermore, accompanying the art sections are suitably selected some of the immortal poems written by some of the greatest Croatian poets: Ana Bešeniæ, Anðelko Vuletiæ, Ante Stamaæ, Antun Gustav Matoš, August Šenoa, Biserka Rožankoviæ, Božidar Staroveški, Dobriša Cesariæ, Drago Britviæ, Dragutin Tadijanoviæ, Ivan Èedomir Ostreš, Ivan Goran Kovaèiæ, Ivan Gunduliæ, Vesna Parun, Josip Pupaèiæ, Marko Vukasoviæ, Mate Balota, Miroslav Krleža, Nada Boniæ, Nikola Šop, Pero Pavloviæ, Silvije Strahimir Kranjèeviæ, Stanka Klanac-Tuliæ, Stojan Vuèiæeviæ, Tomislav Dikliæ, Tin Ujeviæ, Vladimir Nazor and Željko Špoljar.

I would like to thank both above mentioned, and the ones who were not, but who have contributed with their advice and effort in order to make Croatian Souvenir what it is.

All mentioned above and the rest that you will discover for yourselves is merged into an original and unique atmosphere of the Croatian Souvenir.

I believe that this remarkable piece of work will stir your emotions and I hope you will remember it forever.

Sendi Katić

SADRŽAJ

UVODNA RIJEÈ .....
INTRODUCTORY NOTE
Nikola Skledar

I. ZAGREBAÈKA KATEDRALA
Stanko Špoljariæ
II. ZAGREB – OD GRIÈA DO KAPTOLA
Stanko Špoljariæ
August Šenoa
III. ZAGREBAÈKE ULICE
Stojan Vuèiæeviæ
Stanko Špoljariæ
IV. ZAGREBAÈKA ŠETNJA
Božidar Petraè
V. ZAGREBAÈKA ZIMA
Katarina Butkoviæ
Stanko Špoljariæ
Mladen Èutura
Snježana Pintariæ
Dragutin Tadijanoviæ
VI. ZAGREB – I GRADEC I KAPTOL
Stanko Špoljariæ
VII. ZAGREB 900
Dubravko Horvatiæ
VIII. VARAŽDIN – GRAD BAROKA
Stanko Špoljariæ
IX. TRGOVI I ULICE VARAŽDINA I
Ernest Fišer
X. TRGOVI I ULICE VARAŽDINA II
Miroslav Hreljac
XI. VARAŽDINSKI ZVONICI
Željko Špoljar
XII. ZAPREŠIÆKE ŠETNICE
Ivan Èedomir Ostreš
Željko Špoljar
XIII. NOVI DVORI ZAPREŠIÆKI
Biserka Rožankoviæ
Josip Depolo
XIV. SAMOBORSKE VEDUTE
Stanko Špoljariæ
Marko Vukasoviæ
XVI. POŽEGA – ZLATNA DOLINA
Stanko Špoljariæ
Nada Boniæ
XVII. POŽEŠKE VREDNOTE
Marija Bajt
Željko Obad
XVIII. PODNO STARIH ZVONIKA – DOLINA KARDINALA
Nikola Mahovliæ
XIX. VINKOVAÈKE JESENI
Dobriša Cesariæ

XX. NINSKE ZNAMENITOSTI
Tomislav Dikliæ
Klaudija Guciæ
XXI. HRVATSKI GRADOVI
DUBROVNIK, SPLIT, ŠIBENIK, ZADAR, PULA, RIJEKA, SL. BROD, GOSPIÆ, BJELOVAR, SISAK, OSIJEK, METKOVIÆ
Ivan Gunduliæ
Stanko Špoljariæ .....
XXII. SPOMENICI
XXIII. HRVATSKO ZAGORJE
Ana Bešeniæ
XXIV. ÈAROBNA GLAZBA PRIRODE
Pero Pavloviæ
Stanko Špoljariæ
XXV. VODE
Željko Špoljar
Radomir Papo
XXVI. KRAJOLICI
Stanko Špoljariæ
Dragutin Tadijanoviæ
XXVII. MINIJATURE
Ivan Goran Kovaèiæ
Stanko Špoljariæ
XXVIII. U VOÆNJAKU
Dobriša Cesariæ
XXIX. S JUGA
Pero Pavloviæ
Vladimir Nazor
Mate Balota
XXX. U ZAGRLJAJU MORA
Josip Pupaèiæ
Stanka Klanac
XXXI. BISERJE
Branko Pilaš
Dobriša Cesariæ
XXXII. IZ HERCEGOVINE
Pero Pavloviæ
Nikola Šop
Anðelko Vuletiæ
Tin Ujeviæ
XXXIII. GROZDOVI
Božidar Staroveški
Željko Špoljar
Vesna Parun
Miroslav Krleža
XXXIV. MRTVA PRIRODA
Ivan Èedomir Ostreš
XXXV. PUT ISUSOV
Silvije Strahimir Kranjèeviæ
Stanko Špoljariæ
Pavao Buciæ
Ante Stamaæ
XXXVI. CVJETOVI
XXXVII. GODIŠNJA DOBA
Silvija Bosner
Pero Pavloviæ
Antun Gustav Matoš
Božidar Staroveški

KAZALO SLIKA
LITERATURA

UVODNA RIJEÈ NAKLADNIKA

Stjepan Katiæ iznimna je i osebujna pojava u našem likovnom životu. Obrazovanjem inženjer i magistar biokemije, zaposlen u struci, uspio je stvoriti velik, impresivan slikarski opus različite tematike i tehnika. Slikar je i crtaè veduta, pejsaža, mrtve prirode, sakralnih motiva, portreta, i to u različitim tehnikama – ulju, akvarelu, ugljenu, olovci, kombiniranim tehnikama, osobito u pastelu. Objavljeno mu je 14 grafičkih mapa (između ostalih i Zaprešiæke šetnice), sudjelovao je na četrdesetak samostalnih i skupnih izložaba u zemlji i inozemstvu u različitim eminentnim izložbenim prostorima, a radovi mu se nalaze i kao stalan postav u muzejima, galerijama, crkvama, bolnicama i privatnim zbirkama. Pokrenuo je i vodi likovnu koloniju More u Ninu, Udrugu likovnih umjetnika Akademija-Art, suosnivaèem je umjetničke kolonije u Neumu, sudjelovao je u desecima likovnih radionica itd.

Rođen je u Èapljini 1959., gdje je i maturirao. Od 1978. živi u Zagrebu, a od 1984. u Zaprešiæu, tako da mu Klub Zaprešiæana Zaprešèan, kao sugrađaninu, s punim pravom objavljuje ovu impozantnu mapu – Hrvatski suvenir, koja na svoj naèin objedinjuje i sintetizira sve prethodne.

Tu se nalaze vizure Zagreba kojemu je posvetio cijeli ciklus, od katedrale iz različitih kutova i njezina uklapanja u tkivo grada, preko Grièa i Kaptola koji odišu bogatom poviješæu, do slikovitih šetnji zagrebaèkim ulicama u različitim godišnjim dobima. Zatim, tu su trgovi , ulice i zvonici baroknoga Varaždina, Požege, bogatstvo Vinkovaèkih jeseni i Hrvatskoga Zagorja, povijesne znamenitosti Nina, vedute kraljevskoga srednjoeuropskoga grada Samobora i ostalih prelijepih hrvatskih gradova: Dubrovnika, Metkoviæa, Splita, Šibenika, Zadra, Rijeke, Pule, Gospiæa, Siska, Bjelovara, Osijeka, Slavonskoga Broda. Tu su, dakako, i Zaprešiæke šetnice u kojima je s ljubavlju pokazao kontraste ostataka staroga Zaprešiæa koji neminovno nestaje i suvremenoga grada koji nezaustavljivo raste.

Osim toga, ovdje su i drugi autorovi slikarski ciklusi: Spomenici, Vode, Krajolici, Minijature, Grozdovi, Mrtva priroda, Put Isusov, itd

U sve ove drage i poznate motive, Stjepan Katiæ, dakako, uz vjernost predlošcima, unosi i ono nešto svoje, vlastiti kut gledanja i doživljaj, vlastitu likovnu imaginaciju i invenciju, ostavljajuæi pritom i nama, poštovateljima njegova slikarstva, moguænost našega doživljaja i interpretiranja njegova djela, u èemu se i sastoji bit "estetske univerzalnosti" (I. Kant), prilaza i doživljaja umjetničkoga djela. Kada je, naime, riječ o umjetničkom djelu, ne radi se o mehaničkom oponašanju iskustvene stvarnosti, nego je na djelu i umjetnikova «vlastitost» (M. Heidegger), izvornost, dar i inspiracija, vlastito doživljavanje i shvaæanje zbilje, te njezina stvaralačka transpozicija u umjetničko djelo. Umjetnik kao poietičko (stvaralačko) biæe proizvodi svijet umjetnosti, koji je jedan nov, osebujan svijet, a ne samo sredstvo, osjetilni izraz neke druge svrhe.

Umjetnički doživljaj nije samo psihološka kategorija, ne može se poistovjetiti samo s trenutnom emocijom u psihologijskom smislu riječi, buduæi da su u njega uključeni i elementi intuitivnoga razumijevanja, uzbuđenja i potresenosti, što zahvaæa cijelu čovjekovu duhovnost i osobnost (Ingarden). Po tome umjetnost i jest "najdemokratskiji" oblik ljudskoga duha. Naime da bi se doživjelo umjetničko djelo, njegova poruka, ljepota, tragika i sl., u slikarstvu kao i u glazbi, ne moramo o njima mnogo znati (kao primjerice, u znanosti i u filozofiji, koje su kao u osnovi racionalni oblici duha, kumulativni).
Tome treba dodati da su slikarova djela popraæena dobro odabranim stihovima poznatih hrvatskih i zaprešiækih pjesnika te napisima kompetentnih likovnih kritičara, što nam upotpunjuje doživljaj ovoga izvanrednog izdanja.

O tom zajedništvu i jedinstvu slikarstva i pjesništva najbolje govori poznata sentenca: "Slikarstvo je nijemo pjesništvo, a pjesništvo rječita slika" (Simonides).

Stoga i ovo iznimno izdanje svesrdno preporučujemo svim ljepodusima kao nedvojbeno vrelo autentičnoga umjetničkog doživljaja i užitka.

Prof. dr. Nikola Skledar

PUBLISHER'S INTRODUCTORY NOTE

Stjepan Katiæ is an exceptional and a distinctive phenomenon in our visual-arts scene. An engineer and an M.Sc. of biochemistry by education, and by employment, he has managed to create a great and impressive painting opus of various topics and techniques. He is a painter and a sketcher of panoramas, landscapes, still lives, sacral motives, portraits, in various techniques– oil, water-colours, charcoal, pencil, combined techniques, and especially pastel. He has published 14 graphic portfolios - Zaprešiæke šetnice (The Promenades of Zaprešiæ) among others, he has participated in forty independent and joint exhibitions in Croatia and abroad, in various eminent exhibition areas, and his work can be found as a part of regular displays in museums, galleries, churches, hospitals and private collections. He has started and is still running the artistic colony More Nin, artistic association Akademija-Art, he is a co-founder of the artistic colony in Neum, he has participated in dozens of artistic workshops etc.

He was born in Èapljina in 1959, where he graduated from high school. Since 1978 he has been living in Zagreb, and since 1984 in Zaprešiæ. This is why the club of citizens of Zaprešiæ Zaprešèan, to a fellow citizen, rightfully publishes this imposing portfolio – Hrvatski suvenir (Croatian Souvenir), which in its way unites and synthesizes all of the previous ones.

It contains vistas of Zagreb, to which he dedicates an entire cycle, from the cathedral seen from different angles and the way it fits into the city’s tissue, through Griè and Kaptol and their rich history, to picturesque walks through the streets of Zagreb in different seasons. Then, there are the squares, the streets and the church-towers of the baroque town of Varaždin, Požega, the wealth of Vinkovaèke jeseni (The Vinkovci Autumn Festival) and Hrvatsko Zagorje, the historical sights of Nin, the panoramas of the royal Middle European town of Samobor and other beautiful towns of Croatia: Dubrovnik, Metkoviæ, Split, Šibenik, Zadar, Rijeka, Pula, Gospiæ, Sisak, Bjelovar, Osijek, Slavonski Brod. There are, of course, Zaprešiæke šetnice (The Promenades of Zaprešiæ), in which he lovingly shows the contrasts of the remnants of the old Zaprešiæ which is inevitably disappearing and the contemporary town that is growing unstoppably.

Beside that, there are other cycles: Monuments, Waters, Landscapes, Miniatures, Grape Clusters, Still Life, The Path of Jesus, etc. Besides these dear and familiar motives, Stjepan Katiæ, while staying true to his models, gives something of his own, his unique point of view and impression, his artistic imagination and invention, but still leaving to us, the admirers of his art, the possibility of our own impression and interpretation of his work, what is the essence of the "aesthetical universality" (I. Kant), the approach and the experience of a work of art. A work of art is no mere mechanical imitation of the experiential reality, but also a result of the artist's "singularity" (M. Heidegger), originality, gift and inspiration, his or her own experience and understanding of the reality and its creative transposition into a work of art. An artist as a poietic (creative) being creates a world of art, a new, distinctive world, and not just a means, a sensorial expression of another purpose.

The artistic experience is not just a psychological category, it cannot be equated only with the momentary emotion in the psychological sense, since it also involves elements of intuitive understanding, excitement and agitation, what affects man's entire spirituality and personality (Ingarden). This is what makes art the «most democratic» form of human spirit. Namely, to experience a work of art, its message, beauty, tragedy etc., in painting as in music, we need not know much about them (as, for instance, in science and philosophy, which, as basically rational forms of spirit, are cumulative)

It should also be added that the artist's work here is accompanied by the well chosen lines by known Croatian poets, as well as by those by poets from Zaprešiæ, and by articles by competent art critics, what makes the experience of this exceptional publication complete.

This unity of painting and poetry is best commented by the famous sentence: "Painting is mute poetry, and poetry an eloquent paining" (Simonides).

This is why this exceptional publication is highly recommended to all Schöngeists as an indubitable well of authentic artistic experience and pleasure.

Prof. Nikola Skledar, Ph.D.

I. ZAGREBAÈKA KATEDRALA

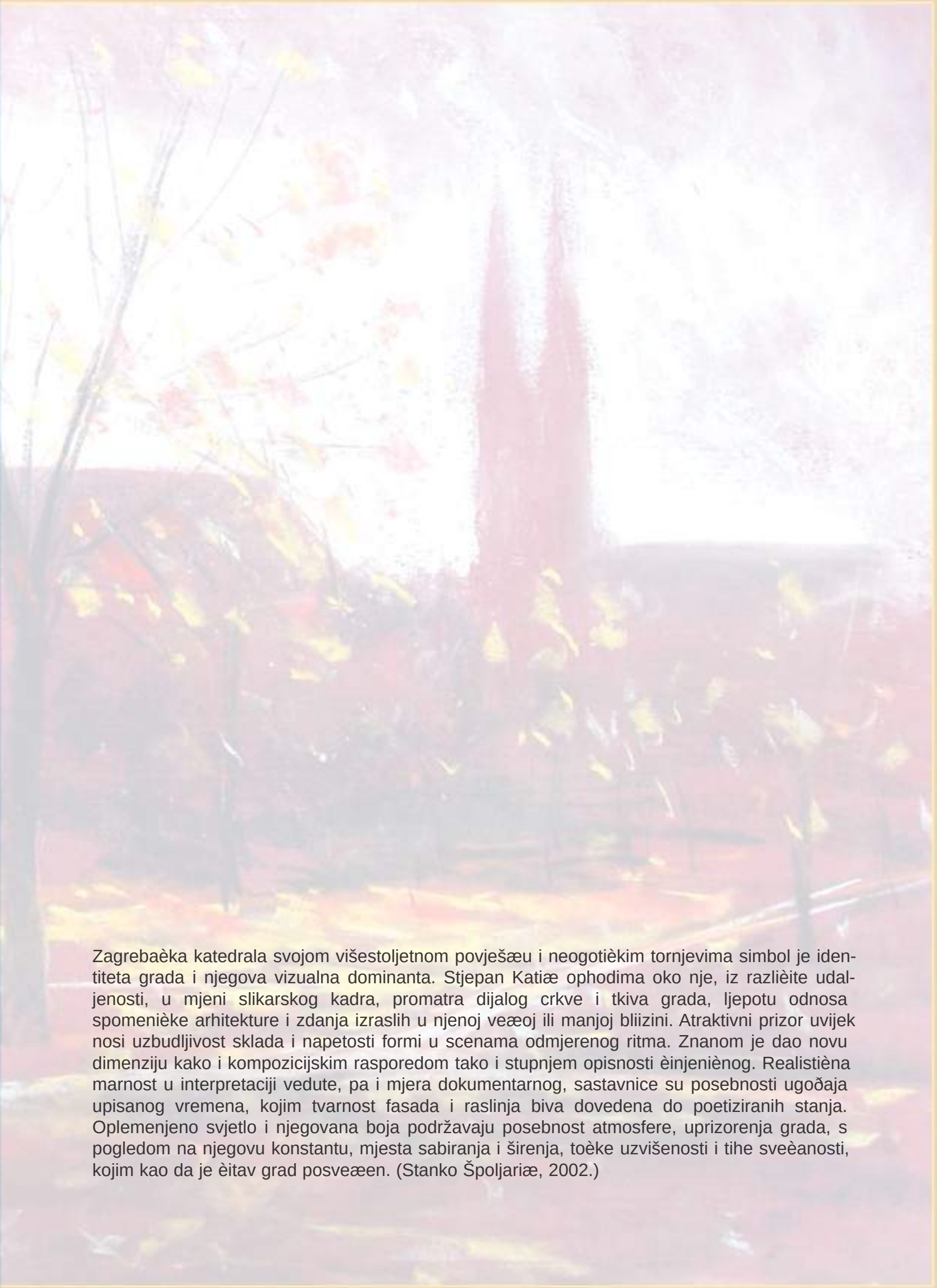

Zagrebaèka katedrala svojom višestoljetnom povješæu i neogotièkim tornjevima simbol je identiteta grada i njegova vizualna dominanta. Stjepan Katiæ ophodima oko nje, iz razlièite udaljenosti, u mjeni slikarskog kadra, promatra dijalog crkve i tkiva grada, ljepotu odnosa spomenièke arhitekture i zdanja izraslih u njenoj veæoj ili manjoj bliizini. Atraktivni prizor uvijek nosi uzbudljivost sklada i napetosti formi u scenama odmjerenog ritma. Znanom je dao novu dimenziju kako i kompozicijskim rasporedom tako i stupnjem opisnosti èinjeniènog. Realistièna marnost u interpretaciji vedute, pa i mjera dokumentarnog, sastavnice su posebnosti ugođaja upisanog vremena, kojim tvarnost fasada i raslinja biva dovedena do poetiziranih stanja. Oplemenjeno svjetlo i njegovana boja podržavaju posebnost atmosfere, uprizorenja grada, s pogledom na njegovu konstantu, mjesta sabiranja i širenja, toèke uzvišenosti i tihe sveèanosti, kojim kao da je èitav grad posveæen. (Stanko Špoljariæ, 2002.)

1. Zagrebaèka katedrala i Kaptol
2. *Slika u podlozi: Katedrala kroz park Ribnjak*

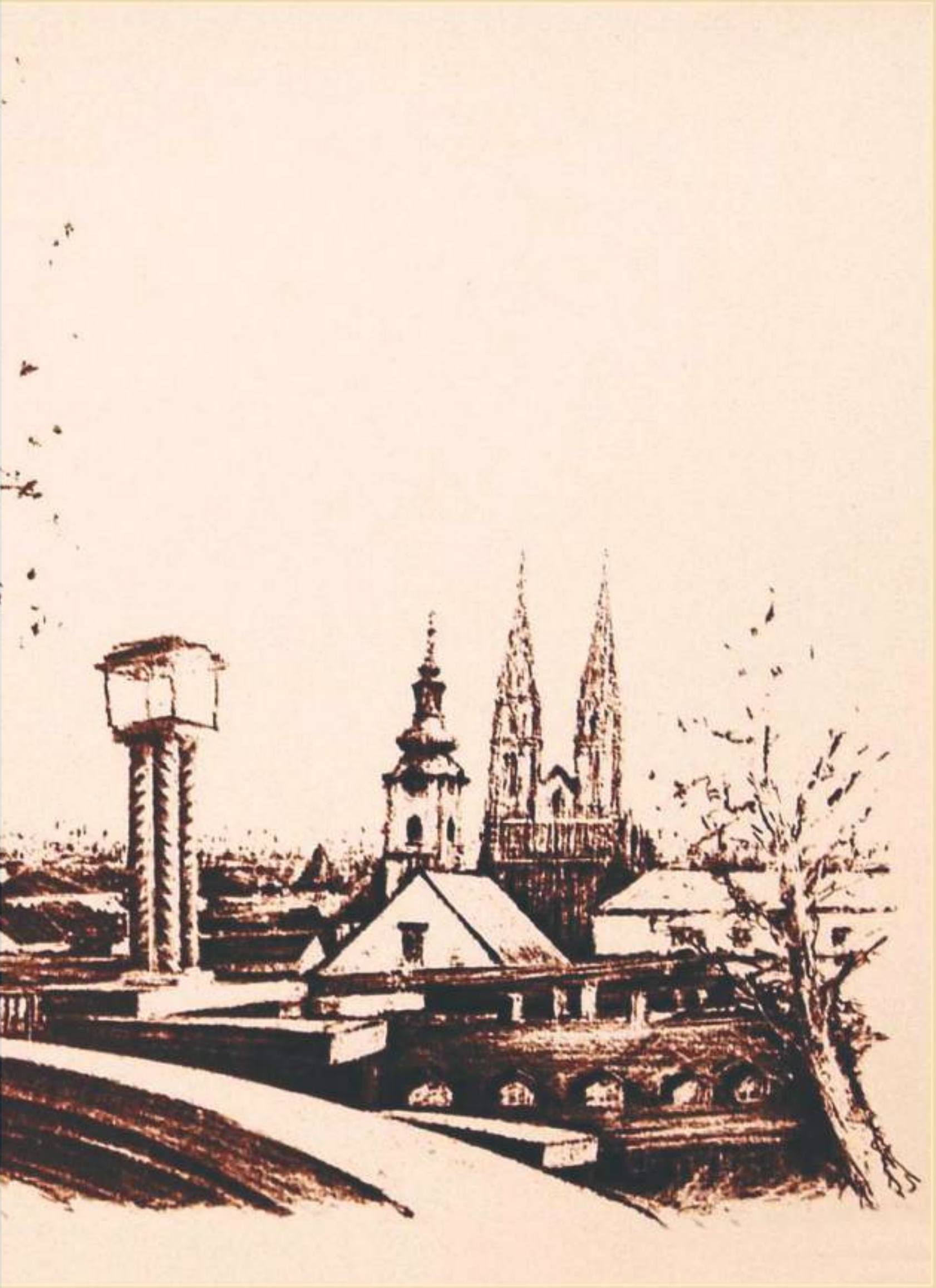

3. Zagrebaèka katedrala i Gornji grad

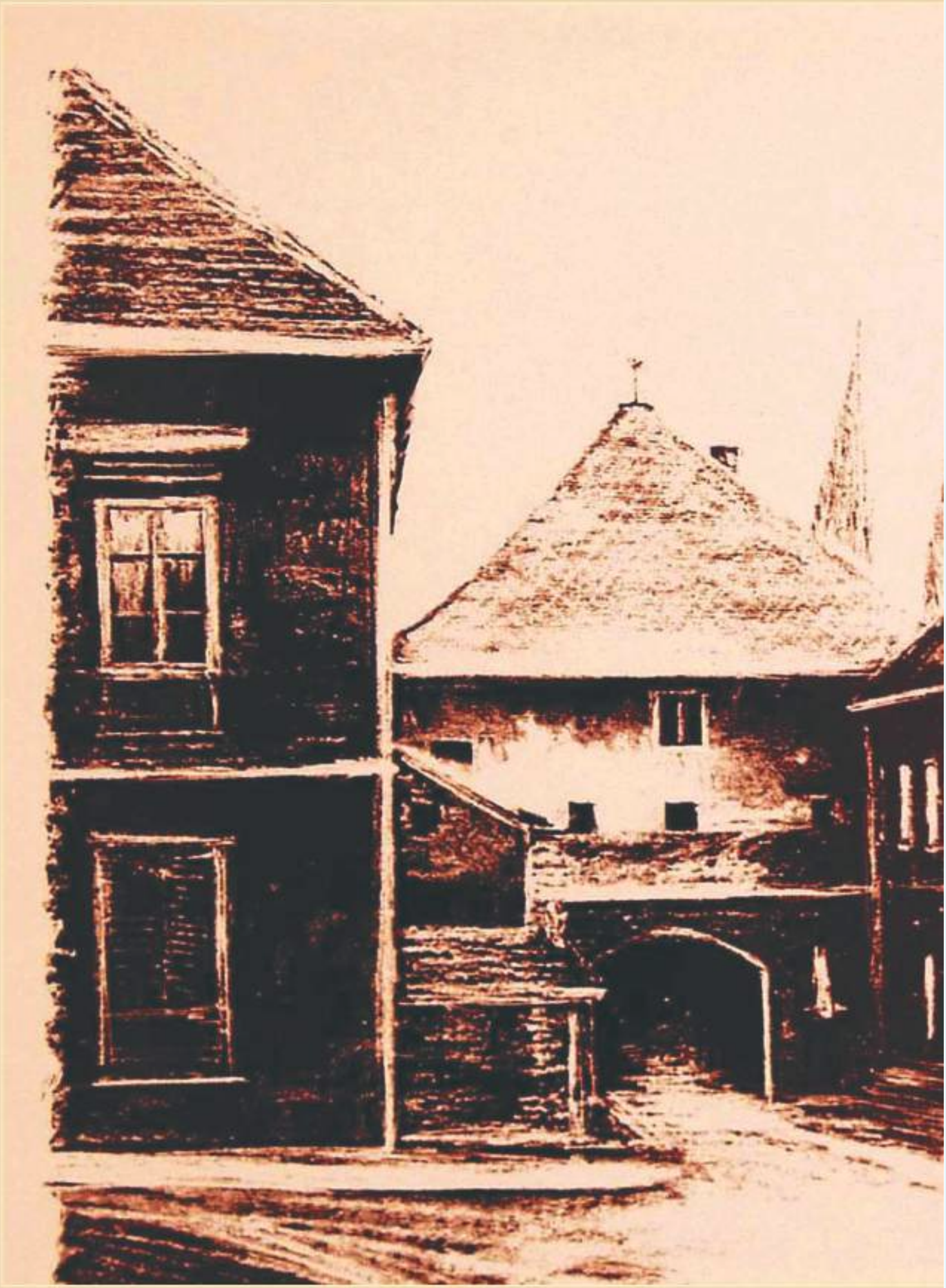

4. Zagrebaèka katedrala i kamenita vrata

5. Zagrebaèka katedrala i Ribnjak

6. Zagrebaèka katedrala i Šenoa
7. Zagrebaèka katedrala i Vlaška

II. ZAGREB OD GRIÈA DO KAPTOLA

ZAGREBU

Povrh starog Grièa brda,
Kao junak lijep i mlad,
Smjele glave, èela tvrda,
Slavni stoji Zagreb-grad.
Živ, ponosit,
Jak, prkosit,
Kad slobode plane boj.
Tko tu kliko ne bi,
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj!

Mnoge bure povrh njega,
Prosu svijeta udes ljut,
Al pod krilom našeg stijega,
On stajaše tvrd i krut.
Ljutit stresa
Juriš bijesa
i razmrvi vraga roj.
Tko tu kliko ne bi:
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj!
- - -
Kad zarudi mlada zora,
A iz zore dvor i hram,
Zlatno-polje, zelen gora,
Sjajna Sava, loze plam:
Od miline
Duša gine,
Po krasoti bludeæ toj.
Tko tu kliko ne bi:
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj.

Zagreb-grade, naša glavo,
Zagreb-grade, štite nas,
Zagreb-grade, naša slavo,
Kao sunce ti nam sjaš.
Budi velik,
Jak ko èelik,
Tisuæ ljeta slavan stoj!
Tko tu kliko ne bi
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divan moj!

August Šenoa

Kretati se od Grièa do Kaptola, sabiruæi povijest slikajuæi… Na stranicama toga puta mnogi su zastajali, no rijetki su se duže zadržavali. Misli se dakako na slikare koji su Zagrebu poklonili pokoju sliku, no nisu zadugo kroz sliku zadržali tu sklonost ka osebujnoj ljepoti. Možda je slikovitost njegovih zgrada i zaplašila poneke, pa su se okrenuli manje obvezujuæem, odnosno temama i motivima gdje se nije mogla povuæi paralela između neponovljivosti gradskih izgleda i vlastite unterpretacije. Slikar koji je Zagrebu posvetio cijele cikluse, koji je u znanim vizurama prepoznao nove moguænosti ili u spomeniènom potvrđivao trajanje naèina i izgleda je Stjepan Katiæ. Tehnikom pastela zabilježio je doživljaj koji je spoj neposrednog, viđenje i kumuliranja promatranja, posvojenja motiva. Tako da se kroz bljesak izraza prepoznaje i promišljaj, kroz neposrednost – red. Izgradio je, za pastel donekle neuobièajno, no likovno potpuno razložno, djelo pregledne arhitektonike, èvrstih formi koje su istovremeno zadržale treptaj, vibrantnost oblika, koji je i opisan ali se stapa s prostorom u kojem se sabiru svi segmenti slike. Unio je slikar u svoj i naš Zagreb, notu romantiènog, ljepote koja negira svu grubost vremena, poradi sklada kojim odiše, i uzbuđenje koje susret s dragim gradom nosi. Slikarstvo je to emocionalne povezanosti s motivom, ali ne i emocionalne žestine veæ fine mjere odnosa, ljubavi i promatranja s distance. U interpretaciji ne teži koloristiènoj buri veæ tonskom smiraju i u njemu pronalazi bogastvo. Nijansiranje vrijednosti smeđeg kreæe se od otvaranja koje dodiruje bjelinu, do zasiæenosti na pragu crnila, s akcentima koji su slikarsloga karaktera i izvan karakteristiène siluete zdanja. Sliènо kao i traganju za originalnim rakursima, za autora idealnog izgleda, pronalazi. Pomaka kojom je intimizam scene oznaèen prvenstveno je u odnosima svijetlo – tamnog otkrivanja zakutaka u kojima je osvojena oaza smiraja za dijalog slikara i grada. Plohe zdanja pulsiraju poradi slikarske odnjegovanosti, ali i tek naznakom traga koje sluti grad i izvan određenog kadra. I Kaptol i Kamenita vrata i Tkalèiæeva ulica i Lotršæak postali su ambijenti kroz koje je spojio monumentalno i lirsko, ostvarujuæi naèin u kojem reprezentativno postaje prisno. Zagreb je dat u više slojeva trajanja i postojanja vremena sabranog u njegovom izrazu, kojem ne nedostaje discipline ali i kojem se slikarskim nervom i senzibilitetom za tonsku raskoš, za znaèenje svjetla uvijek dogodi i nota nepredvidljivog. A to je i èar ovih dojmljivih zagrebaèkih veduta. (Stanko Špoljariæ, 1996.)

8. Zagrebaèka uspinjaèa
9. Slika u podlozi: Prvostolnica u jesen

10. Zagreb - Jesen na Grièu

11. Zagreb noæu
12. Zagreb - Kamenita vrata grada

13. Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu noæu
14. Zagreb - Šetaèi na Trgu Bana Jelaèiæa

III. ZAGREBAÈKE ULICE

JESEN NA ZRINJEVCU

I list u zraku može ocrtati
Ove oblake ove mraène rane
Treba samo pod platane stati
I neèujnom rijeèju prstenovat vrane

Kažem ti stani pred crtežom vjetra
I èekaj da vrana iz neznanja grakne
Past æe list na zemlju, prsten vedra neba
Pozlatiti rane, šutnju gole grane

Stojan Vuèiæeviæ

Dragi gradovi, pogotovo u interpretaciji slikara imaju neobièanu karakteristiku; sposobnost neprekidnog obnavljanja. Znani motivi kroz duboku doživljajnost njihovog izgleda dobivaju novi prizvuk, pa iako je sve poznato, to èinjenièno dobiva drugaèiji karakter. U „islikanim“ temama dat je zvuk uzbudljivog prizora. Zagreb je slikareva èesta preokupacija, pa kretanje mjestima povjesnog i èinjeniènog postaje poticaj da se slikom povežu vremena, osjeti tradicija i zabilježi suvremenost. Odabrao je pastel velikih formata i postupak odmjerene realistièke obrade. Istièe raspored masa i nekim preciznijim ulaženjem u detalj. Primjeri su to jasnog arhitehtonskog rasporeda, èvrste i pregledne kompozicije. Posebno je zanimljiv kut gledanja. Perspektiva niskog oèišta nije tek prostor kojim povezuje zdanja, veæ atraktivni dio slike, pa takav pogled nosi ne malo iznenaðenje. Razumljivo, ne svodi se Katiæevo slikarstvo na dosjetku, ono ima puno pokriæe i u likovnoj napetosti, koloristièanim (tonskim) sklopovima, svjetlosnim prodorima i toplini ugoðaja. I ne teži se efektima kojima bi Zagreb poslužio tek za paradiranje vještine veæ je to traženje onog sloja grada koji radi navike i komocije uobièajnog i ne primjeæujemo. Slikar je reda i smiraja, svojstven mu je klasièan pristup motivu, ali povremena igra daje Zagrebu šarmantnost, utkanu u divan spoj dostojanstva i prisnosti. A pastel, svojom maznošæu i plemenitošæu omoguæava isticanje trajanja i treptavost trenutka, nemir svjetla na stoljetnim fasadama. Akcent koji blista u zagasitoj tami smeðkastih vrijednosti, ponekad u duhu pokrenute dramatièanosti barokne umjetnosti, ali i renesansnog chiaro scura. Bilo da se radi o preostoru pred katedralom, gornjogradskim slikovitostima ili prirodi koja je ušla u grad kroz parkove, umjetnik u karakteru svojevrsne produhovljenosti svjetla, kreæe od ploha kao da su upile ovo zraèenje (i znaèenje) svjetlosnog do postupnog širenja njegovog vala. Sukladno tonskom nijansiranju, suptilnim pomacima kojim boja razlièitu tvarnost kamena i drveta svodi na identièanu slikarsku materiju. Kod Zagrebaèkih ulica ostvarena je ravnoteža u razvedenosti strukture površine, u odnosu punine, gotovo kromatske neprobojnosti ploha i prepoznavanje geste ruke vidljive u gustoæi crtovlja. Zadovoljavanje formalnih naèela, svladavanje zanatskog (posebno dojmljivog) samo je baza (bez sumnje neophodna) za poetièanost izraza, za proniknuæe u ljepotu Zagreba. (Stanko Špoljariæ, 1995.)

15. Zagreb - Na Zrinjevcu
16. Slika u podlozi: Zagreb - Ilica

17. Zagreb - Tkalèiæeva ulica

18. Zagreb - Radiæeva ulica

19. Zagreb - Bakaèeva ulica
20. Zagreb - Skalinska ulica

21. Zagreb - Kod Gornjogradske gimnazije
22. Zagreb - Kula Lotršèak
23. Zagreb - Kaptol

IV. ZAGREBAÈKA ŠETNJA

ZADNJI FIJAKER

I opet noæas
kak i sake noæi
polako se buju gasle kavane
i zadnji vlak kroz stanicu bi prošel
a k njemu niko, niko, nebu došel
iz navike on bu opet èekal da svane

Viš, ja sem ti eto došel v goste
kad mi se nekak neda biti v hiži
kak si mi hitri, naj oprostiju mi to
al meni ti si sejeno nekak bliži

Zbudil se dan i zemlji pojke
gleæ tam iznad Grièa istu kulu
bumo se zibali kak v èunu nas dva
o Zagrebu buš mi pripovedal

Nas dva smo zbila vidli sega
zato i opet sem tu
popevali si bumo tiho
te slatke popevke stare
bumo se znaš, vozili kak negda
æes se signale i æes sve pute

Fuækam ja na te table žute
i vse na vuglu kad smo
sto put prešli
sunce nek zbudi dragi Zagreb
i otpre svetlu saka vrata
fabrike, ljudi, tice i grad
najemput se bu
kak od zlata
videl buš još je lepi Zagreb
kak na paradi v plave bluze
dobri naš veter z Medvešèaka za nas
popuhnul bu i zbrisal suze

Nas dva smo zbilja vidli sega
zato i opet sem tu
popevali si bumo tiho
te slatke popevke stare
daj pelaj moj prijatelj stari
pelaj za zadnji put èist polako
èez celi naš grad
poevali si bumo tiho
za tebe i za naš Zagreb

Drago Britviæ

Ove nas slike prenose bilo u one dane kad smo o Zagrebu snivali podalje Zagreba, kada smo se na sve moguæe naèine u svojoj mladosti trudili doæi do toga grada kao buduæi sveuæilištarci ili pak kao završeni ljudi, da bi smo upravo u gradu Zagrebu našli svoje životno mjesto, svoj životni prostor, ne bismo li u tom Gradu stekli svoju vlastitu afirmaciju, vjerujuæi da æemo tomu Gradu dati svoje najbolje godine, sve ono najbolje što nam je darovano kroz naše talente i naše sposobnosti. I Zagreb nam je jamaèno vratio, i nama koji smo u Zagrebu rođeni i nama koji smo s razlièitih strana hrvatskih krajeva došli. Taj i takav Zagreb, eto veæ tisuæljetni Zagreb, i današnjim danom pokušava kazati da je i on jedan na zemljovidu Europe, ne među posljednjima. Ako i jest negdje na dnu što se tièe broja stanovnika europskih metropola, ali nije li i iz takvih manjih gradova izniklo èudo veliko. Pa ako se, biblijskim rijeèima, u gradu Betlehemu dogodilo èudo, zašto se to èudo ne bi događalo i u gradu poput Zagreba. Vjerujem da dijelim s Vama iste osjeæaje, ista razmišljanja, i svih onih koji su sudjelovali u izgradnji našega Grada. Pritom najviše mislim na one koji su tomu doprinijeli svojim lijepim rijeèima, svojim lijepim pjesmama, svojim slikama... Spomenuo bih posebno èetvoricu za koje smatram da su ostavili jedan doprinos kakav je teško u bilo kojem smislu naæi u drugih kultura. Svakako je možda najzagrebaèkiji pjesnik, pisac bio August Šenoa stvarajuæi u 19. stoljeæu. Negdje na razmeđu stoljeæa to je bio Antun Gustav Matoš. Upravo onaj koji je Zagreb u svom jedanaestogodišnjem izbivanju osjetio kao što vojnik može èeznuti za civilom, kao što uznik može cviljeti i èeznuti za slobodom i kao što Hrvat može èeznuti za Hrvatskom. Tako je i Matoš doživljavao i Zagreb i svoju Hrvatsku. Zatim, Vjekolav Majer koji je opjevao gotovo sve bitne odrednice ovoga grada ili pak naš današnji suvremenik Drago Britviæ koji je u svojim pjesmama toliko zagrebaèki da su ga glazbenici prihvatili kao pjesnika èije su stihove najèešæe uglazbljivali. Pa, ako æemo za 2000. godinu, u sklopu našega zajednièkoga napora, podariti oveme Gradu i njegovim građanima jednu antologiju pjesnièku i jedan antologijski izbor likovnih priloga o Zagrebu, vjerujem da æe u takvom jednom projektu svoje mjesto naæi današnji naš slikar Stjepan Katiæ. Na njegovim slikama vidite toèno ta odredišta, ta prepoznatljiva mjesta susretanja nas današnjih i nas prošlih i onih koji æe nakon nas doæi. Tu su bitne odrednice ovoga grada dane, rekao bih, na njegov, od slike do slike prepoznatljiv naèin. Za neke u malo drukèijoj maniri ili za neke vrijednijoj. U ovim slikama pratimo taj Zagreb, pratimo njegovu prošlosti i njegovu suvremenicu. (Božidar Petraè, 1999.)

24. Zagreb - Zagrebaèka zima - Kamenita iz Radiæeve
25. *Slika u podlozi: Zagrebaèka zima - Pogled na grad*

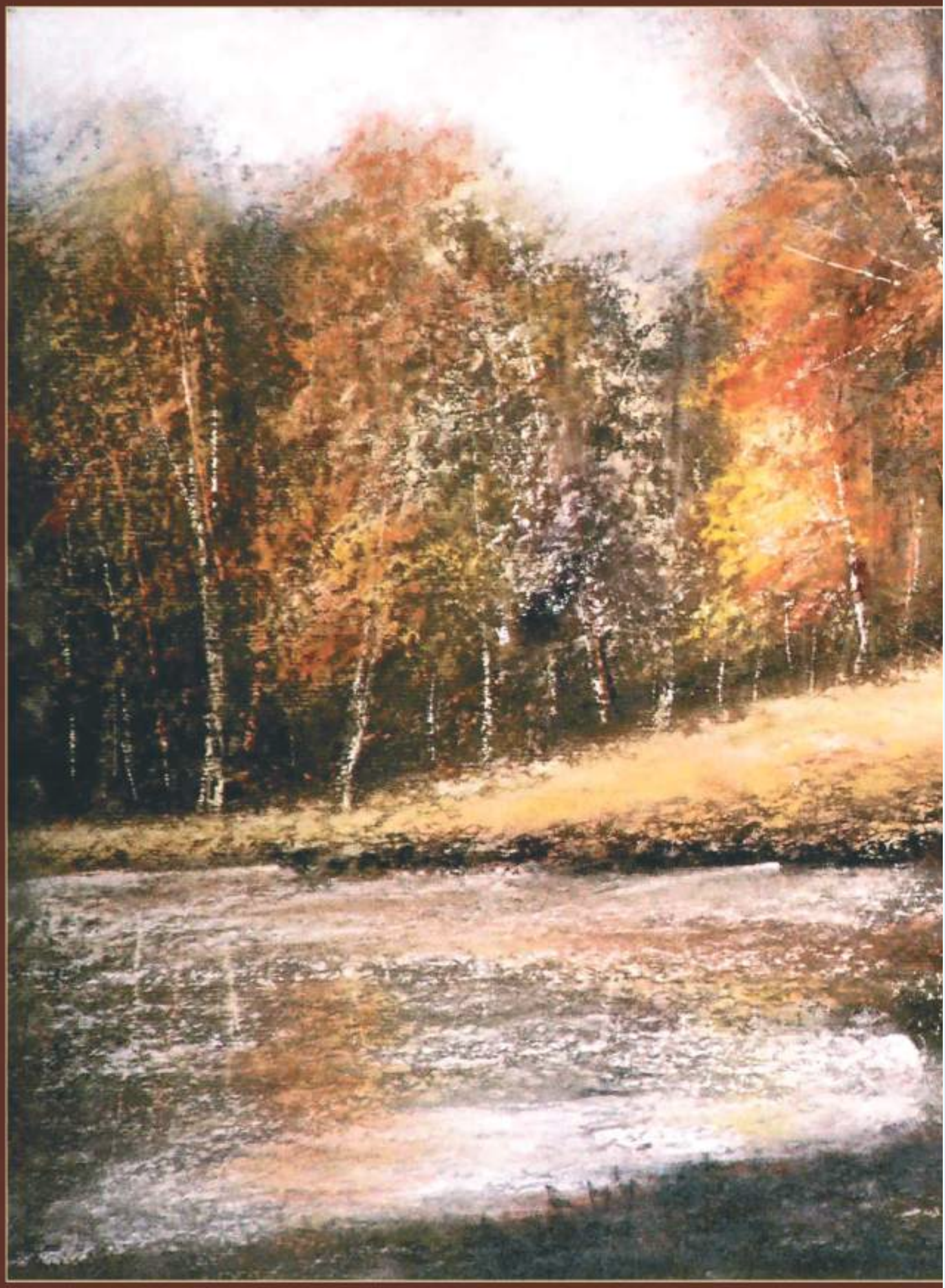

26. Zagreb - Jesenja šetnja u Maksimiru

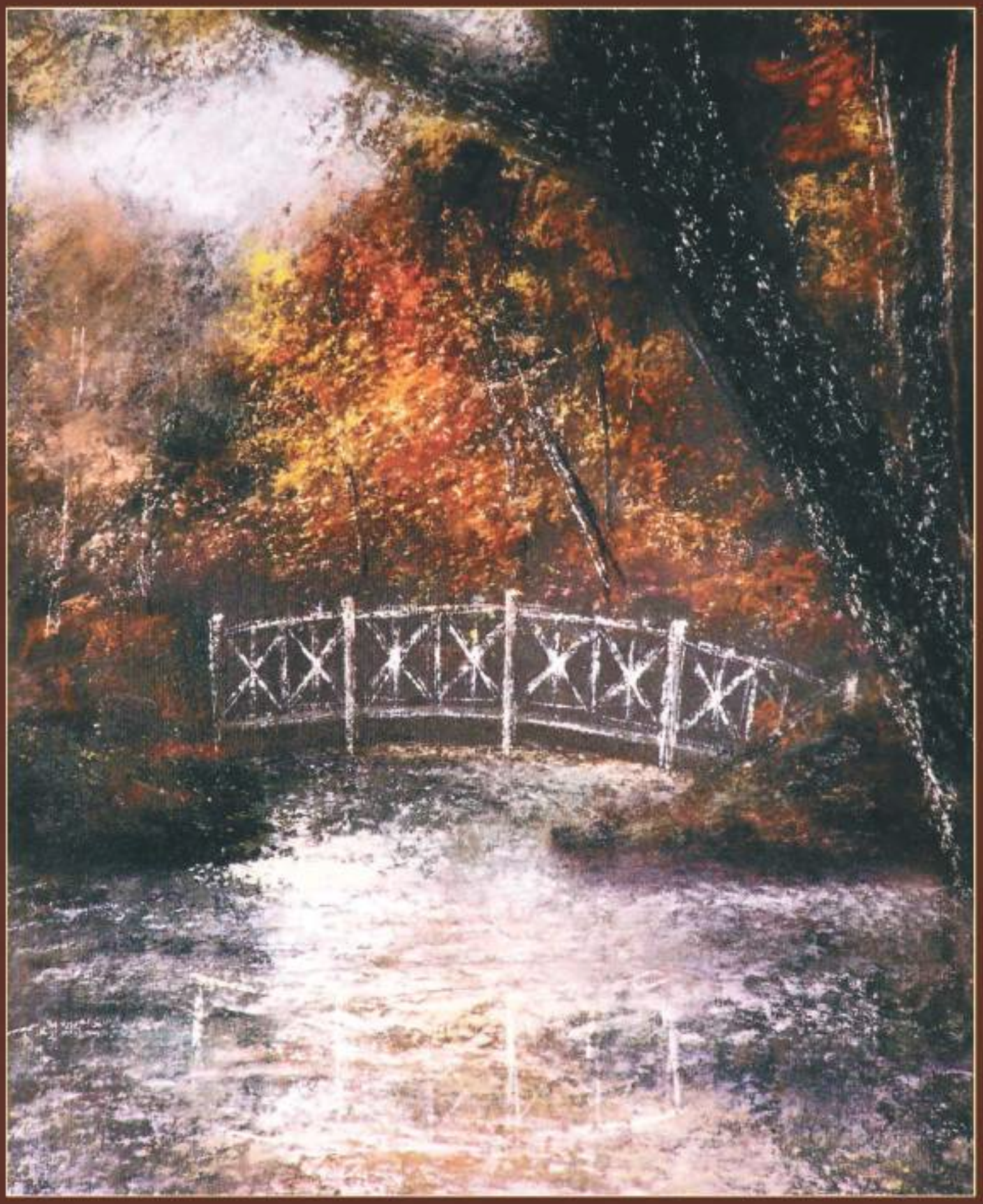

27. Zagreb - Šetnja u Botanièkom vrtu

28. Zagreb - Šetnja na Medvedgradu
29. Zagreb - Ljetna šetnja ispred muzeja Mimara
30. Zagreb - Šetnja ispred Franjevaèke crkve
31. Zagreb - Šetnja kod Umjetnièkog paviljona
32. Zagreb - Šetnja Tomiæevom prema staroj uspinjaèi
33. Zagreb - Šetnja kod crkve Svetog Marka

V. ZAGREBAÈKA ZIMA

PADA SNIJEG

I tako ideš, prijatelju moj, ideš
Pa si odjednom na kraju zimskog dana,
Pa te zasipaju krupne pahulje snijega,
A ti pomišljaš na proljetno davno
Zelenilo, na vrt u cvijeæu, na ruže
Rumene koje su u njenoj crnoj kosi
Mirisale onog predveèerja
Kad si je ljubio u sjeni stare lipe.

A snijeg pada svejedneko,
I polako tvoje stope zasiplje:
Nije ga briga hoæe li sutra itko
Tvoj prepoznati trag ... Pada snijeg.
Bez prestanka pada, u pahuljama
Mekanim kao krilo tvoje majke.

Dragutin Tadijanoviæ

Povodom dana grada u Zagrebu su èesto otvarane izložbe poznatog zagrebaèkog slikara. Vedute Gornjeg i Donjeg grada ukrašavale su zidove galerija. I nije potrebno mnogo znati o slikarstvu, njegove slike govore za sebe, iz njih isijava ljubav prema ovom gradu i Katiæ s pravom može ponijeti epitet jednog od najzagrebaèkijih slikara. Njegova veduta slièna je mnogima, èini se, jer znamo da je veæina zagrebaèkih slikara zaljubljena u Gornji grad. Ali njegov Zagreb je ipak drugaèiji, slikan iz samo njegovih pozicija, iz kutova, iz kakvih ga ne vidimo svaki dan. (Katarina Butkoviæ, 1999.)

U zimskim ugođajima Katiæ toplini izabrane boje dodaje (paradoksa li) toplinu bjeline kojom prostori blistaju svjetlošæu i zraèenjem. (Stanko Špoljariæ, 1995.)

Kao motiv mape uspomena na Zagreb izabrani su najromantièniji dijelovi našega grada, njegove najstarije jezgre Gradec i Kaptol s tipiènim dobro nam znanim toponimima: kulom Lotršæak, Strossmayerovim šetalištem, Kamenitim vratima... Katiæeve zagrebaèke vedute osamljeni su prizori, usredotoèeni kako na sklad koji vlada u tim starim arhitektonskim oblicima tako i na atmosferu smirenosti i nostalgije koja se širi gornjogradskim ulicama. Gledajuæi ih skoro zaboravljamo da ovdje tijekom radnih dana prolaze i dolaze mnogi stanovnici na samo Zagreba veæ i cijele Hrvatske kao i svi gosti namjernici koje put donese u naš grad – ovdje zasjedaju Hrvatski državni sabor, hrvatska vlada i Gradska skupština, ovdje svoja vrata posjetiteljima otvaraju brojni muzeji priređujuæi raznovrsne izložbe, a pet minuta hoda niz strmu Radiæevu do Ilice teèe rijeka ljudi, vlada velika užurbanost i buka... (Mladen Èutura i Snježana Pintariæ, 1997.)

34. Zagrebaèka zima - Kamenita iz Radiæeve
35. Slika u podlozi: Zagrebaèka zima - pogled na Grad

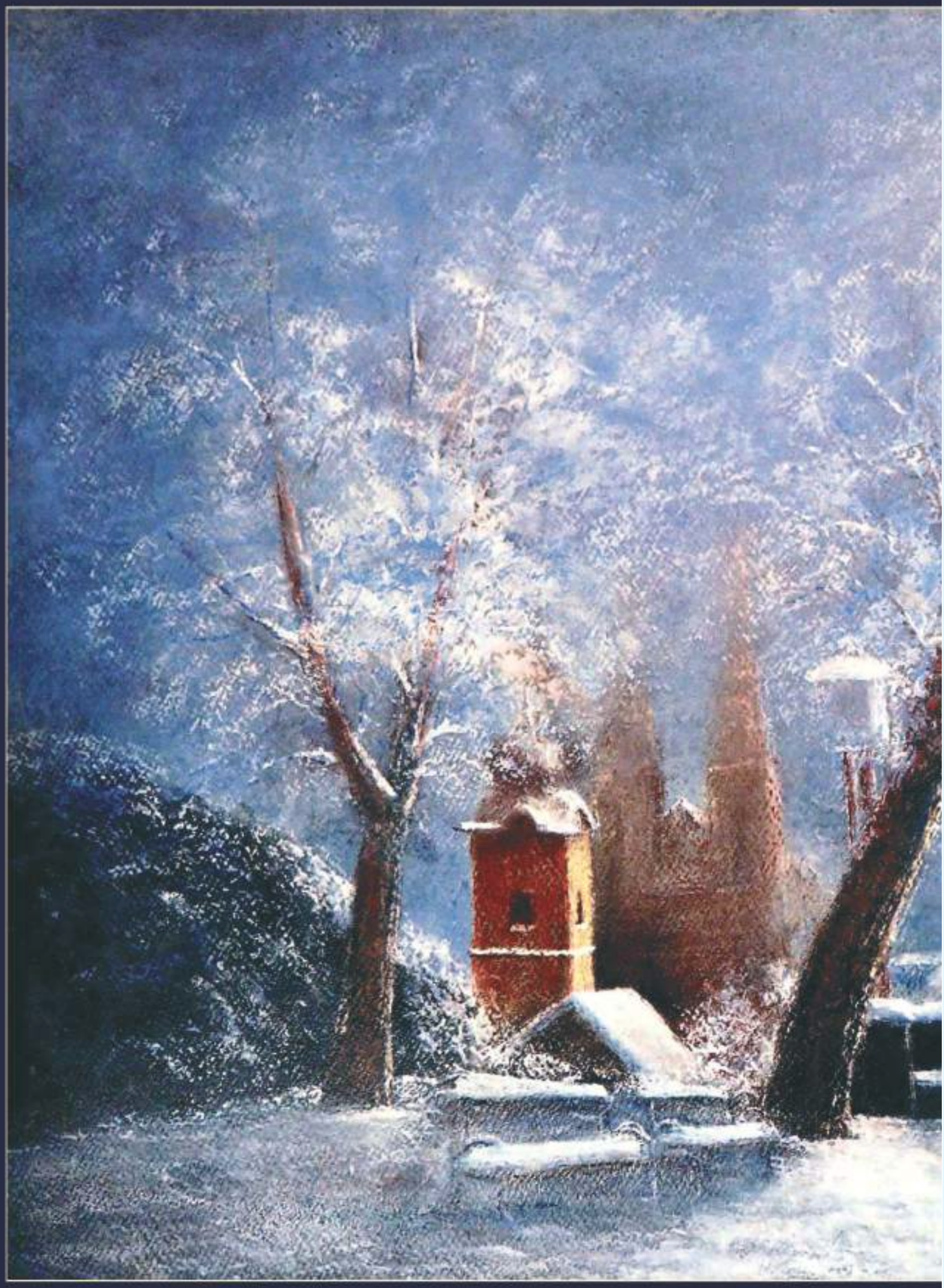

37. Zagrebaèka zima - Romantièni grad

38. Zagrebaèka zima - Kamenita vrata iz Kamenite

38. Zagrebaèka zima na Zrinjevcu
39. Zagrebaèka zima na Gornjem gradu
40. Zagrebaèka zima - kod spomenika Šenoi

VI. ZAGREB - I GRADEC I KAPTOL

I Gradec i Kaptol poèeci su zagrebaèke povijesti, ambijentalne cjeline s mnogim doživljenim promjenama, te se na neki naèin nameæe da ispod epiderme suvremenog osjetimo i prošlo. Slikarsko oko ima tu moguænost. Dakako, ne u doslovnosti slike veæ u prenijetom bljesku neopipljivog. Autor, koji je Zagrebu posvetio veliki dio svoga opusa, preciznošæu i slikarskom snagom osmišljava prostore na putu i između dva zagrebaèka brežuljka i unosi sjetnost, potku situacija koje su se fizièki dosta izmjenile. Promatra sa zaèudnošæu ljepotu, otkrivajuæi mjesta kojima smo toliko puta prošli, no i ostajuæi pomalo neosjetljivi na njihovu izuzetnost. Njegov zanos i talent obnavlja vjerovanje u ljepotu skladanu i po organizaciji povezivanja. U širini kadrova spajaju se horizontale različitog usmjerenja, urasle u misao slike. Mekoæom pastela oblikovane, difuznošæu svjetla razigrane, no s osnovom jasnog unutrašnjeg reda. I šetališta i trgovi, spomenici i drveæe dio su grada u kojem je svaki fragmenat povijest. A slikarskim dosegom Katiæ to itekako poštuje. (Stanko Špoljariæ, 1992.)

Slikar je to koji je Zagreb uistinu osjetio i prepoznao njegovu posebnost i shvatio da je to grad koji u svojim vedutama, svojim izgledima ima puno toga i koji taj pristup nosi, ima tu potku te različitosti, ali dakako, pretvoren u jedinstvo stila. Naime, ovaj Zagreb je i grad èvrste forme, naglašenih volumena, gotovo racionalne gradnje, ali ovaj Zagreb je i treptaj, ovaj Zagreb je i slutnja i naznaka. Uistinu ono što je posebno karakteristično za njegove slike je da je u tom Zagrebu našao onu pravu mjeru između opisanog i naznaèenog, da time dade duh i dah ovoga grada. Naime, Zagreb uistinu treba voljeti da bi ga se moglo slikati. Nijedan se pejsaž inaèe ne može slikat ako ga se ne posvoji, a pogotovo jedan grad koji pamti slojeve vremena, gdje svaka zgrada, pa èak i svaka, reæi æu travka, svako drvo na neki naèin je stalno obnavljanje tog zagrebaèkog duha.
Izabrao je tehniku koja dozvoljava da se pokaže i ta jedna emocionalna povezanost sa motivom, ali zapravo omoguæava da se skidaju svi ti slojevi, a da na neki naèin u ukupnom dojmu slike oni opet budu prisutni. Radi se o slikarstvu smirene palete, tonskoga zapravo odnosa, ali jednoga slinoga bogastva u tim smeđim vrijednostima i o nekoj iskri, bljesku svjetla, nekom akcentu, nekoj uporišnoj toèki u kojoj se zapravo zbivanje događa. Tako da taj Zagreb, koliko znan i drag, ima taj svoj prostor kojim se otvara pred motivima, notu metafizičnog... Primjerice ona Ferkornova Marija pred katedralom (Bakaèeva ulica), usput reèeno, jedna izuzetno originalno koncipirana slika, nosi jedan bljesak koji gotovo taj grad oslobađa tvarnosti. Povezati stvarnost, a ne negirati tu jednu èvrstu, grubu taktilnost je zapravo moguæe samo ako se uistinu shvati grad. Radi se o rukopisu koji je izgrađen odnjegovanim stilom, koji je prepoznatljiv. Tu se zapravo radi o naèinu gradnje kojim se poštuje motiv, odnosno ugođajnosti samoga grada, ali se sve prilagođava kroz slikarsku pretvorbu, vlastitim naèinom promišljanja. Radi toga, nije kontradikcija što sam rekao, da se ovdje susreæe treptaj, naznaka, nešto što je gotovo “neopipljivo”, a s druge strane to je jedna èvrsta gradnja jednoga grada. Baš u tome pokazuje se monumentalnost, ali zapravo pokazuje se duh otvorenosti, te svoje lakoæe, te svoje suptilnosti, te svoje zapravo kultiviranosti, tako da se u oèitavanju ovih slika, i pred motivima koji su nam znani i pred motivima koje je, neæu reæi, autor otkrio, naèin kako da ih prikaže, kut kako da im priđe na neki naèin kako da kadrira sam motiv. Tu je, zapravo, taj Zagreb dobio jednu novu sliku tako da je ono znano dobilo jedan karakterističan i ton i karakterističan naèin gradnje i karakterističan volumen koji je prepoznatljiv.
Ne znaèi da je taj Zagreb i ti motivi, jer se radi na neuobičajno velikim formatima za tehniku pastela, morali nužno nastajati u nekom dužem vremenskom razdoblju. Čini se da je ovdje postojalo, ono kako se kaže slikanje bez slikanja, doživljavanje apsorbiranih motiva, jedno jednostavno kumuliranje energije i snage grada i onda kada se dogodila slikarska pretvorba to je bio samo gotovo rutinski čin, gdje je veæ osvojeno, posvojeno, doživljeno, dovedeno do onoga što je ovdje pred Vama. (Stanko Špoljariæ, 1996.)

41. Zagreb - Ispod Lotršèaka
42. Slika u podlozi: Zagreb - Gradska vrata

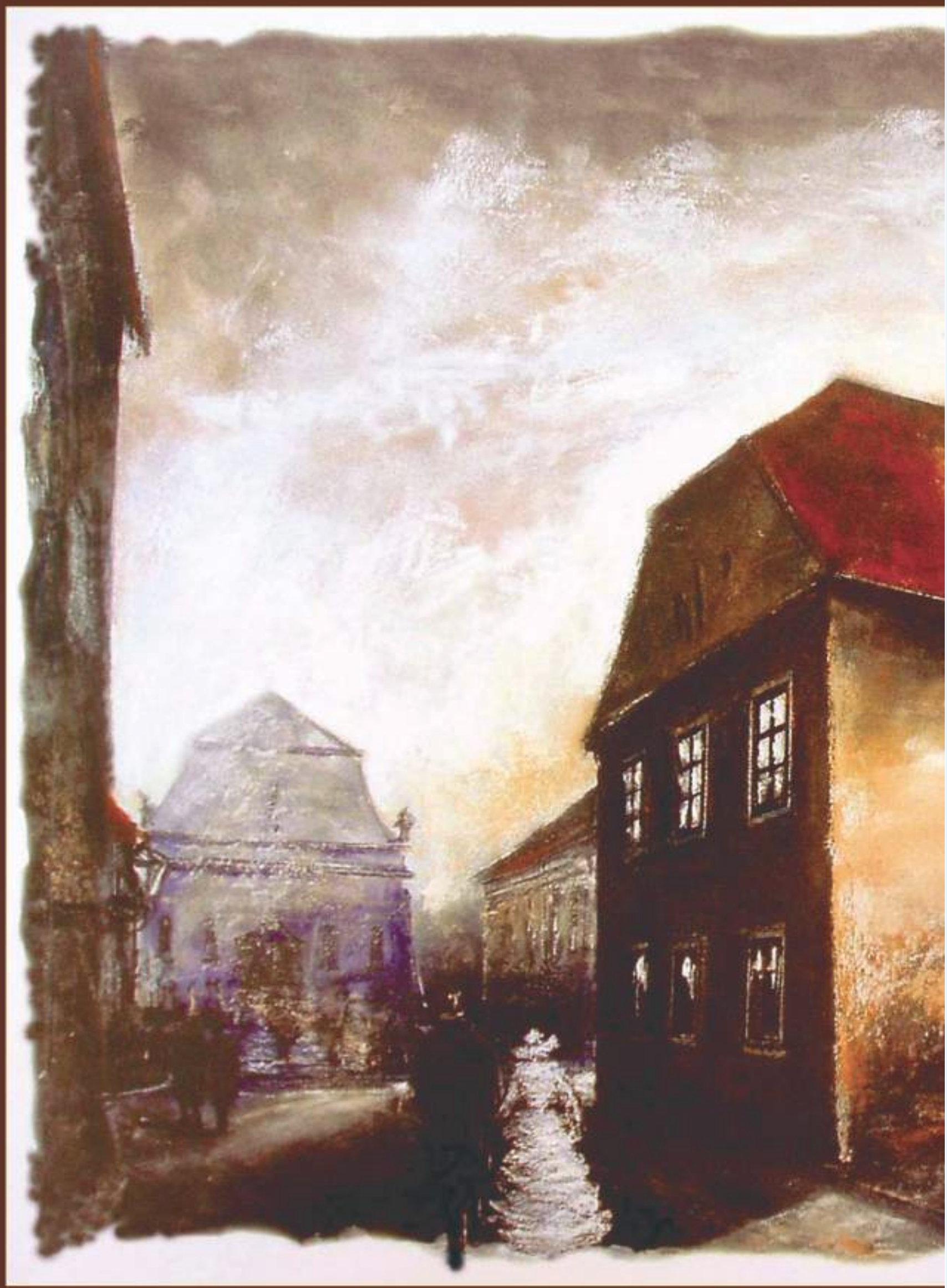

42. Zagreb - na Gradecu

43. Zagreb - Lotršèak
44. Zagreb - na Kaptolu

45. Zagreb - Jelaèiæ plac

46. Zagreb - Tkalèa i Skalinska
47. Kamenita vrata

VII. ZAGREB 900

Gradovi bez svojih pjesnika nisu gradovi - zapisao je jednom prilikom veliki Antun Gustav Matoš, jedan iz bogatoga niza pjesnika grada Zagreba. Zagreb koji upravo slavi 900-tu obljetnicu, koji je od XVI st. stalno sjedište Hrvatskoga sabora, a od XVII sjedište hrvatskoga bana. Glavni grad Hrvata nadahnuo je mnoga književna, likovna i glazbena djela: stvarao je svoje pjesnike tijekom dugih devet stoljeæa kao što su oni stvarali njega. Ali ti pjesnici nisu samo pjesnici rijeèju, poput Šenoe ili Matoša, nego i graditelji, kao Felbinger, Bollé ili Kovaèiæ, fotografi kao Hühn ili Dabac, te slikari, crtaèi i grafièari poput M. Cl. Crnèiæa, B. Šenoe, T. Krizmana, V. Kirina, sve do V. Jakeliæa, da spomenemo samo one najpoznatije, one kojima je Zagreb bio ili jest jedna od središnjih zaokupljenosti. Svojom zagrebaèkom motivikom pridružuju se potonjima brojni stvaratelji u prošlosti i sadašnjici, a jedan je među njima Stjepan Katiæ. Bilo da je pred nama romantièni Lotršæak ili pak negdašnja i današnja vrata Gornjega Grada, bilo da je pred nama raslinstvo Maksimira i Botaniècoga vrta ili kamen Gornjega Grada. Bilo da je pred nama svjetlucanje snijega ili treperenje mladog proljetnog lišæa, autor ih preobražava u vlastito viđenje kojem je u osnovi potka u cjelosti toga složenoga pastelnoga tkanja. Pronalazeæi i u poznatim vidicima stanovite novine pri njihovu kadriranju, predoèujuæi ne samo njihovu vanjštinu, nego putem njezine materijalizacije na plohi i njihov duh, daje nam dojmljive slike Zagreba, i svojega i opæehrvatskoga, dojmljive slike devestogodišnjega grada kojemu predstoji plodna buduænost. (Dubravko Horvatiæ, 1993.)

49. 900-ljetni Zagreb - Franjevaèka crkva na Kaptolu
50. Slika u podlozi: Kamenita vrata èudotvorna u Zagrebu

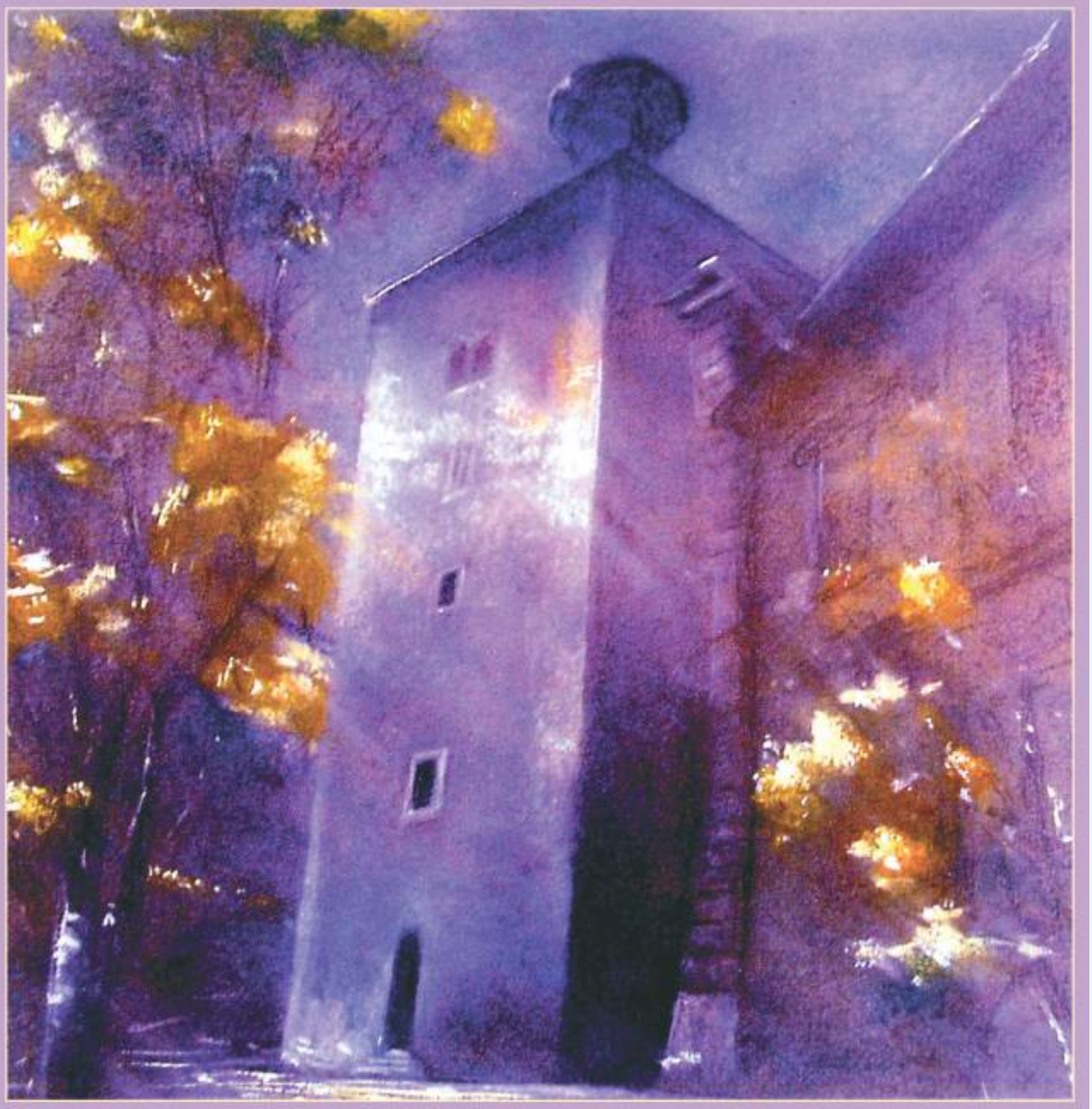

51. Stara kula Lotršèak i Grièki tip u podne

52. Botanièki vrt u Zagrebu
53. Maksimirski vidikovac u Zagrebu
54. Katedrala Svetog Stjepana u Zagrebu
55. Beli Zagreb grad (isjeèak)

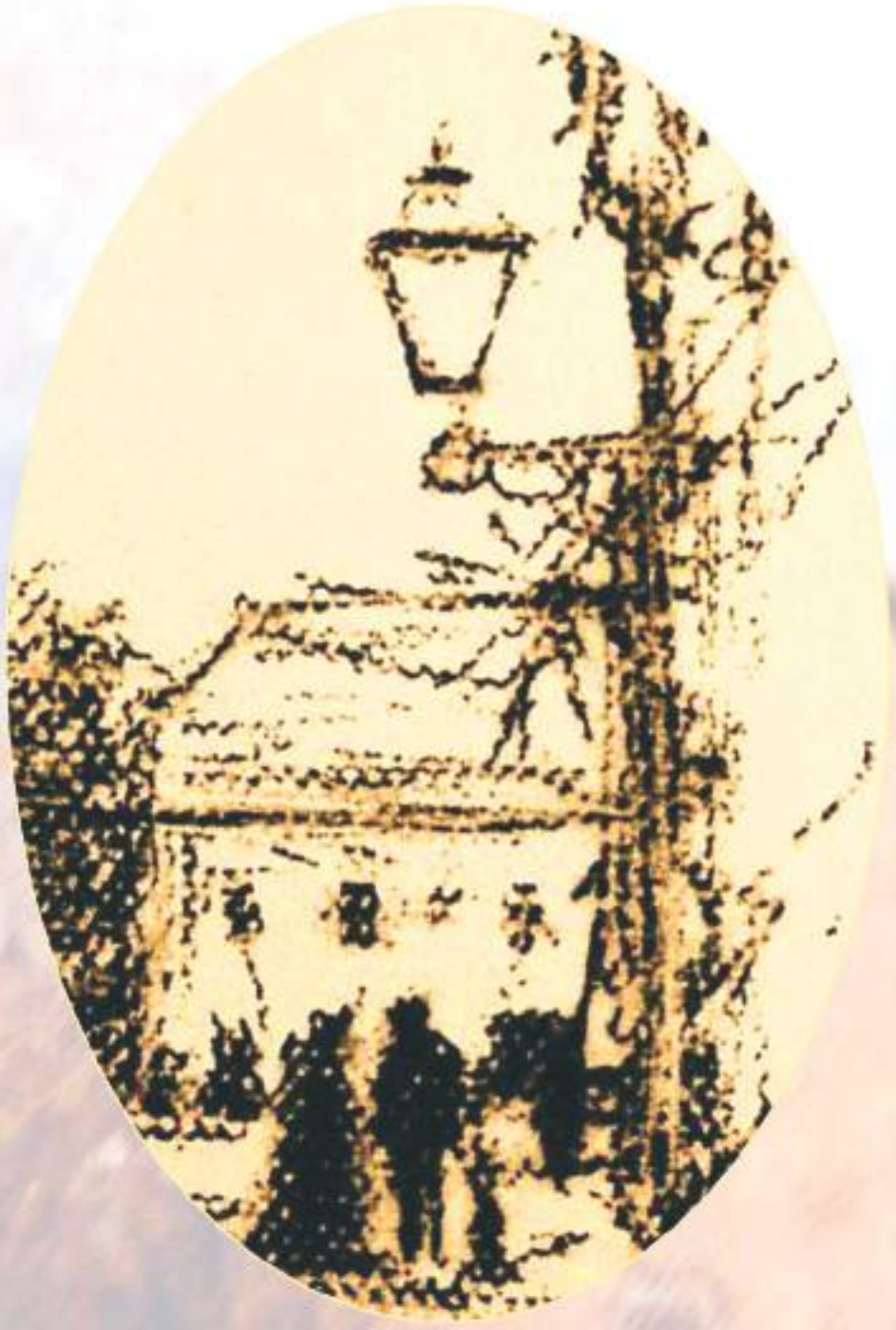

VIII. VARAŽDIN - GRAD BAROKA

Varaždin grad rijetke ljepote, bogatog baroknog graditeljskog naslijeđa, i spomenika i ambijenata, atraktivan je slikarski motiv koji pruža mnoštvo prilika za umjetnièku preobrazbu. Dakako, nije samo barok upisan u njegovo tkivo, no ovaj otmjeni raskošni stil ipak je njegova dominanta. Reprezentativne crkve i slikarski zakutci, u interpretaciji grada postaju jednako vrijedne sastavnice neponovljive ljepote Varaždina. Stjepan Katiæ afirmirao se u hrvatskoj umjetnosti posljednih godina, kao slikar koji je veduti dao duh i dah grada, uvjerljivost slikarske tvorbe, u kojoj se spojila izglednost i ugođajnost. Varaždin je velika inspiracija pa mu je s razlogom posvetio èitave cikluse. Svjestan težine zadatka u nadmetanju sa skladom i bogastvom prizora koje grad nudi, zanosom je posvojio njegove prostore i stigao do izuzetno dojmljivog djela. Varaždinske cikluse radio je u tehnikama pastela, ulja na platnu, akvarela te ugljena. Njegove radove su karakterizirale profinjene tonske pomake, blaga titravost površine s naèinom gradnje u kojoj se grafizam poteza povezuje sa zgusnutošæu plohe. Razlièitosti su to naèina proizišle iz jedinstvenosti rukopisa odnjegovanog stila, koji je proniknuvši do biti tehnika maksimalno iskoristio njihove moguænosti, primjenjenih za oblike i boje Varaždina, a prvenstveno za izražajnost svjetla. Svim scenama dao je prizvuk metafizièno, likovno građenog èistim plohama, s èistim obrisom i prelaženjem u sfumatornost i unutrašnjim svjetlom, koje je koliko formalni element slike toliko i njena sadržajnost. Raste intenzitet svjetla (koje kao da opisuje napore vremena) od ugašenosti do sjaja, gdje svjetlo i naznaèuje i ulazi u detalj èinjenièno. Odabrao je akcente grada poštujuæi slikarsku kogiku, a ne toliko znamenitost zdanja, ali i ostvarivši vezu između spomenièno i segmenta urbanog, izbjegavajuæi upadanje u banalnu formulu razgledniènog. Varaždin je prisutan u punoj svojoj autentènosti pri èemu slikar ništa nije izgubio od svoje poetènosti. Razvio se dijalog između dvorišnog zida i velièanstvenog crkvenog zvonika, ponekog stabla i stare fasade, u zanimljivim rakursima kompozicije s mijenama dimenzijskih odnosa, s kojima se donekle relativizira uobièajnost pogleda na grad. Ali, sve je to Varaždin, blizak njegovim stanovnicima i onima koji su ga makar jednom posjetili. Ljepota grada i ljepota slike prepoznaje se i okom i srcem. (Stanko Špoljariæ, 1997.)

56. Varaždin - barokni detalj s Trga kralja Tomislava (isjeèak)

57. Slika u podlozi: Barokne kiše varaždinske

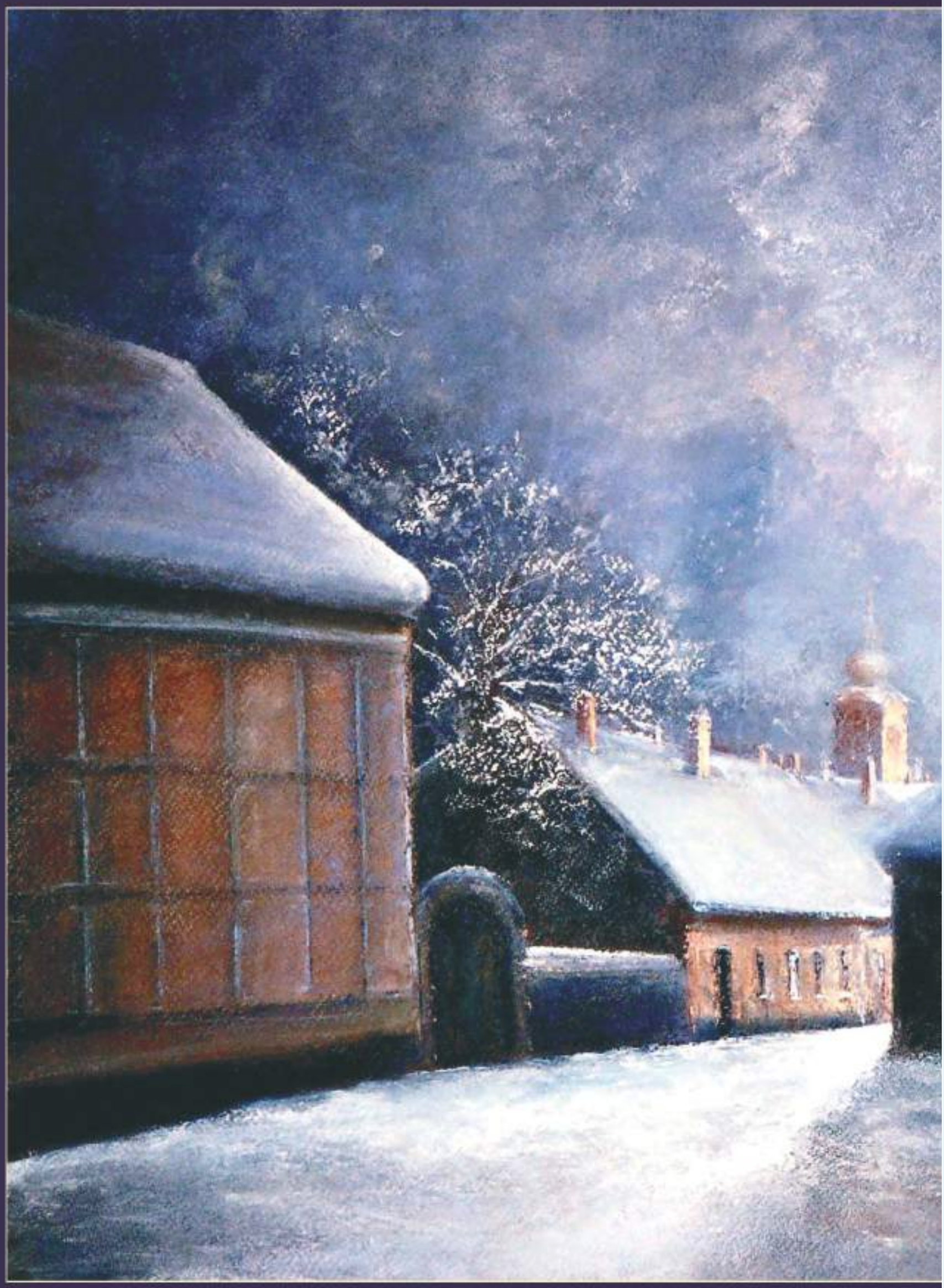

58. Barokoni Varaždin zimi

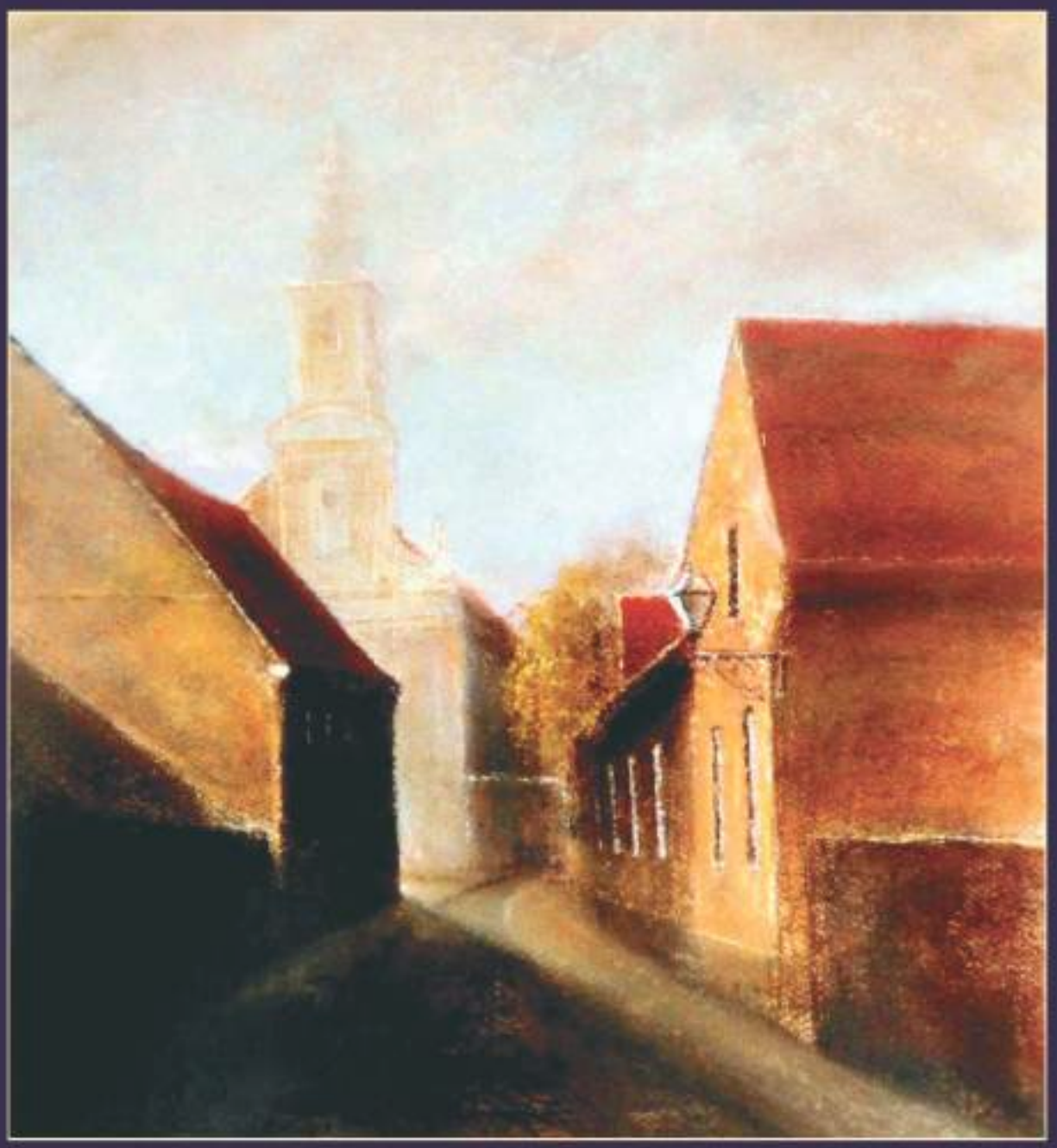

59. Barok na Trgu kralja Tomislava
60. Jesen u ulici baroka - Varaždin

61. Barok kod Uršulinske crkve u VŽ
62. Barok u parku kod katedralne crkve
63. Barokni krovovi Varaždina

IX. TRGOVI I ULICE VARAŽDINA I

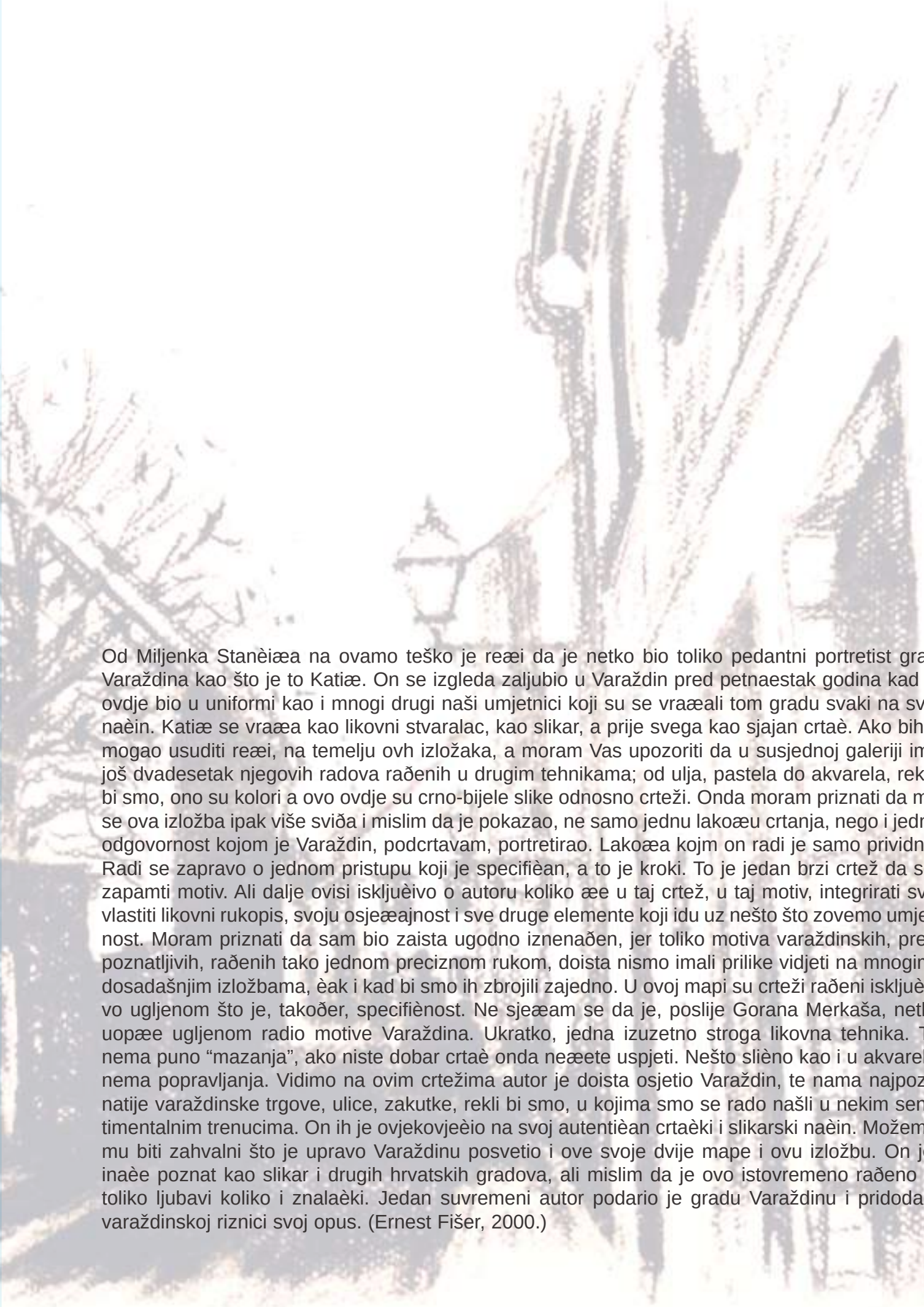

Od Miljenka Stanèiæa na ovamo teško je reæi da je netko bio toliko pedantni portretist grada Varaždina kao što je to Katiæ. On se izgleda zaljubio u Varaždin pred petnaestak godina kad je ovdje bio u uniformi kao i mnogi drugi naši umjetnici koji su se vraæali tom gradu svaki na svoj naèin. Katiæ se vraæa kao likovni stvaralac, kao slikar, a prije svega kao sjajan crtaè. Ako bih se mogao usuditi reæi, na temelju ovh izložaka, a moram Vas upozoriti da u susjednoj galeriji ima još dvadesetak njegovih radova raðenih u drugim tehnikama; od ulja, pastela do akvarela, rekli bi smo, ono su kolori a ovo ovdje su crno-bijele slike odnosno crteži. Onda moram priznati da mi se ova izložba ipak više sviđa i mislim da je pokazao, ne samo jednu lakoæu crtanja, nego i jednu odgovornost kojom je Varaždin, podcrtavam, portretirao. Lakoæa kojm on radi je samo prividna. Radi se zapravo o jednom pristupu koji je specifièan, a to je kroki. To je jedan brzi crtež da se zapamti motiv. Ali dalje ovisi iskljuèivo o autoru koliko æe u taj crtež, u taj motiv, integrirati svoj vlastiti likovni rukopis, svoju osjeæajnost i sve druge elemente koji idu uz nešto što zovemo umjetnost. Moram priznati da sam bio zaista ugodno iznenađen, jer toliko motiva varaždinskih, prepoznatljivih, raðenih tako jednom preciznom rukom, doista nismo imali prilike vidjeti na mnogim dosadašnjim izložbama, èak i kad bi smo ih zbrojili zajedno. U ovoj mapi su crteži raðeni iskljuèivo ugljenom što je, također, specifiènost. Ne sjeæam se da je, poslije Gorana Merkaša, netko uopæe ugljenom radio motive Varaždina. Ukratko, jedna izuzetno stroga likovna tehnika. Tu nema puno “mazanja”, ako niste dobar crtaè onda neæete uspjeti. Nešto slièno kao i u akvarelu, nema popravljanja. Vidimo na ovim crtežima autor je doista osjetio Varaždin, te nama najpoznatije varaždinske trgove, ulice, zakutke, rekli bi smo, u kojima smo se rado našli u nekim sentimentalnim trenucima. On ih je ovjekovjeèio na svoj autentièan crtaèki i slikarski naèin. Možemo mu biti zahvalni što je upravo Varaždinu posvetio i ove svoje dvije mape i ovu izložbu. On je inaèe poznat kao slikar i drugih hrvatskih gradova, ali mislim da je ovo istovremeno raðeno s toliko ljubavi koliko i znalaèki. Jedan suvremeni autor podario je gradu Varaždinu i pridodao varaždinskoj riznici svoj opus. (Ernest Fišer, 2000.)

64. Motiv iz Varaždina I
65. Slika u podlozi: Motiv iz Varaždina II

66. Motiv iz Varaždina III

66. Motiv iz Varaždina III

67. Motiv iz Varaždina IV

68. Motiv iz Varaždina V
69. Motiv iz Varaždina VI
70. Motiv iz Varaždina VII
71. Motiv iz Varaždina VIII
72. Motiv iz Varaždina IX
73. Motiv iz Varaždina X
74. Motiv iz Varaždina XI
75. Motiv iz Varaždina XII

X. TRGOVI I ULICE VARAŽDINA II

Pozorno bdiju nad kulturnom i povijesnom baštinom Varaždina koju je svijet prepoznao i prihvatio kao jednu od svojih najveæih kulturnih vrijednosti. U svom podhvatu, da nam slikama predstavi sklad i ljepotu varaždinskih veduta, prepoznao je slikar, da su zvonici – ti miljenici nebeskih visina, nezaobilazno uporište i ljepota, koja svemu što natkriljuje, daje magiènu privlaènost i cjelovitost slike. U susretu s tim njegovim slikama, vraæamo se Varaždinu kao Gradu tajanstvene tišine, nadahnute mirnoæe i tople samozatajnosti, pomalo sjetni što nam glasovi njegovih zvonika svakodnevno ne krijepe dušu i na èuvenom varaždinskom groblju ne poklone zadnji pozdrav. (Željko Špoljar, 2003.)

76. Varaždinska romansa

77. Varaždinska romansa II

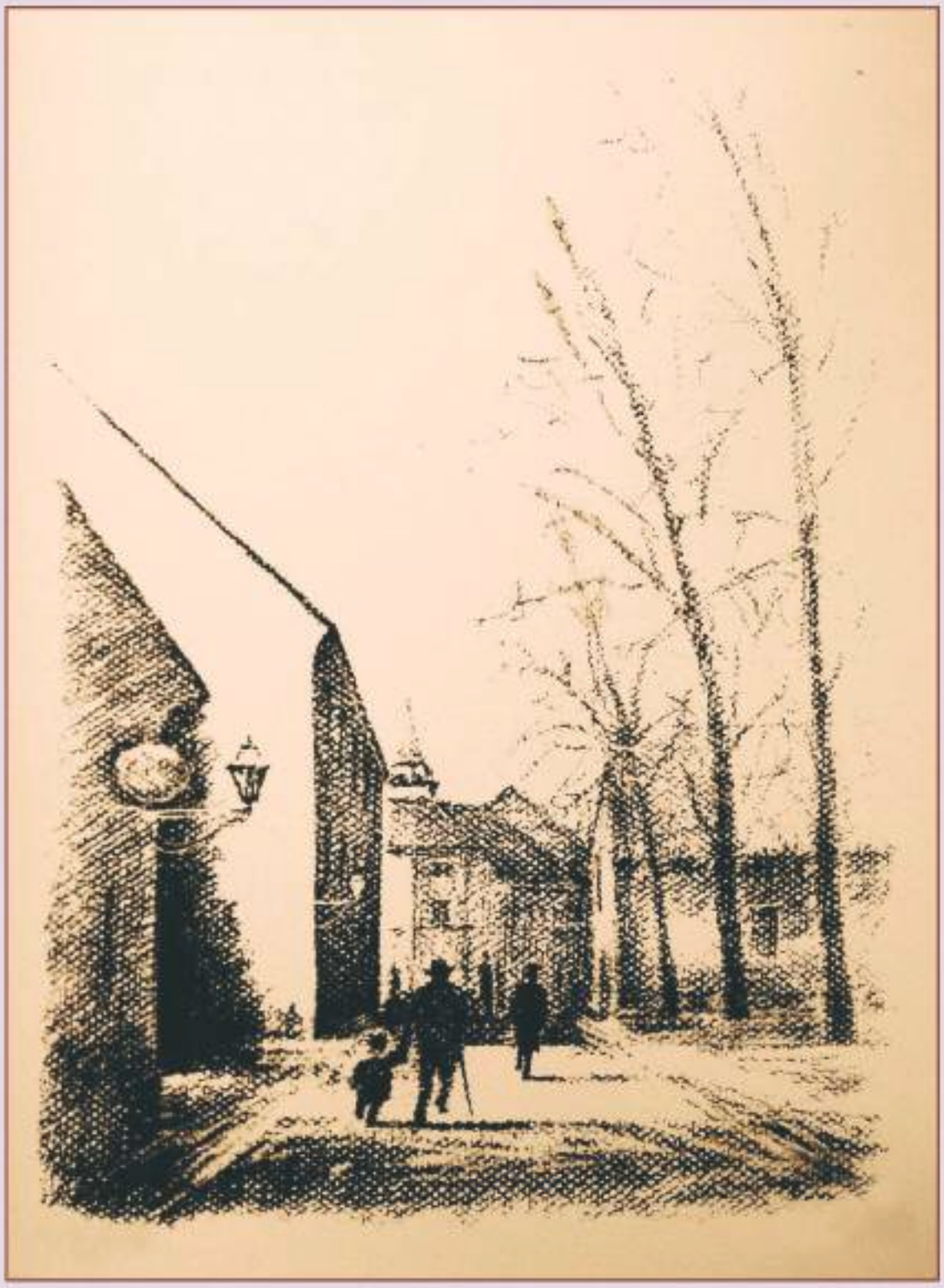

78. Varaždinska romansa III
79. Varaždinska romansa IV

80. Varaždinska romansa V
81. Varaždinska romansa VI
82. Varaždinska romansa VII
83. Varaždinska romansa VIII
84. Varaždinska romansa IX
85. Varaždinska romansa X
86. Varaždinska romansa XI
87. Varaždinska romansa XII

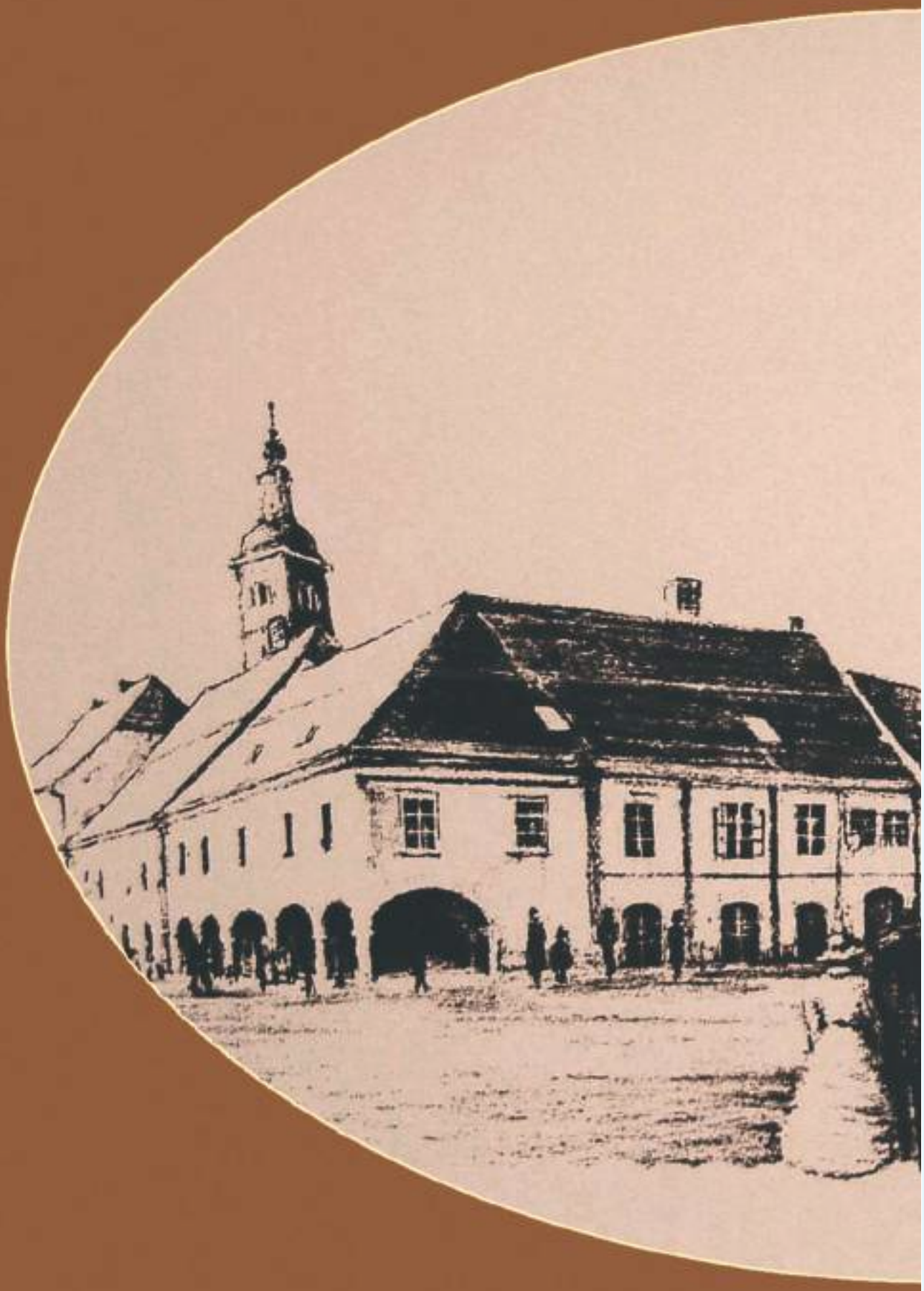

XI. VARAŽDINSKI ZVONICI

Pozorno bdiju nad kulturnom i povijesnom baštinom Varaždina koju je svijet prepoznao i prihvatio kao jednu od svojih najveæih kulturnih vrijednosti. U svom podhvatu, da nam slikama predstavi sklad i ljepotu varaždinskih veduta, prepoznao je slikar Stjepan Katiæ, da su zvonici – ti miljenici nebeskih visina, nezaobilazno uporište i ljepota, koja svemu što natkriljuje, daje magiènu privlaènost i cjelovitost slike. U susretu s tim njegovim slikama, vraæamo se Varaždinu kao Gradu tajanstvene tišine, nadahnute mirnoæe i tople samozatajnosti, pomalo sjetni što nam glasovi njegovih zvonika svakodnevno ne krijepe dušu i na èuvenom varaždinskom groblju ne poklone zadnji pozdrav. (Željko Špoljar)

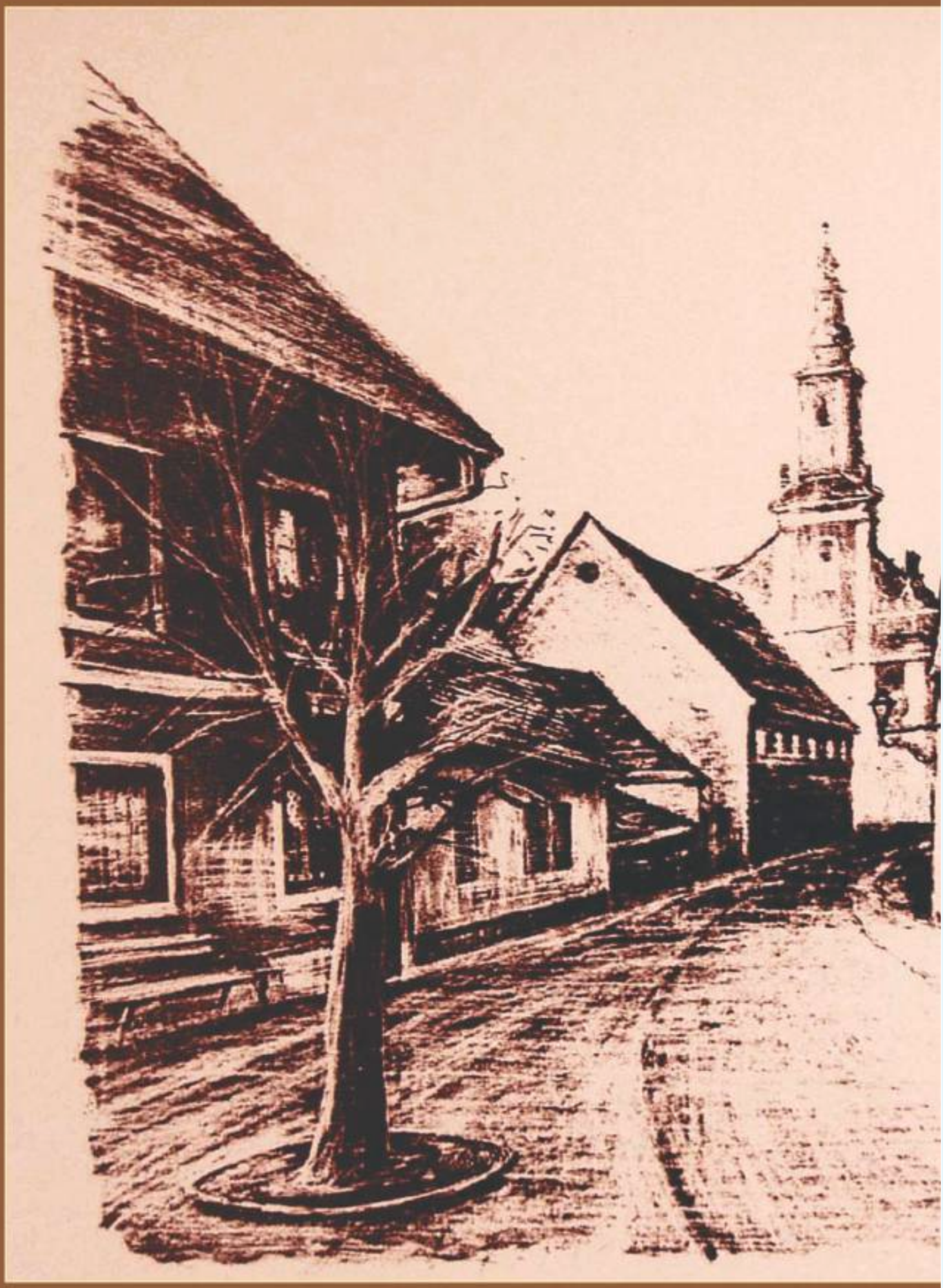

89. Varaždinski zvonici II

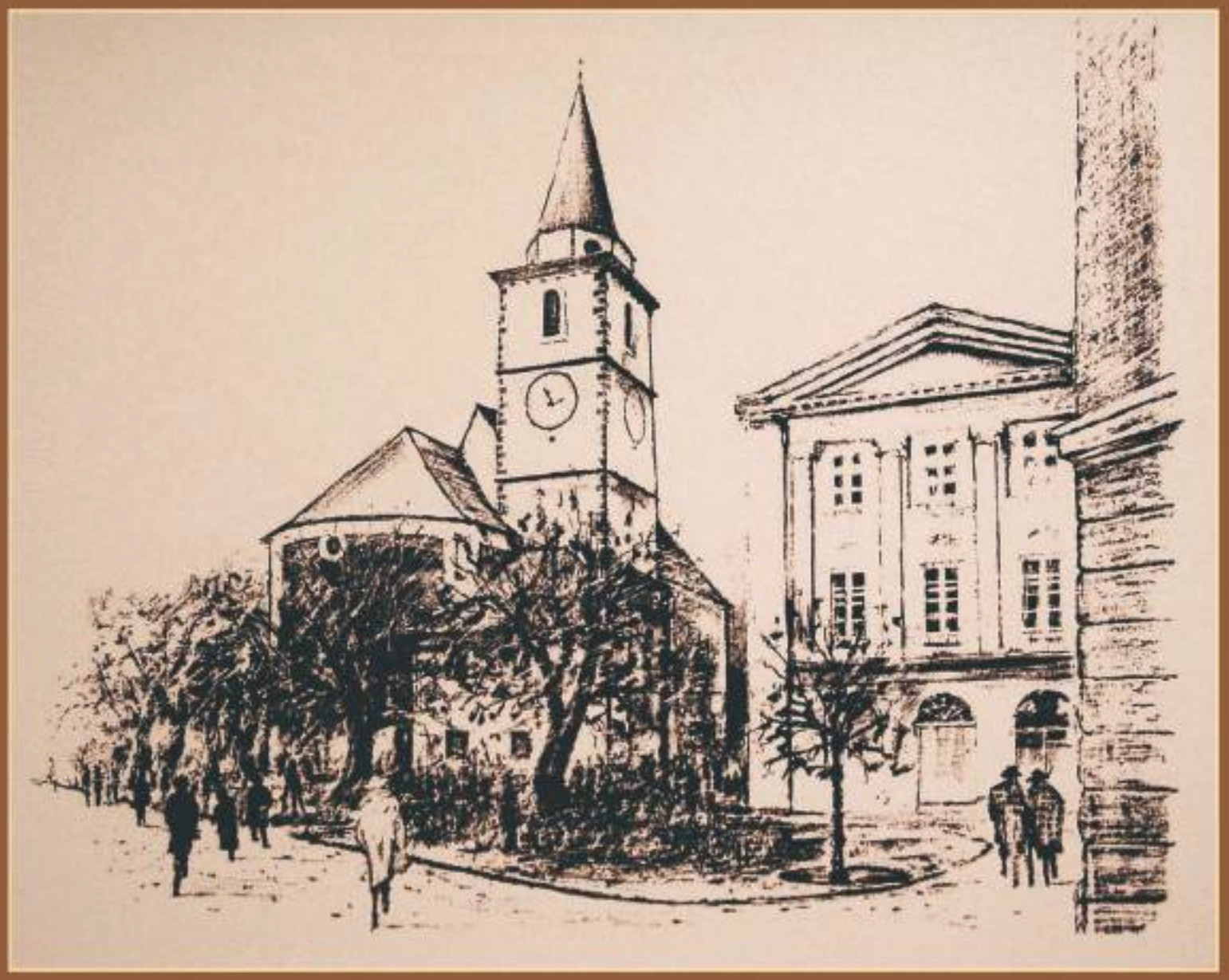

90. Varaždinski zvonici III

91. Varaždinski zvonici IV
92. Varaždinski zvonici V
93. Varaždinski zvonici VI

XII. ZAPREŠIÆKE ŠETNICE

BOŽIÈNA

Èrni mraèek
Na šumarke
Beli snežek
Na Zajarke

Èez prališèe
Èez strnišèe
Svoju majku
Zajèek išèe

Pesje cape
Po dvorišèu
Kopièi se
Bliže stišèu

Sveta veèer
Deca spidu
Vse je šeèer
Škropci idu

V èipke krošnje
Dremle veter
Stiha zvoni
Sveti Peter

Rahlo siple
Bel pršiæ
Na Božiæ
Na Zaprešiè

Ivan Èedomir Ostreš

Katiæ slika Zaprešiæ kao Grad tihih odsjaja. Sve na tim slikama odiše njegovom smirenom radošæu, zbog koje ga susreæemo uvijek rado i kao èovjeka i kao slikara. Poznavatelju Zaprešiæa èini se – slikar želi zaustaviti njegov užurbani urbani hod. Ostaviti pokoji tihi kutak za sve koji traže odmor u samoæi. A rijetka povijesna zdanja Grada nose na njegovim slikama patinu vremena bez patetike. Patinu vremena koja ne velièa sjaj jer ga ni nemaju, niti podliježe oèaju, zbog njihova ruševna stanja. Slikar nam ostavlja iluziju da æe u buduænosi biti jednako lijepo kao nekad. (Željko Špoljar, 2004.)

94. Stara vršilnica Jelaèiæevih
95. Slika u podlozi: Šetnja pri Novim Dvorima

96. Stari zdenac - Zaprešiæke suprotnosti

97. Novi Dvori Jelaèiæevi

98. Župna crkva Petra i Pavla
99. Župna crkva Marije Kraljice Apostola
100. Zaprešiæ - Centar

XIII. NOVI DVORI ZAPREŠIÆKI

NOVI DVORI
(KAPELICA SVETOG JOSIPA)

Steza blatna, gliboki jarek
bez lesa i pleta potrta
Z lijeva i z desna
hižice trošne
i megla zagorska gusta.

A na kraj staze
med hrastim, bukvam i grabrim
sivega tornja i sklepanih vrat
kapelica svetoga Josipa
junaka skriva kak tat.

Denes je èist drugaè
stezica bijela pod nogami
pršti kak zvon.
To Zaprešæani, stari i mladi
u poèast hodiju banu svom.

Biserka Rožankoviæ

To je slikar koji motive promatra kroz kaleidoskop djetinjstva. Odatle, vjerojatno, i potjeèe ona "raspršenost" sjeæanja. Njegovi akvareli ostavljaju dojam svježine i neposrednosti kao i Novi dvori koji difuzno izranjaju iz prošlosti. (Josip Depolo, 2000.)

101. Novi Dvori Zaprešiæki I
102. Slika u podlozi: Zaprešiæ - Gradski stadion

103. Jelaèiæevi drvoredi u Novim Dvorima
104. Novi Dvori Zaprešiæki II
105. Dvorac Lužnica kraj Zaprešiæa (Dom èasnih sestara)

106. Zaprešiæ - Stari zdenac pri Šetnici
107. Ulaz u Zaprešiæ zimi
108. Hipodrom Trajbar team kraj Zaprešiæa
109. Kameni svatovi
110. Zajarki - izletište
111. Stara zgrada Gradskog poglavarstva

XIV. SAMOBORSKE VEDUTE

KRAJ KAPELE SVETE ANE

U tankoj knjizi mojega života
pronađe se mnoga lijepa strana
al' sreæu æutim ponajveæu tada
kad se sjetim mladenaèkih dana
slušam pjesme svojih prijatelja
gledam dragu što me sad ostavlja
nju mi srce još ne zaboravlja.
Kraj kapele Svete Ane prošla je mladost naša sva.
Mala je klupa ona, sve tajne naše zna.
Tamo, provodili smo sretne dane
u zagrljaju ljubavnom
u carstvu prirode.
Kraj kapele Svete Ane
u samoborskom divnom kraju tom.

Marko Vukasoviæ

Slikoviti Samobor u blizini Zagreba gradiæ je koji pamti zanimljive događaje svoje povijesti, kojih su ulice i zdanja nijemi no vjerodostojni svjedoci. Tu slojevitost vremena slikar vraæa pred nas putem slikarske neposrednosti, crtežima krokijevske lakoæe, dodirnuvši stoljeæa spletom crtovlja, hvatajuæi treptaj prošlog, saèuvan u sadašnjosti. Likovnom igrom i sigurnom gestom Samoboru daje puninu njegove ljepote, zastajuæi na impresiji. Prvom dojmu iza kojeg se krije slojevitost iskustva doživljaja, prelijepog zagrebaèkog susjeda. Crkva Sv. Anastazije, građanske kuæe, ploha trga, rjeèica, motivi su i privlaèni i dragi, i opisani tek siluetom, naznaèavaju trag monumentalnog. Prisnost je sastavnica reprezentativnog u komornosti prostora, spajanje trenutka i trajanja. Svaki zakutak Samobor je u malom, kao što i jednostavnost crtaèkog sluti i boju i volumen. Katiæ je u Samoboru i izletnik i domaæin, bilježeæi sliku izvanjskog, prodire do biti. Jer šetnja je završila slikarskim ostankom, posvojenjem prostora. (Stanko Špoljariæ, 2002.)

112. Stari Grad
113. Slika u podlozi: Panorama - Samoborska veduta I

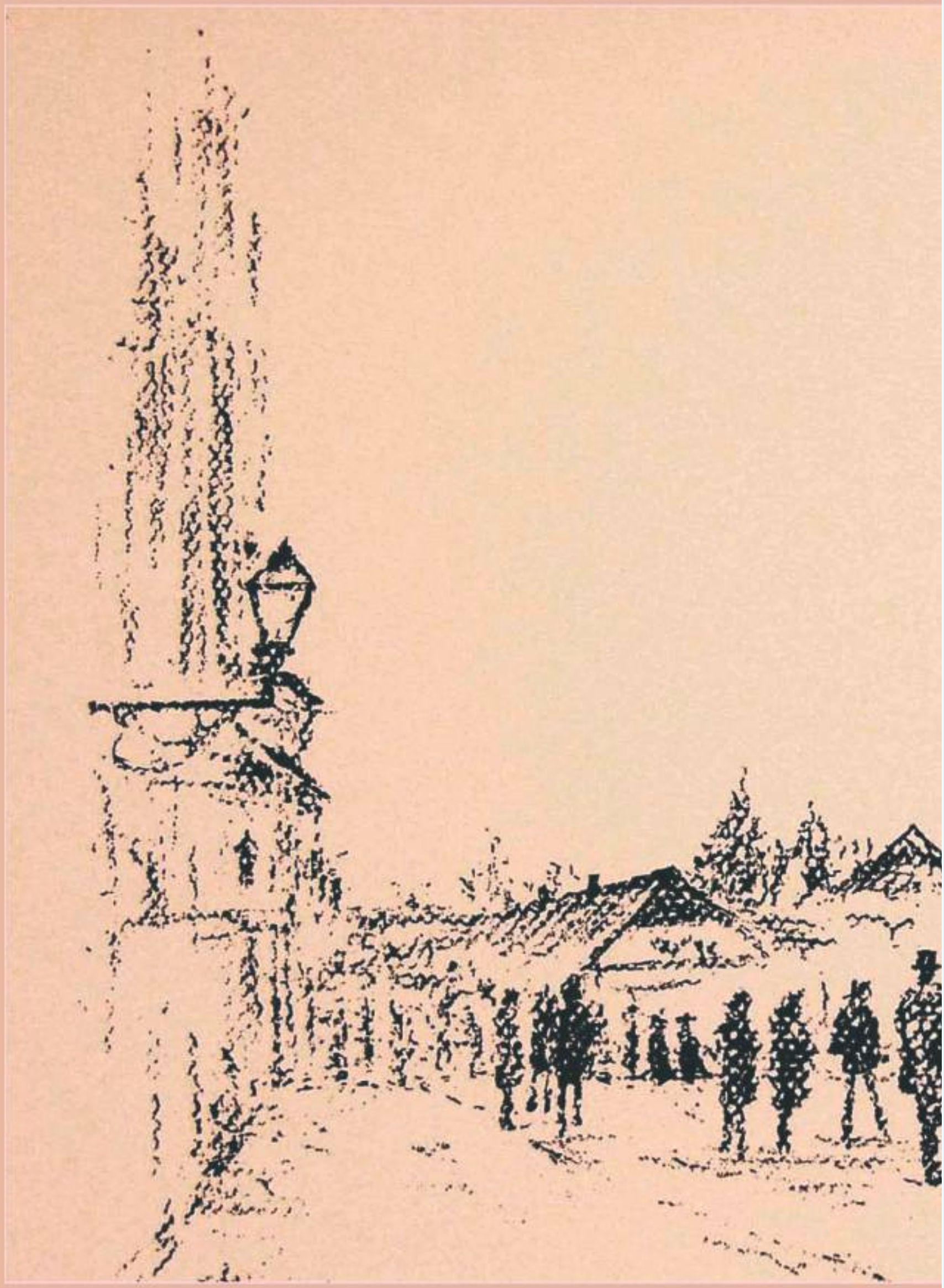

114. Samoborska veduta II

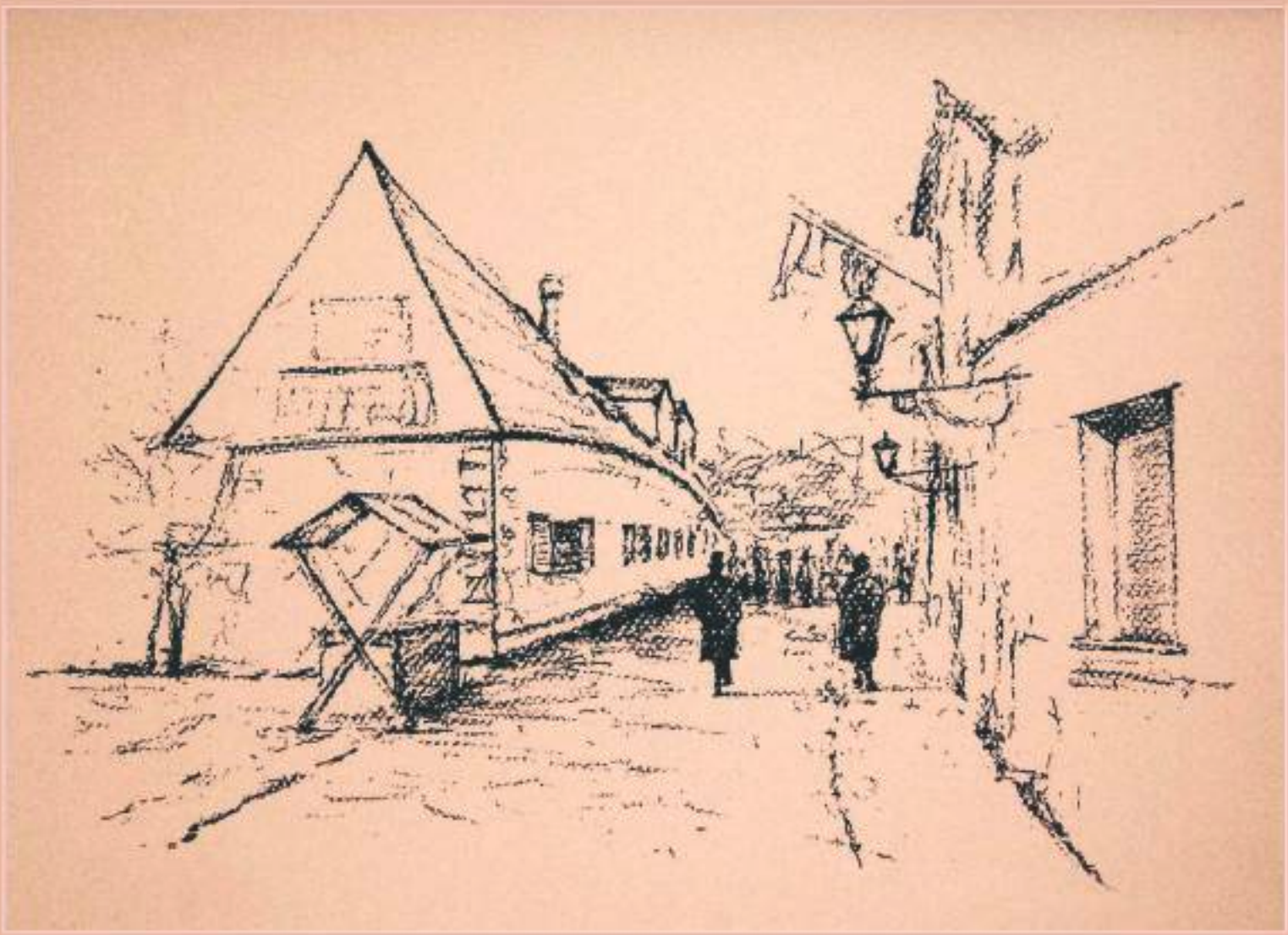

115. Samoborska veduta III

116. Samoborska veduta IV
117. Samoborska veduta V
118. Samoborska veduta VI

XV. POŽEGA - ZLATNA DOLINA

Ljepota Požege, njezina vjekovna zdanja i pitoreskni prostori izazov su slikaru, pružaju mnoštvo motiva koje je autor interpretirao, razložno, služeæi se različitim tehnikama – crtežom, akvarelom, pastelom. Slikar prepoznaje u Požegi sklad, oblikovno bogastvo i trenutke smiraja. Krokijevskom lakoæom i marnom doraðenosti crteža, akvarelnom transparentnošæu i zgusnutošæu pastela, uz činjenično, donosi i ugođajnost kraja u širini trga i ulica, parka povezanog s gradom... Zlatna dolina popularno nazvana pejsažna okolica Požege, titranjem poteza donijeta je u kolorističnoj mijeni suptilnih svjetlosnih pomaka u kojima je blagost krajolika zahvaæena i u rasprostiranju prostora i u akcentima raslinja. No, grad je tornjevima svojih crkava, lukovima (boltama) reprezentativne arhitekture i adiranjem jednostavnoga obiteljskog doma postao i slikom svečanost za oko. Znano dobiva, slikarskom preobrazbom, novu izglednost, iako djelo, po potrebi, čuva do detalja čitkost objekta. Zanimljivi rakursi kojim se rado pribjegava, daju scenama likovnu uzbudljivost, gdje napetost formi potiče novu izglednost, pa i zdanja, objektivno manje privlačna, dobivaju dimenziju atraktivnoga. Neosporna je sigurnost kojom gradi djela i na razini kompozicije i na razini detalja, s osjeæajem za materijalnost predmetnoga – šumarka, rijeke, zgrade, svodi ih na jednoliki stupanj slikarskoga taktiliteta. Toplinom boje ili nijansiranjem sivila oplemenjuje svaki segment slike koji slikarskim doživljajem biva vidljiv, makar tek i naznačen na slici, Gotički Sv. Lovro ili barokna Sv. Terezija, zgrade Biskupije ili Gimnazije orjentirne su točke Grada, drage i njihovim stanovnicima i namjernicima. Dakako, to su tek reprezentanti koje su stoljeæa ostavila, jer i svaka ulica Požege nosi svoj šarm. Poradi toga, zaustavljan je pogled i na onom „običnom“ koje umjetničkim bljeskom postaje ravnopravna dionica u kompoziciji ljepote. Slikom je posvojio grad. Samo tako može mu se otkriti duša, pa su oni šetači na ulicama istinski predstavnici njegove prošlosti i sadašnjosti. Požega, smirena u svojoj ljepoti, kao da je bila zaboravljena od slikara. Istina, povremeno su joj se majstori kista i olovke obraæali, ali ni približno onoliko koliko je to Požega zaslužila. Katiæ je velikim brojem radova, nastalih u koncentriranom vremenu, upozorio na njene vrijednosti. Dar, istkan iz tišine, odraz je umjetničkog zanosa. Ljepota je to koja se ne nadmeæe, ali sigurno osvaja. Slikar ju je istinski razumio, katkad zaustavio u čistoæi dokumentarnog, a s druge strane, slikajuæi fasadu slikao je i njezinu dušu, slikajuæi crkve dao je prizvuk istinske sakralnosti, slikajuæi ulice u slijedu kuæa, donio je punoæu života. Požega je u ovome slikaru doista dobila istinskoga interpretatora. (Stanko Špoljariæ, 1998.)

119. Pogled na Požegu u zlatnoj dolini
120. Slika u podlozi: Gradska uprava

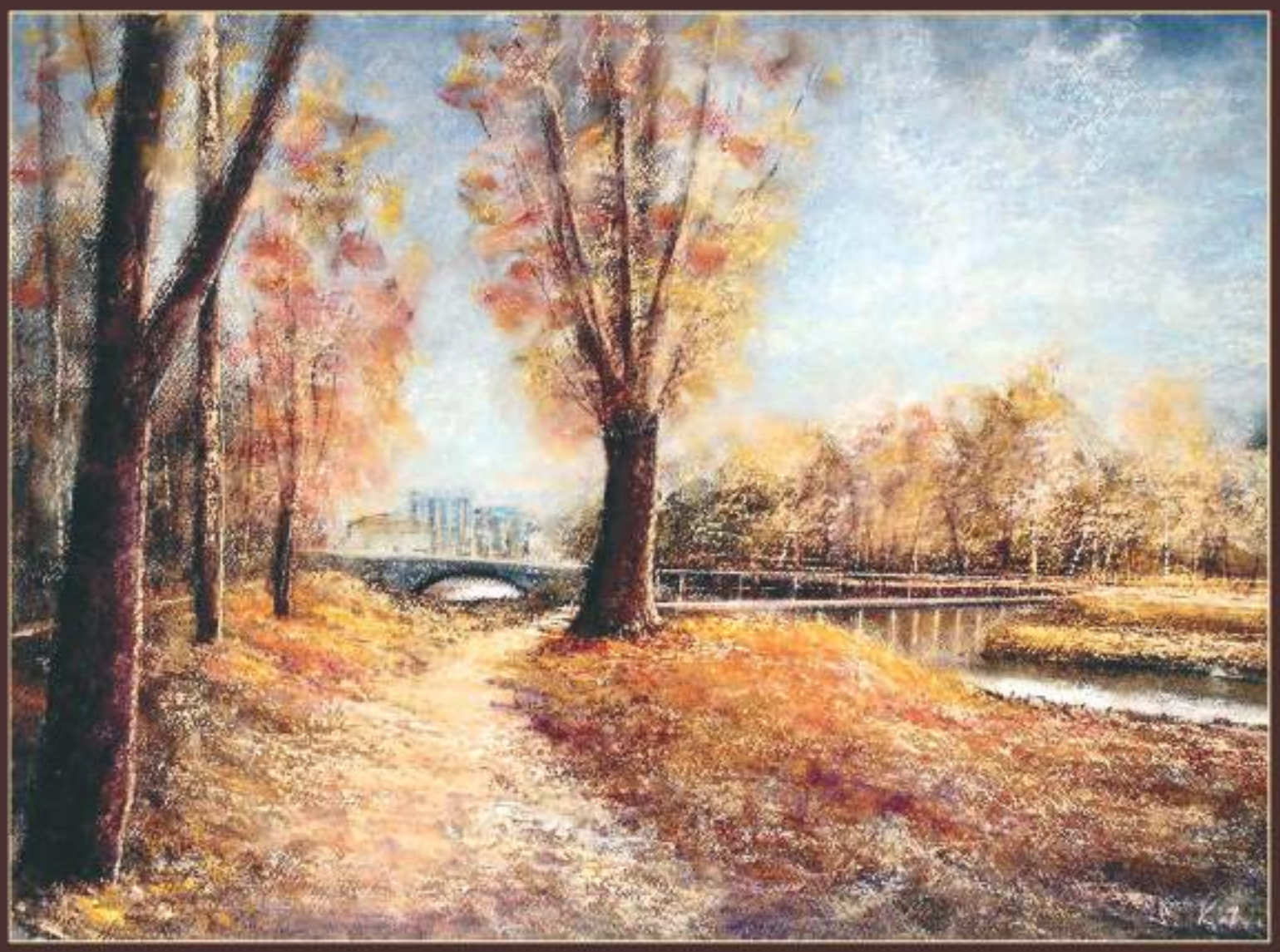

121. Motiv s Orljave I
122. Motiv s Orljave II ili Industrijska zona I (Zlatna dolina)

123. Pogled na starine Požege I
124. Pogled na starine Požege II (Staro zlato u dolini)

125. Katedralna crkva Sv. Terezije
126. Trg Svetog Trojstva i Kužni pil
127. Franjevaèka crkva i samostan
128. Ulazak u Požegu Kanižliæevom
129. Šetalište II, akvarel na papir
130. Stara Svilana

131. Crkva Svetog Lovre i biskupija
132. Zgrada suda
133. Stara Gimnazija
134. Vuèjak
135. Franjevaèki samostan i Crkva Svetog Duha
136. Željeznièki kolodvor
137. Gradski Trg
138. Šetalište I
139. Šetalište II
140. Županijska uprava

XVI. POŽEŠKE VREDNOTE

Poštovatelj požeških etnièkih vrednota, moænim stvaralaèkim vitalitetom, oplemenio je ulice, trgove i tornjeve, a oslikavajuæi njihove zlatne odbljeske i mistiène sjene, semantièki otkriva lice Grada kroz prostrani okvir sklada koji se širi u prošlosti i buduænosti. S nepogrešivom lakoæom nenametljivo postiže organsko jedinstvo teme i slike. Toplinom boje i ustrajnim nijansiranjem sivo-plavih tonova na baroknom Trgu sa spomenikom Svetog Trojstva i crkvom Svetog Duha, gotièkim Svetim Lovrom, ponosnoj zgradi tisuæljetne Gimnazije i Stare Svilane, s davno zaèetom poviješæu (1227. godine) na pragu treæeg kršæanskog tisuæljeæa otkriva buduænost za koju se pitamo hoæemo li je prepoznati u licima djece ili patini starih fasada. Staro požeško šetalište Tekija, uz "žubor vodene arabeske", koja znaèi život, ne mjeri vremenom, jer je prepoznaje kao izvor punine života. Požega nema dekorativnu nego kreativnu ulogu jer kroz crtež i pastel ostvaruje atmosferu. Njegov nonšalantni šarm neprekidno nam mijenja dojmljivost vizualnog znaka dodirujuæi svijet idealnih suština. Svaka slika Požege govori o svetosti i èuvanju baštine, ali je istovremeno i autentièni znak požeške nacionalne postojanosti i moralne vertikale. Dovodeæi slikarsku zbiljnost do sraza, Katiæ se istovremeno suprostavlja vremenu, svjestan kako ga umjetnošæu može nadživjeti. (Marija Bajt, 1999.)

Tisuæljeæima se ovdje živjelo u suglasnosti s prirodom. Trg je kao blaga postelja spremno prihvaæao prijatelje, ljubavnike, jesensko lišæe i nijemu tišinu. Odavde se pod uzbunom, novaèkim ritmom uzdrhtalog hrvatskog srca kretalo braniti dom i domovinu. Trg je svjedok odlaženja i dolaženja, povijesnih događanja i suvremenih vrijednosti. On stalno ima širom otvorena vrata, on je velikog slavonskog srca koje nudi vizure bogatstva arhitekture, crkve, muzeja, galerija, spomenika, zvukove zlatnih žica tamburice i salvu gregurevskih topova. (Željko Obad, 1998.)

141. Izvor Tekija
142. Slika u podlozi: Krovovi i crkveni tornjevi

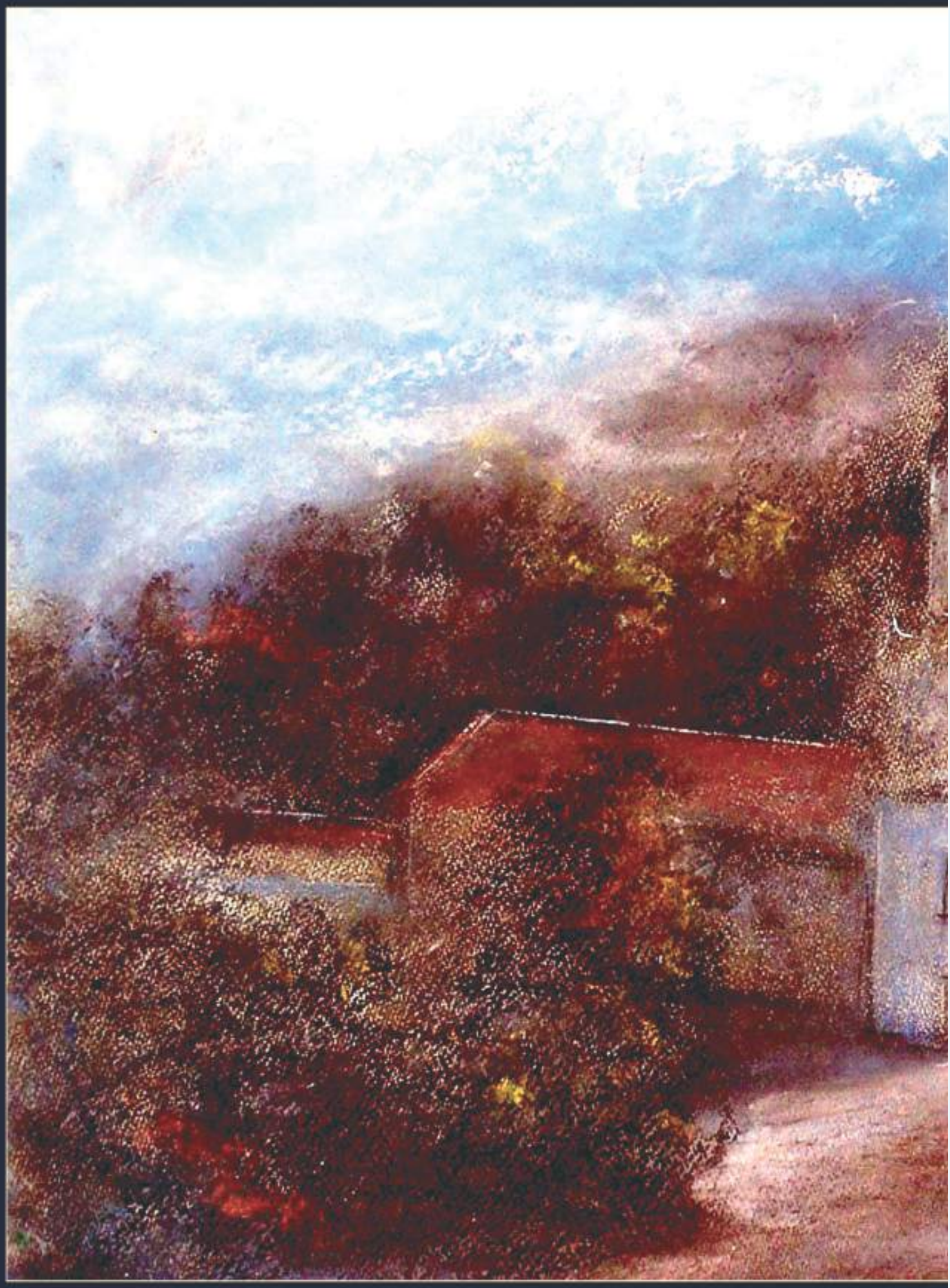

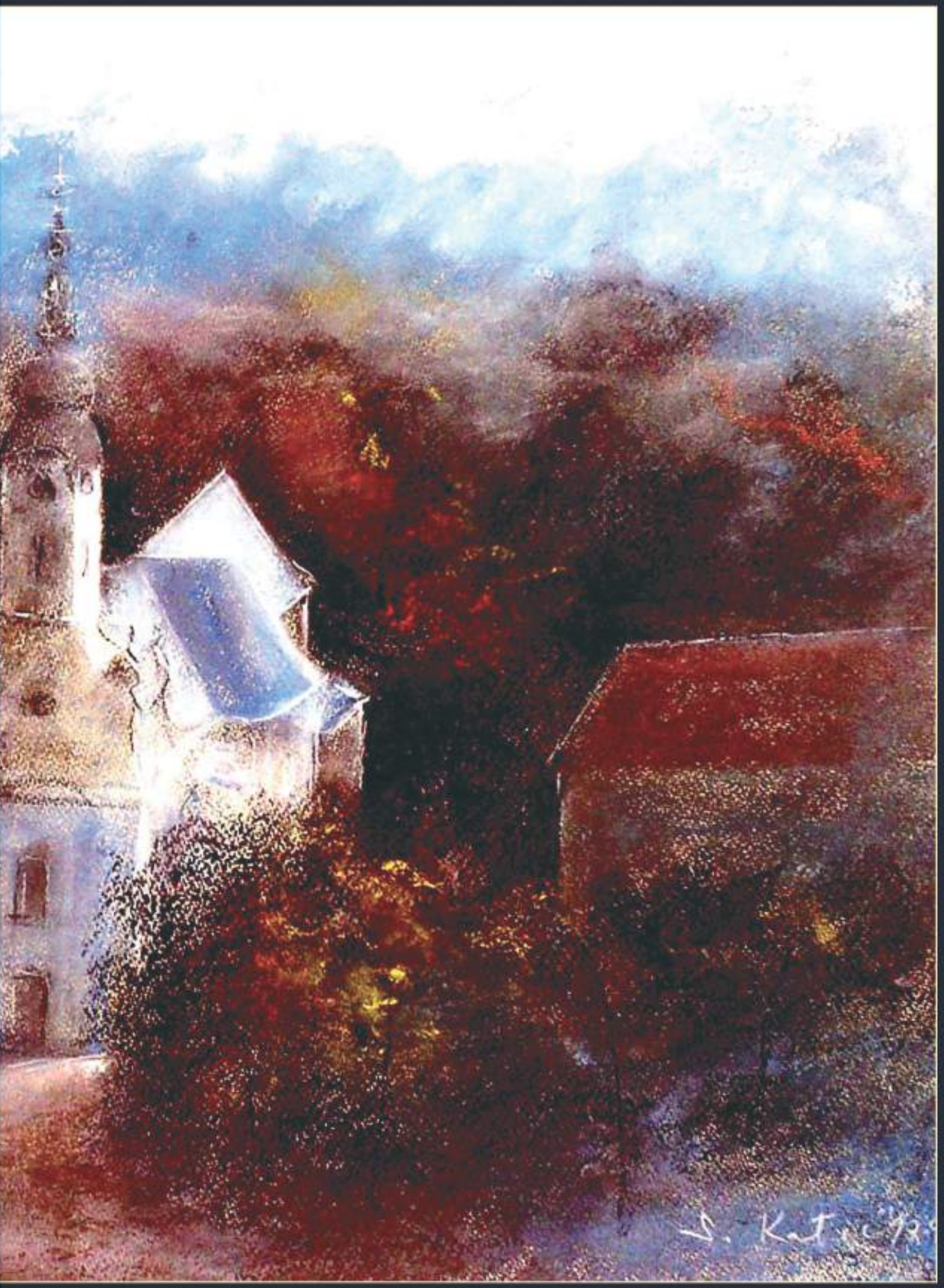

143. Katedralna crkva Svete Terezije

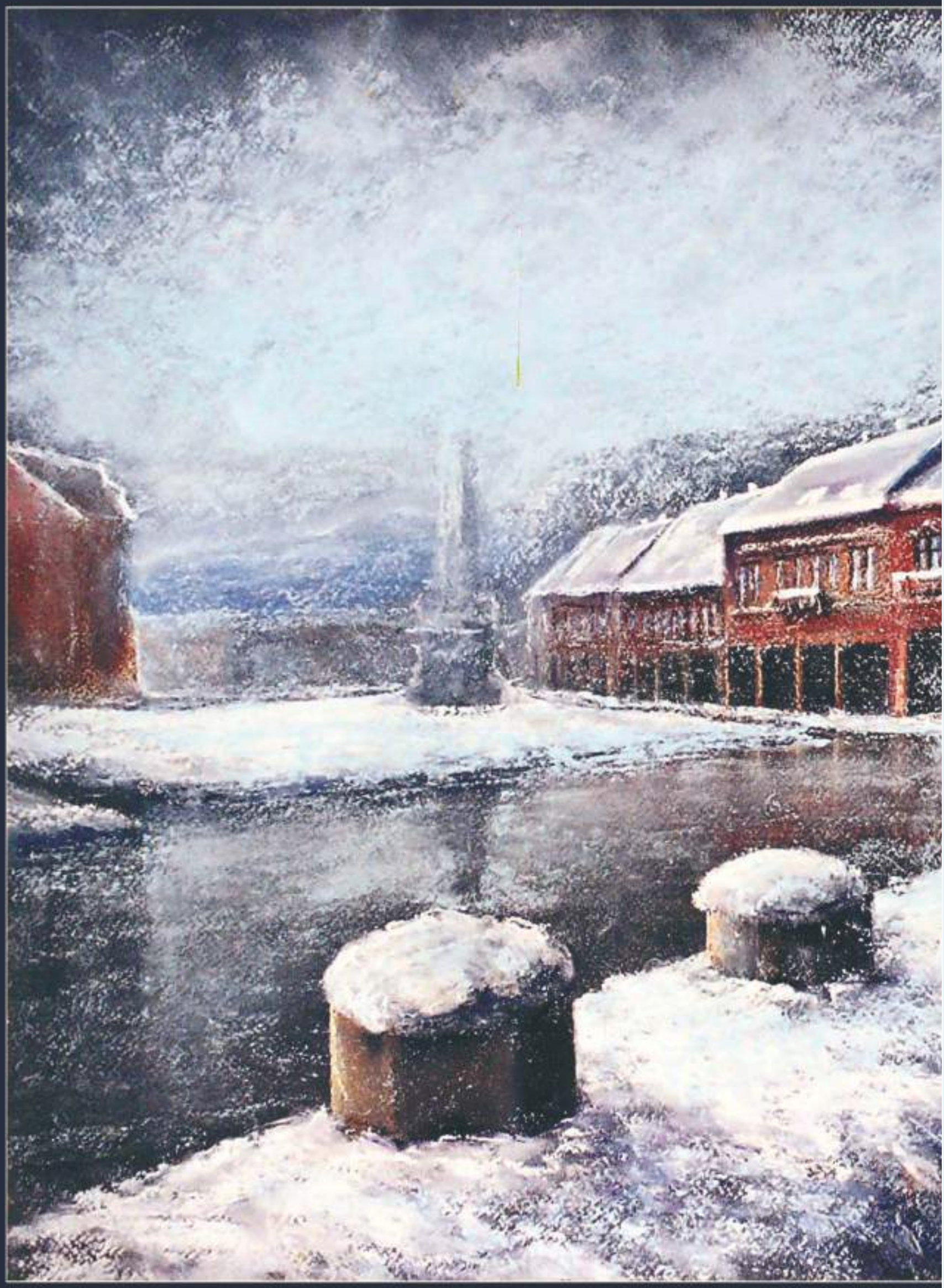

144. Trg Svetog Trojstva

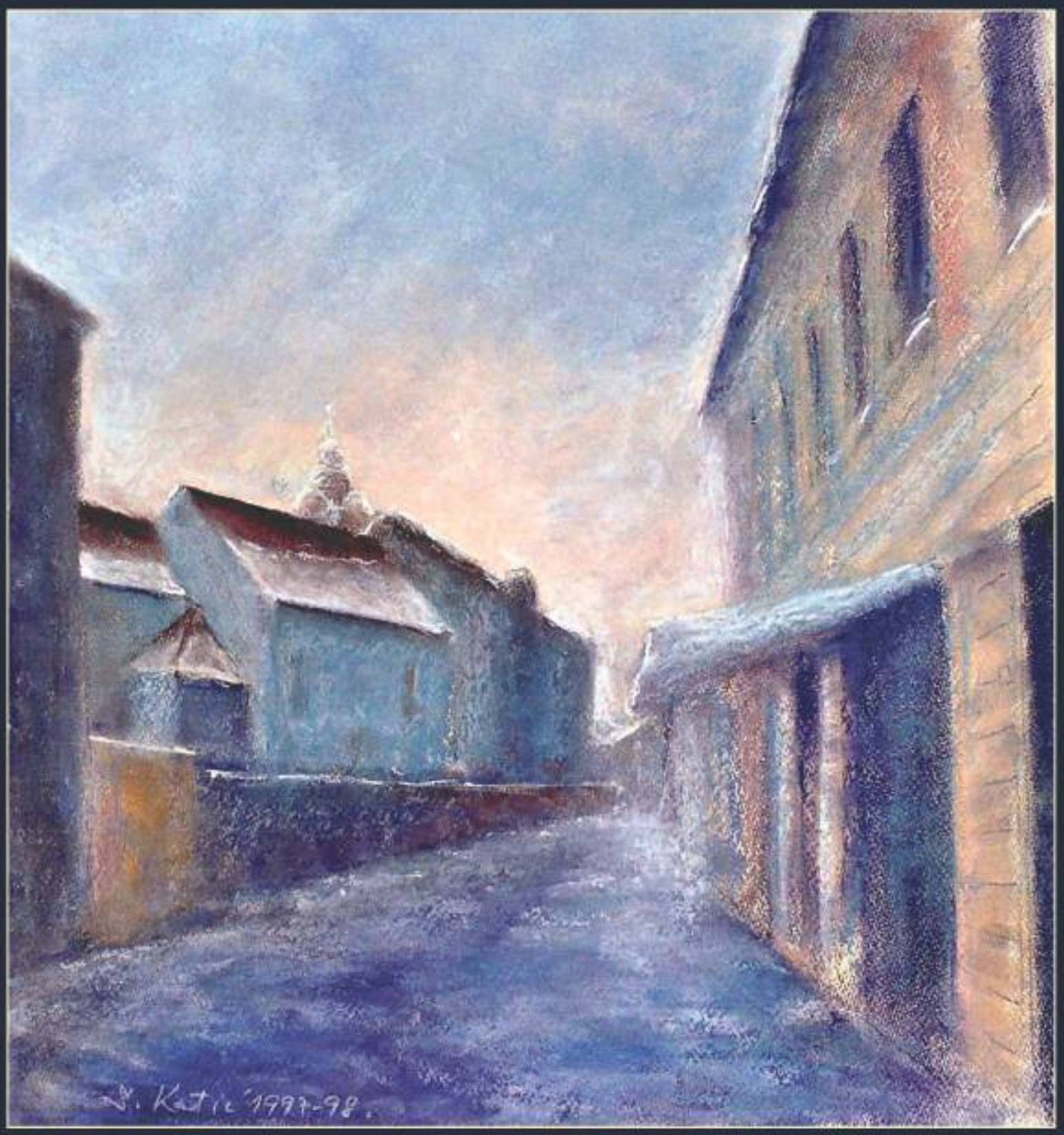
Ž. Katić 1997-98.

145. Crkva Svetog Lovre i isusovaèki kolegij

146. Zgrada stare Gimnazije
147. Stare bolte na trgu
148. Crkva Svetog Duha

XVII. PODNO STARIH ZVONIKA - DOLINA KARDINALA

Ljepotu jednog kraja daje priroda. Plemenitost dopune i stvore ljudi. Jedan je djeliæ naše domovine, nadomak Zagrebu, doslovce skrit i nepoznat, istovremeno uzdignut do neba, pravi mozaik magiène privlaènosti. Dolina kardinala oduševljava nas svojom pitomošæu i ugodnim podnebljem. Odavde potjeèu vrijedni ljudi, velikani hrvatskog svjetovnog i duhovnog života. Naselja tu nisu velika i nièim ne remete prirodni sklad. Sve je kao stvoreno za oko, za dušu, mir i spokoj. Toplinu krajolika dopunjuju crkve, stoljetna zdanja tih građevina za vijekove. Pogled nam kradu romantièni zvonici, ti simboli koji ostavljaju utisak, ulaze u naše pamæenje, sjeæanje... Njihova zvona romore. Prate ljude kroz dan, vode ih cijeli život. Marljivim žiteljima u svakodnevici daruju podneva i zdravomarije u smiraj predveèerja.

Upeèatljivost crkvenih zdanja privlaèan je motiv za umjetnika. Zvonici, i njihov umilni zvon, raðaju ushit. Talent pokreæe snagu umjetnièkog izrièaja. Katiæ nije skrivao umjetnièku znatiželju i nastali su ovi izuzetno vrijedni dokumentaristièni radovi.

Crkva Pr. Trojstva nalazi se u središtu Doline kardinala, u Krašiæu. Građevina s poèetka 14. stoljeæa više je puta dograđivana i preuređivana. Raširenu vizuru dopunjava impozantni zvonik. Ispred crkve, s pogledom na Trg, postavljen je spomenik blaženiku Alojziju Stepincu, a u dvorištu je župni dvor s dvije spomen sobe koje nam svjedoèe kardinalovu uznièku muku. Jednostavnost izvornih predmeta kao da ponavljaju Stepinèeve rijeèi s montiranog sudskog procesa: Moja je savjest èista...

Crkva Sv. Siksta u Pribiæu nastala je u ranom srednjem vijeku. Spominje se 925. godine. Zvonik ima oktogonalni oblik. Ovo je jedina crkva u Hrvatskoj koja nosi ime ovog sveca, pape koji je podrijetlom bio Hrvat. Ovdje je rođen kardinal Franjo Kuhariæ. Mirnoæom i promišljenošæu vodio je našu Crkvu u teškim olovnim vremenima: Ima istina od kojih se ne može odstupiti, ima granica na kojima se mora stati i položaja s kojih se nesmije uzmicati.

Crkva Majke Božje Dolske u Dolu kraj Pribiæa je proštenjarska kapela s vitkim velièajnim zvonikom. Izgrađena je na grofoviji Petra Zrinskog. Kardinal Stepinac u štovanju Majke Božje hodoèastio je u Dol.

Crkva Sv. Križa na Loviæu Prekriškom, svojim zvonikom naglašava uzvisinu Loviæ s kojeg se pruža prekrasan pogled na sve strane, posebice daleko na jug. Književnik D. Trstenjak je zapisao: Tko nije bio na Loviæu, taj se nije nagledao hrvatske domovine.

Crkva Sv. Marije Magdalene na Oštrcu potjeèe iz srednjeg vijeka. Glavnooltarna slika - lik Marije Magdalene, Posljednja veèera na nadsvođenju, likovna su rješenja iz šezdesetih godina prošlog stoljeæa. Autor je oštrèki župnik Vladimir Pavliniæ koji je tih godina radio i kao glavni urednik na prvim brojevima Glasa koncila. Jecaji sa zvonika dopiru do oštrèkog vjeènog poèivališta, gdje je dolaskom demokracije podignuta ploèa sijeæanja na župnika i mještane nestale u martiriju Drugog svjetskog rata i zlosretnog poraæa. Smireni vidokrug skriva zaboravljene ruševne tragove crkve Sv. Florijana, što vape za obnovom.

Župni dvor na Oštrcu je barokna kurija biskupa Èolniæa s kapelicom Sv. Josipa. Prema nekim povijesnim izvorima s područja ingerencije oštrèke župe, u 17. stoljeæu zabilježena su dvojica biskupa tadašnje Zagrebaèke biskupije: Petar Domitroviæ i Petar Petretiæ.

Slikareva paleta i kist prenose idilu stvarnosti u zagonetku umjetnièkog djela.

(Nikola Mahovliæ, 2000.)

149. Crkva Sv. Marije Magdalene na Oštrcu

150. Slika u podlozi: Crkva Sv. Trojstva u Krašiæu

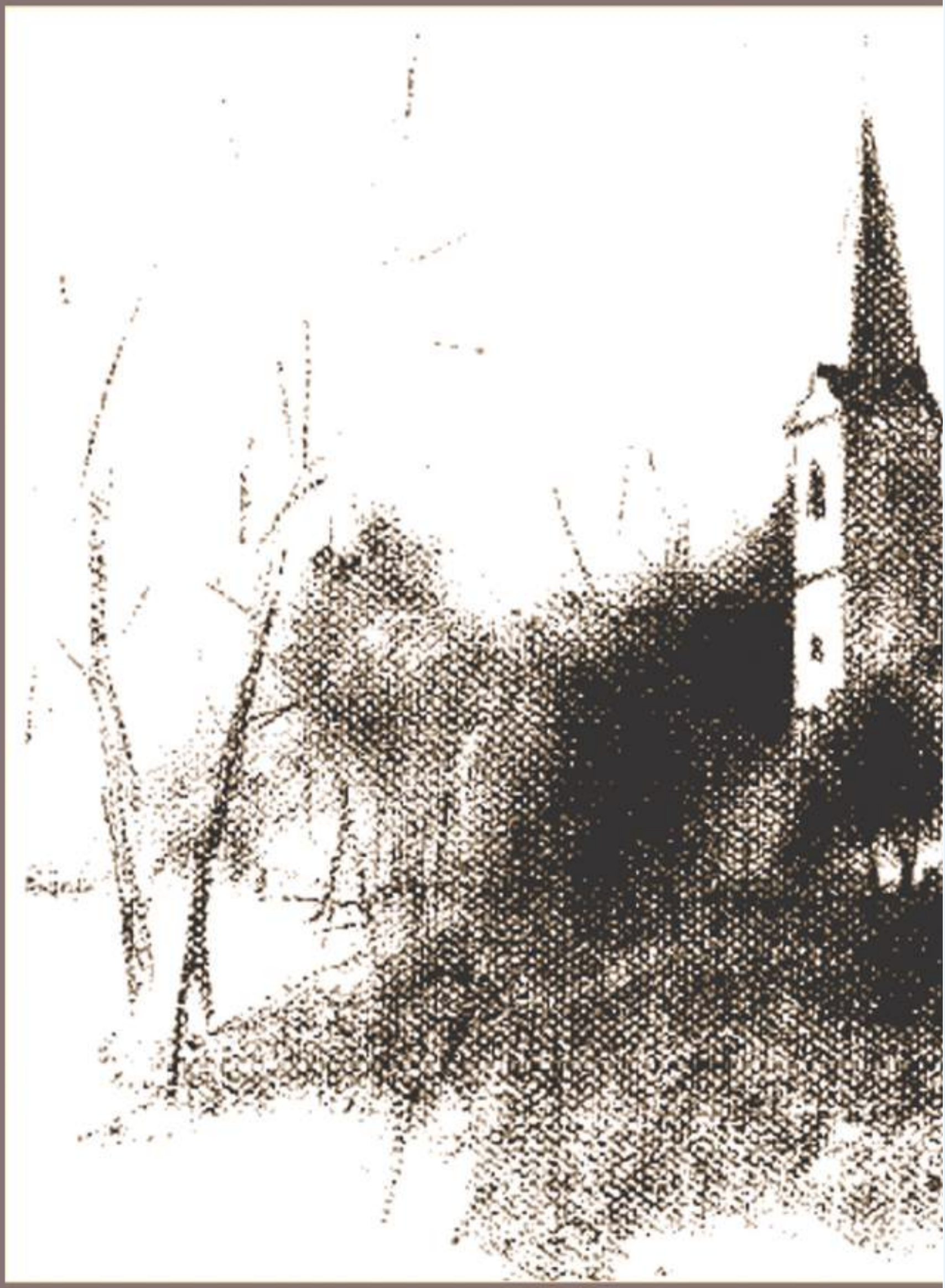

151. Crkva Majke Božje Dolske

152. Crkva Sv. Sv. Mihovila na Prekrižju

153. Crkva Sv. Križa na Loviæu
154. Župni dvor na Oštrcu
155. Crkva Sv. Siksta u Pribiæu

XVIII. VINKOVAÈKE JESENI

SLAVONIJA

Stara se Slavonija opet
Otkriva ganutome srcu.

Slušam … U klasju pjeva cvrèak,
Da dani žetve dohode,
I da æe skoro smeđi hrèak
Žitu doæ u pohode.

Po stazi, koja poljem vodi.
Dalekoj đermi žena hodi.
I pjeva za sebe, na putu,
Pjesmu široku, otegnutu
K'o ova zemlja što je rodi.

Dobriša Cesariæ

156. Gori lampa na srid Vinkovaca
157. Slika u podlozi: Vinkovaèke jeseni

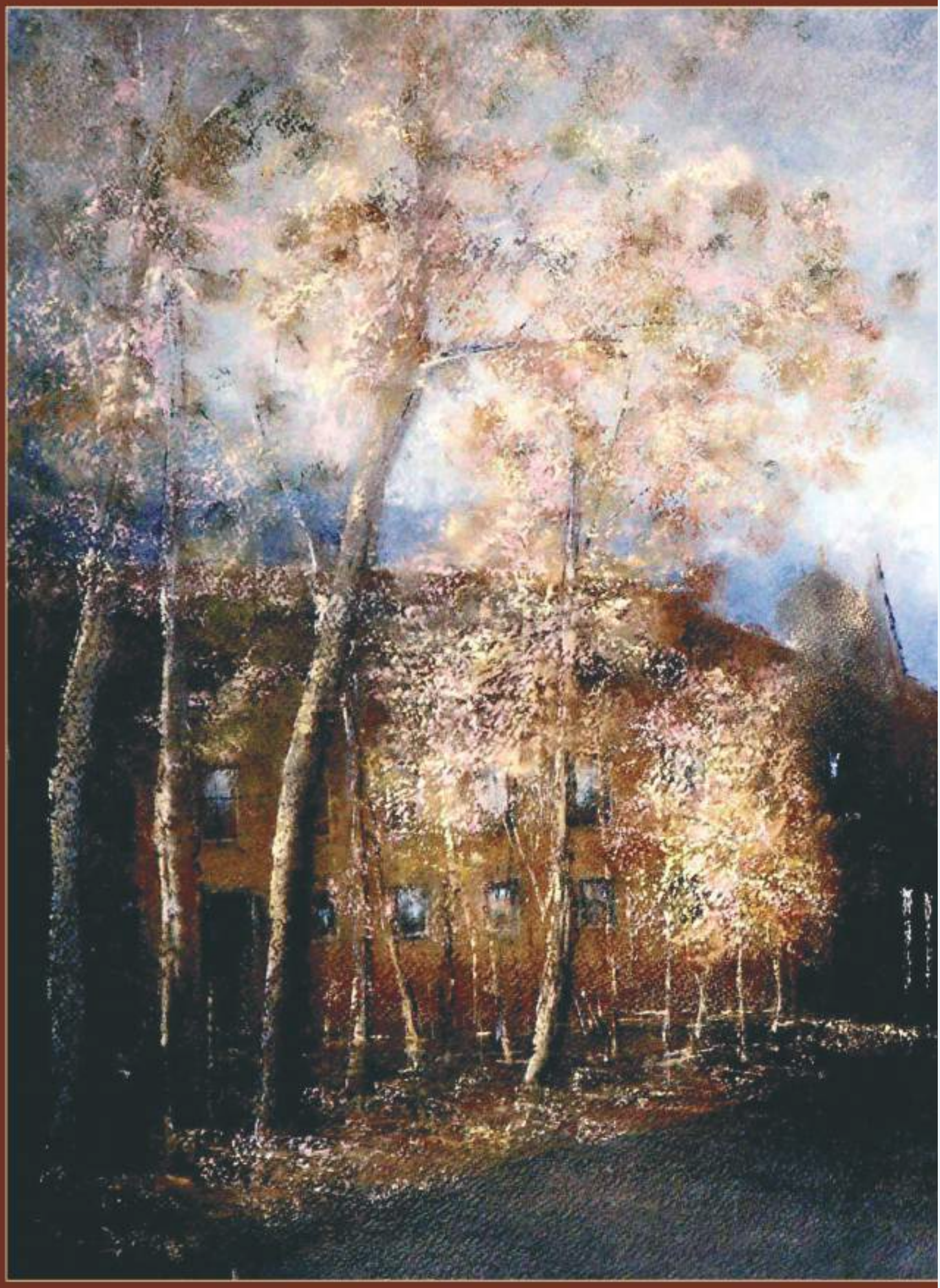

158. Vinkovci

XIX. NINSKE ZNAMENITOSTI

USNULI GRAD

Sunce sa visoka lije vrelo zlato
Na zidine sive, gdje gušteri plaze
Rijetki prolaznici ulicama gaze
Svuda mir i pokoj. Samo jedno jato.

Moèvarica kruži, nagonja se zrakom;
Æelavi Velebit vidiš gdje se žari...
Skupa patnje pate on i grad taj stari,
I vjerno se vole. Sa svojim ulakom.

Burom, div Velebit èesto naglo bane,
O kapiju bije, zove, vije, tuli
I donese pregršt puste vode slane
Te ko suze siplje na taj gradiæ truli.

Miran, malen, tužan sanke vedre sanja
O prošlosti davnoj, kralju Krešimiru,
O Grguru svome i o Branimiru,
A nad njime pusto oblaèje se ganja.

Al' kroz maglu gustu èuje konjanika
Kako vedar hiti na kapiju grada;
Znade: proæ æe dani nevolje i jada
A njime æe orit sm'jeh, vreva i cika...

Naokolo more jošte tiho nije
Rijetki doziv kakov razbija tišinu
U državi tako najmanji grad žije
K'o brod na oseki – èeka svoju plimu...

Tomislav Dikliæ

Od svih hrvatskih stolnih gradova najizrazitiji centar stare hrvatske države, simbol naše državne samostalnosti je grad u kojem je Kralj Petar Krešimir IV nazvao Jadransko more ”Naše more”. Nin je, istina, prestao biti onaj Nin iz doba hrvatskih knezova, kraljeva i biskupa Grgura, ali i dalje ostaje prisutan duh starog Nina u njegovim znamenitostima. Nin ostaje najstariji hrvatski kraljevski grad. (Klaudija Guciæ, 2004.)

159. Crkva Sv. Križa u Ninu - Najmanja katedrala na svijetu
160. Slika u podlozi: Stari Sveti Nikola

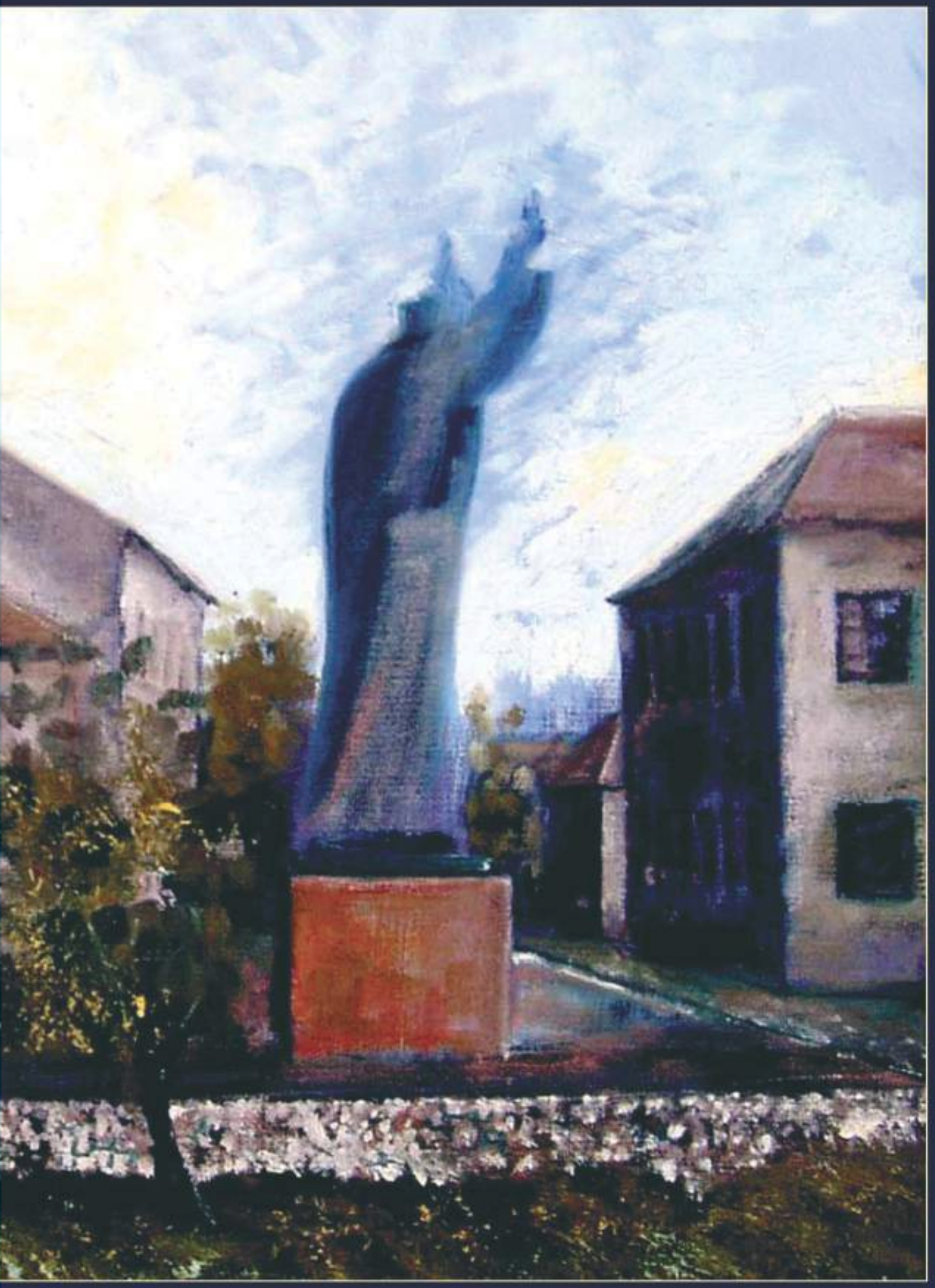

161. Grgur Ninski u Ninu, crkva Svetog Anselma i osnovna škola ”Petar Zoraniæ”

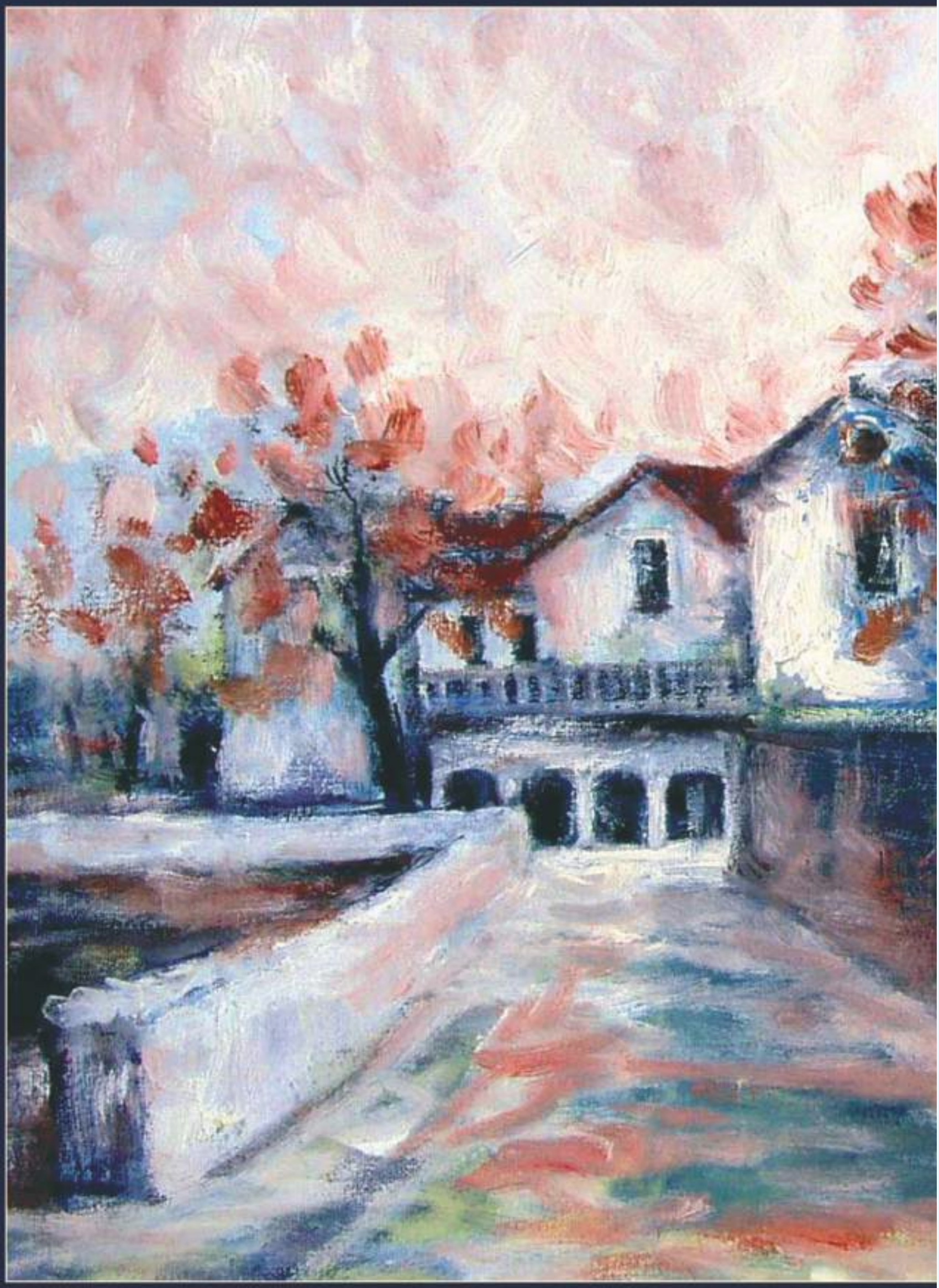

162. Ninska kala

163. Crkva Sv. Nikole u Ninu
164. Plava boja Sv. Križa

165. Nin - najstariji hrvatski kraljevski grad
166. Nin - Na Kraljevcu
167. Pogled sa ninske rive
168. Ninska riva

XX. HRVATSKI GRADOVI

SLOBODA

O lijepa, o draga.
O slatka slobodo,
dar u kom sva blaga
višnji nam bog je d'o!
Uzroèe istini
od naše sve slave,
uresu jedini
od ove dubrave!

Sva srebra, sva zlata,
svi ljudski životi
ne mogu biti plata
tvoj èistoj ljepoti!...
U jedinstvu, u ljubavi
neka draži dan izlazi,
ovdi našim skladnim glasi'
sloboda se draga slavi!

O lijepa, o draga,
o slatka slobodo,
dar u kom sva blaga
višnji nam bog je d'o!

Ivan Gunduliæ

Ljepota hrvatskih gradova pretoèena u slikarsku vedutu u Katiæevoj interpretaciji postaje bljesak u kojem je sabrana karakteristièno izglednog, šarm posebnog te doživljajnost prizora koja ocrtava ugođajnost ambijenta. Toplom je paletom suptilnih tonskih prijelaza, s potrebnim akcentom svjetla ostvario prizor u kojem zdanja povijesne slojevitosti postaju vodilja u razumijevanju grada, no gdje je i svaki oblik dio njegove privlaènosti. Iznalazi zanimljive rakurse promatranja, poznatom daje oznaku otkriæa, ali uvijek poštujuæi sliku, koja je (ili može biti) zaštitni znak pojedinog grada. Dokinuo je oporost materijalnog (iako se ono taktilno uvijek sluti)… i mekoæom svaka scena dobiva notu poetskog.

Prošetali smo ovim prostorima “Lijepa naše” i uspjeli doživjeti širinu ljepote u gradovima sjevera i juga na naèin likovnog promišljaja, jednog likovnog koncentrata, ideje da se ljepota najveæih, a ponekad i najljepših hrvatskih gradova donese na naèin u kome je saèuvamo ono priznato, poznato i spomenièko, a s drge strane gdje je unijet likovni senzibilitet, osjetljivost, na naèin da se raznolikost vremena i prostora svede na srodnu likovnu statistiku, da prepoznamo lik, zanos, likovnu gestu, odnos prema boji, kompoziciji, da svaki od tih gradova bude dat u svojoj autentiènosti. Poetska konotacija se povlaèi na svim slikama gdje je boja i svjetlo zablistalo punim intenzitetom i punom vrijednošæu sjajno njegujuæi tonski vid slikarskog. Punina pastela izražava stvarnost i taktilnost svih zdanja, autentiènost svakog prostora.
Slikar je modernog senzibiliteta, ali s poštivanjem klasiènih postulata, slikar koji je uspio osjetiti u slici, i saèuvati vrijeme, sve tragove, biljege koji su ostali na zdanjima zgrada, crkava…, ali svi ti gradovi ukljuèuju sve ono gdje postoji prošlo, sadašnje i buduæe, gdje postoji jedno htjenje da se u slici kumulira vrijeme. Bitna su dva elementa u njegovim slikama. Jedno su neobièni rakursi, kojima gradi svoje prizore, a drugi element je osjeæanje svjetla. To je unutrašnje svjetlo. Svjetlo koje se èesto “ne vidi”, bez direktnog izvora, ali koje u njegovim slikama blista, daje ozarenost samoj slici, unutrašnji bljesak, treptaj te puninu života.
Katiæ je u veduti osvojio za sebe prostor i ima vidno mjesto u suvremenoj umjetnosti, gdje je u jednoj temi koja se èini da je islikana, pokazao da ima naèina da se dođe do slike, koja je puna slikarske osjetljivosti, emocionalnoga zanosa i slikarskoga zdanja. (Stanko Špoljariæ, 1996.)

169. Zadar
170. Slika u podlozi: Varaždinska romansa

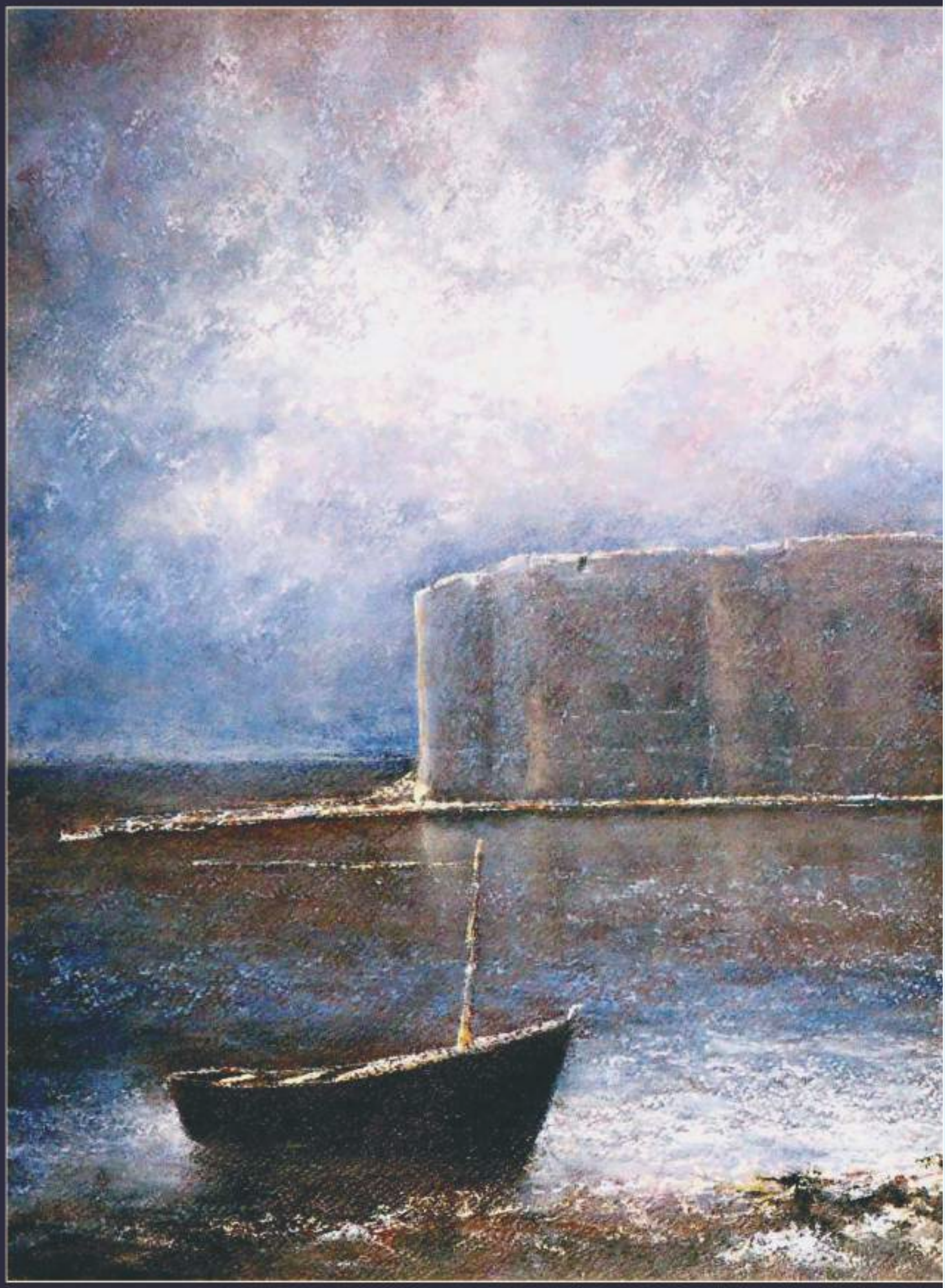

171. Dubrovnik

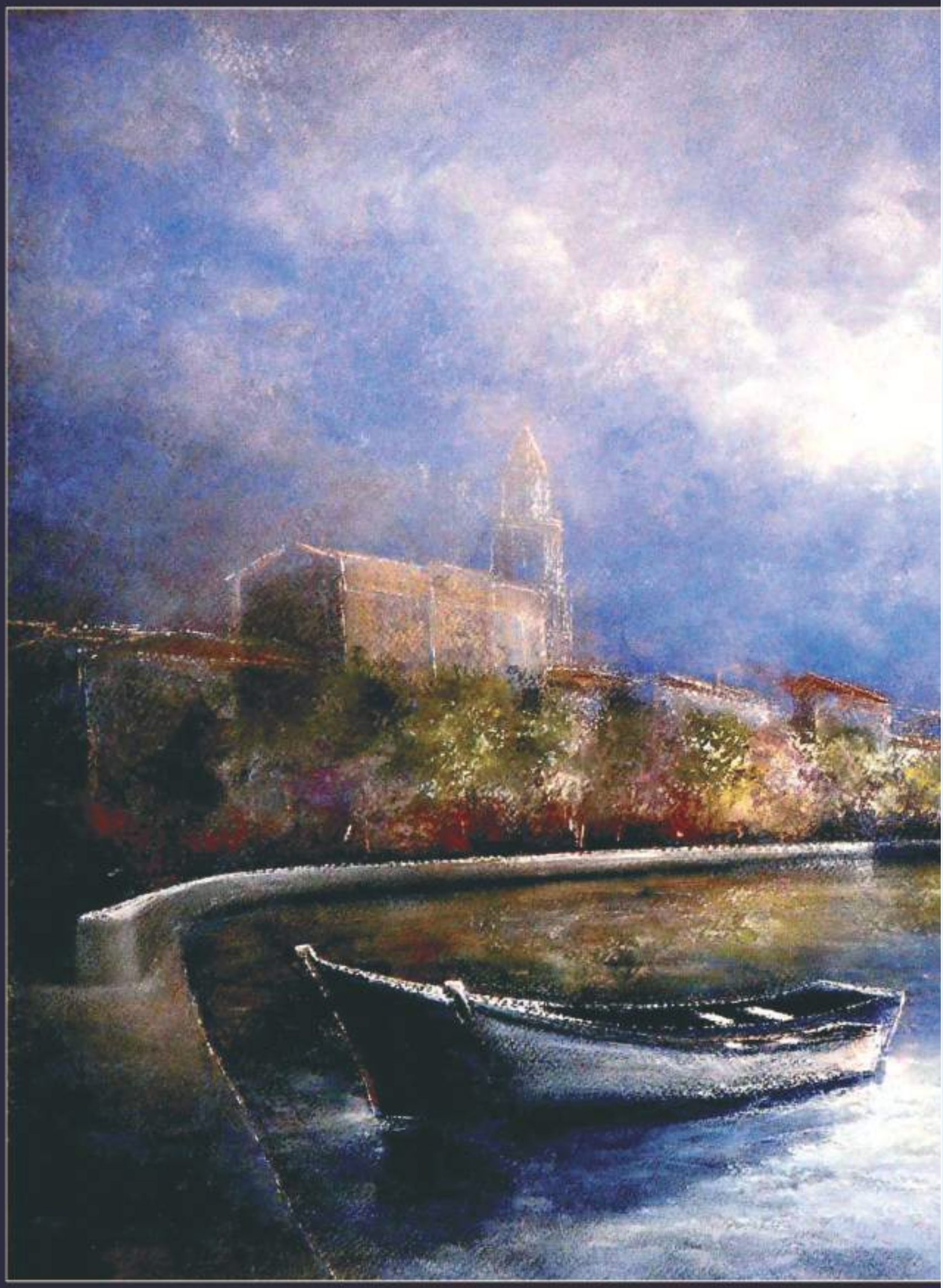

172. Split

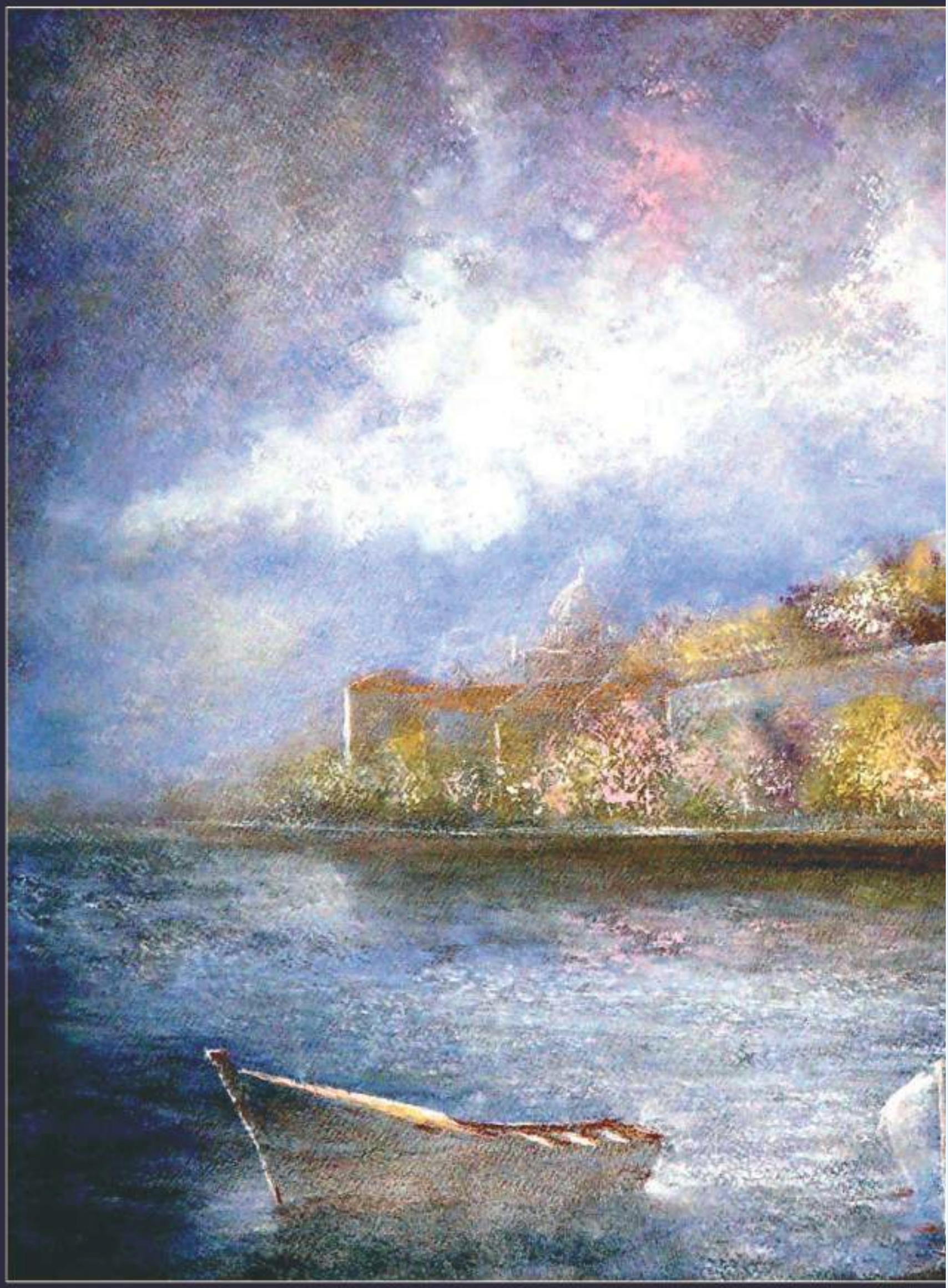

173. Šibenik

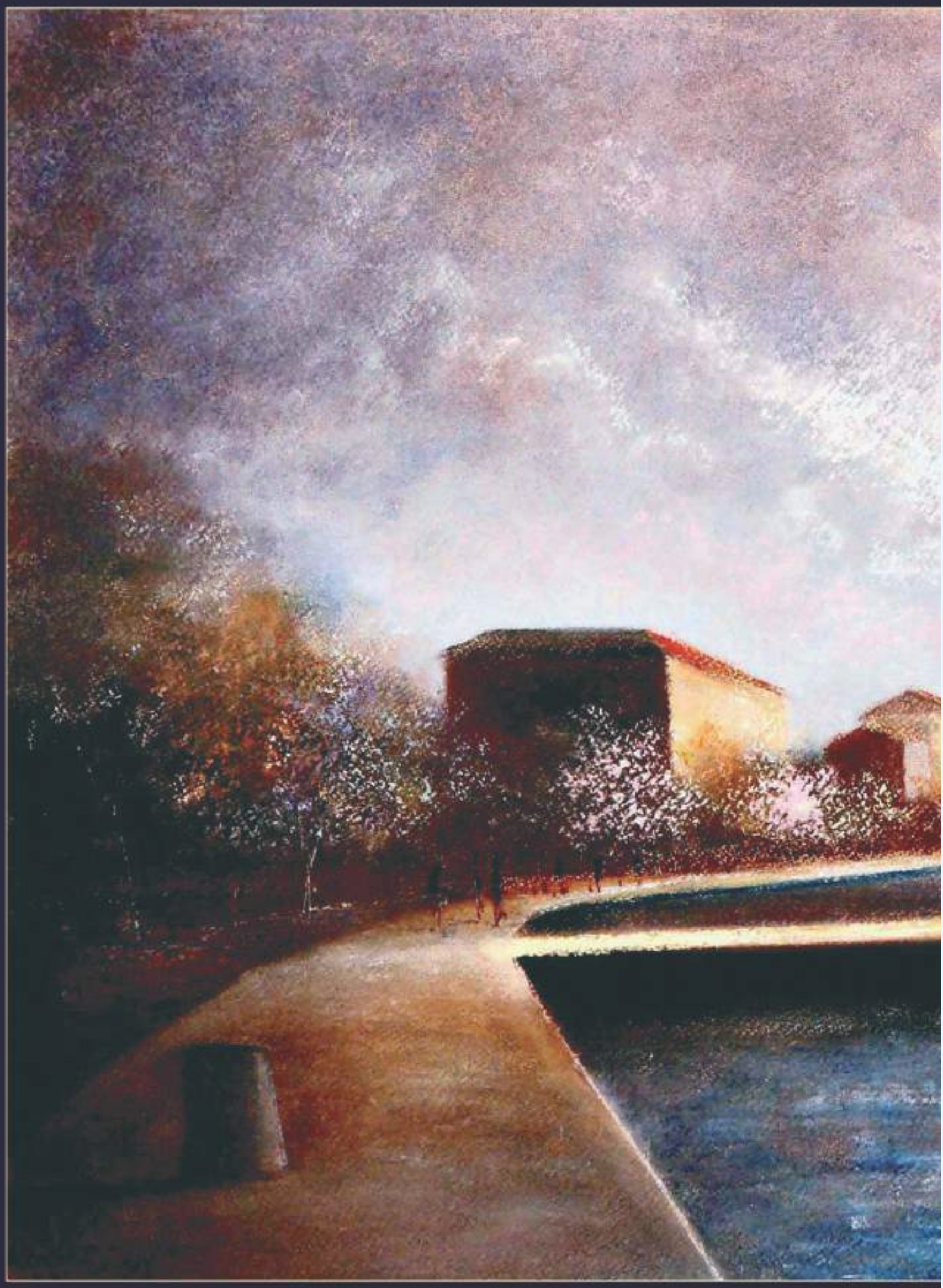

174. Zadar

175. Rijeka -Trsat

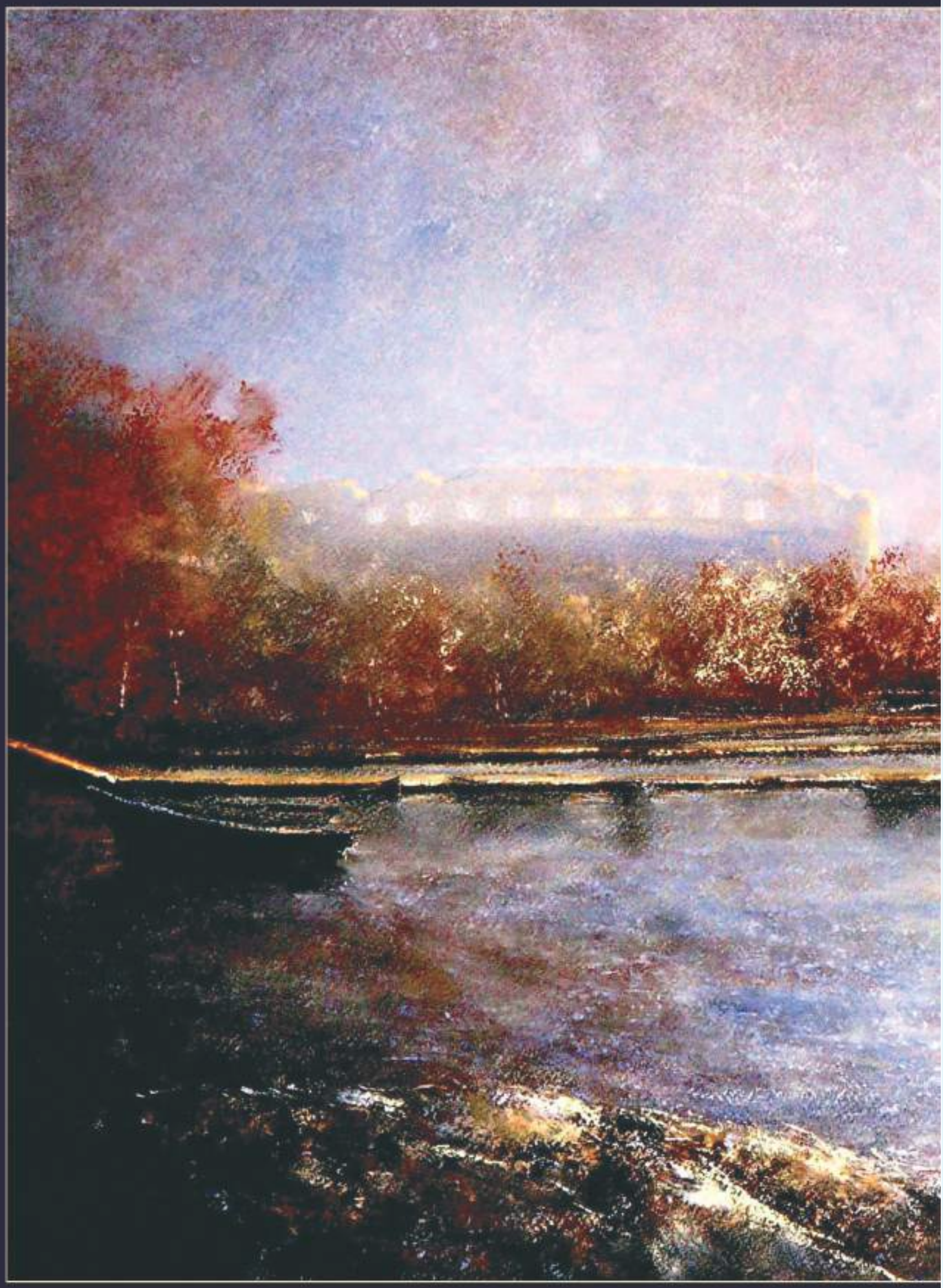

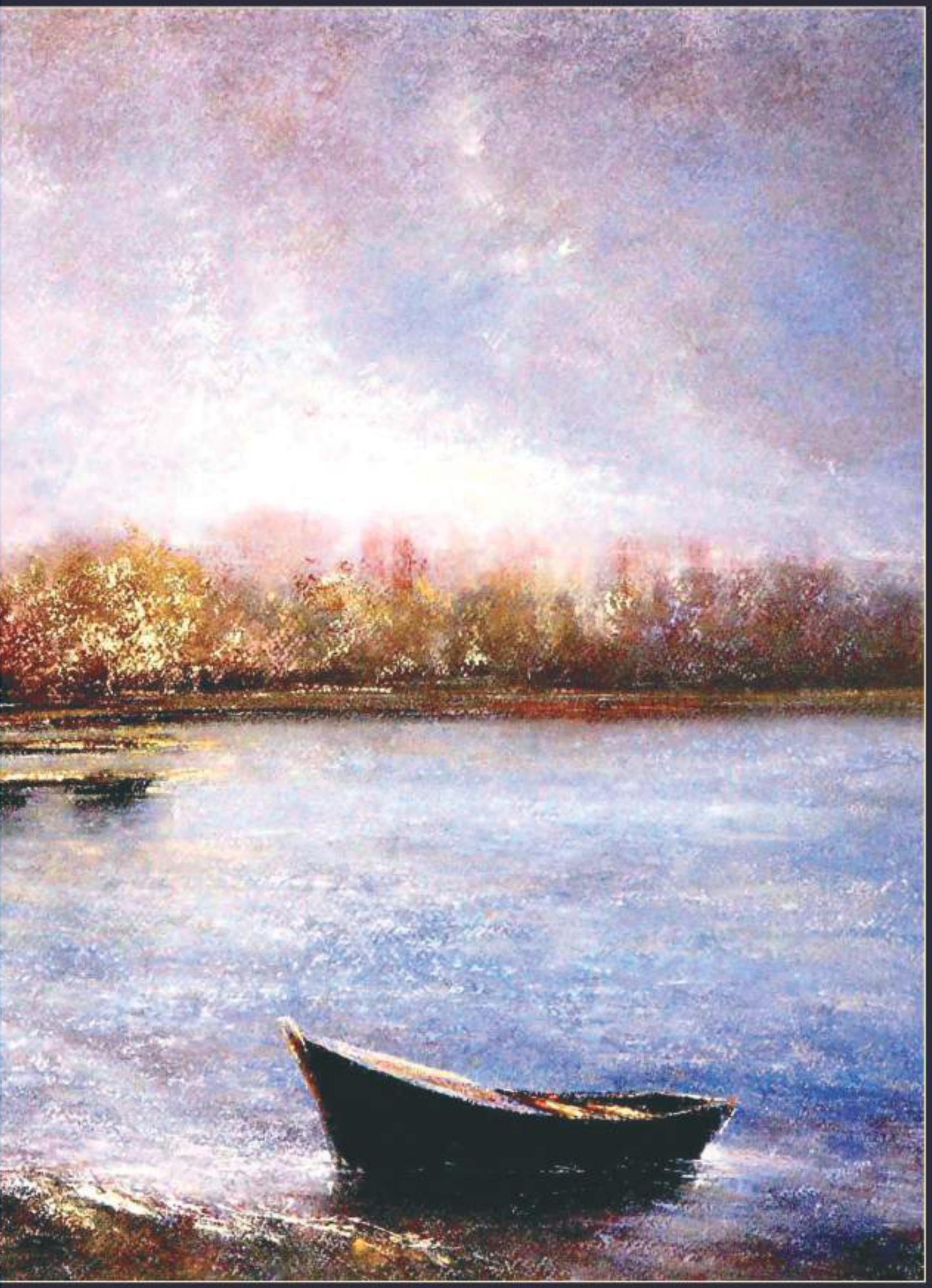

176. Pula

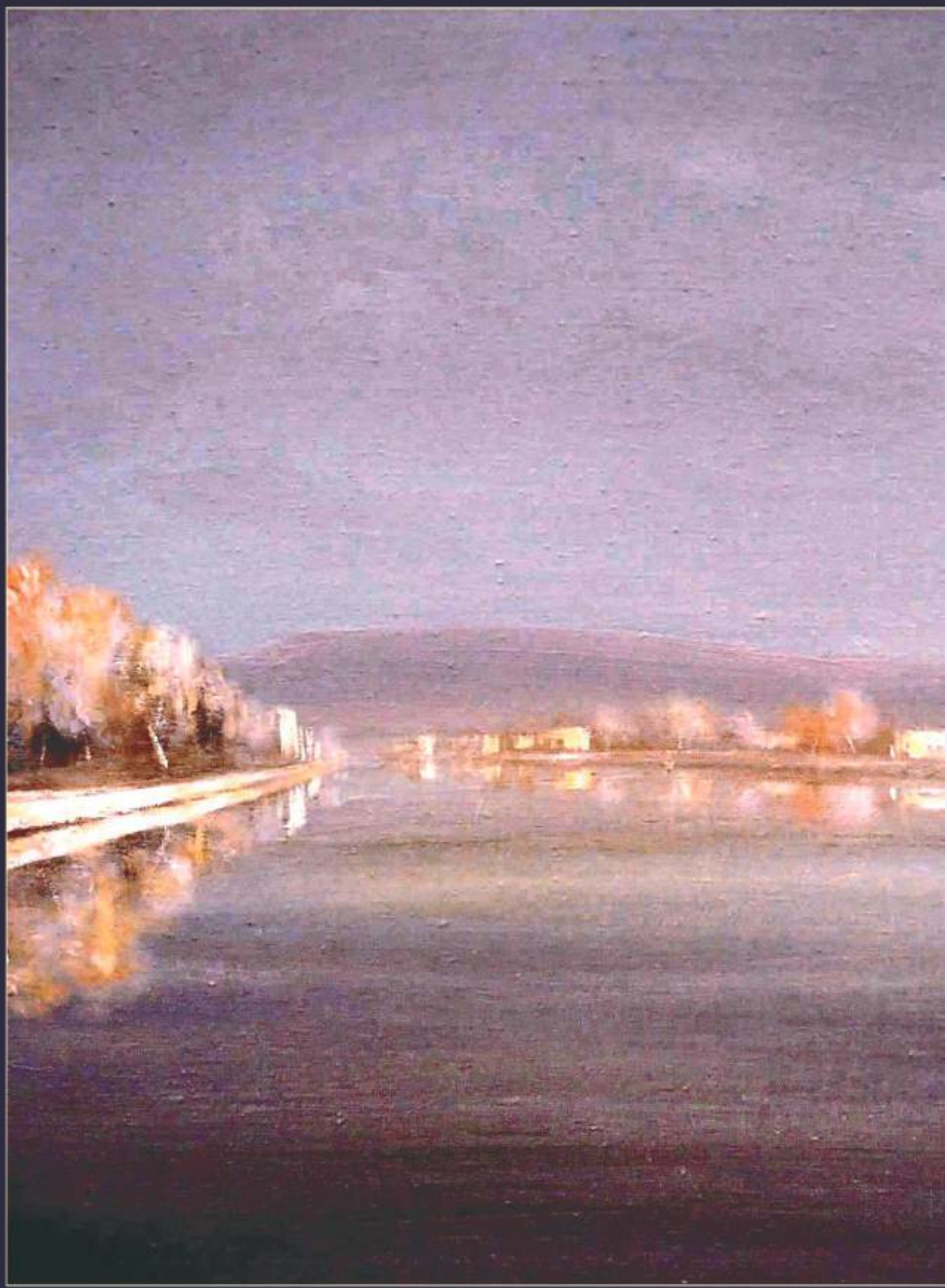

177. Metkoviæ

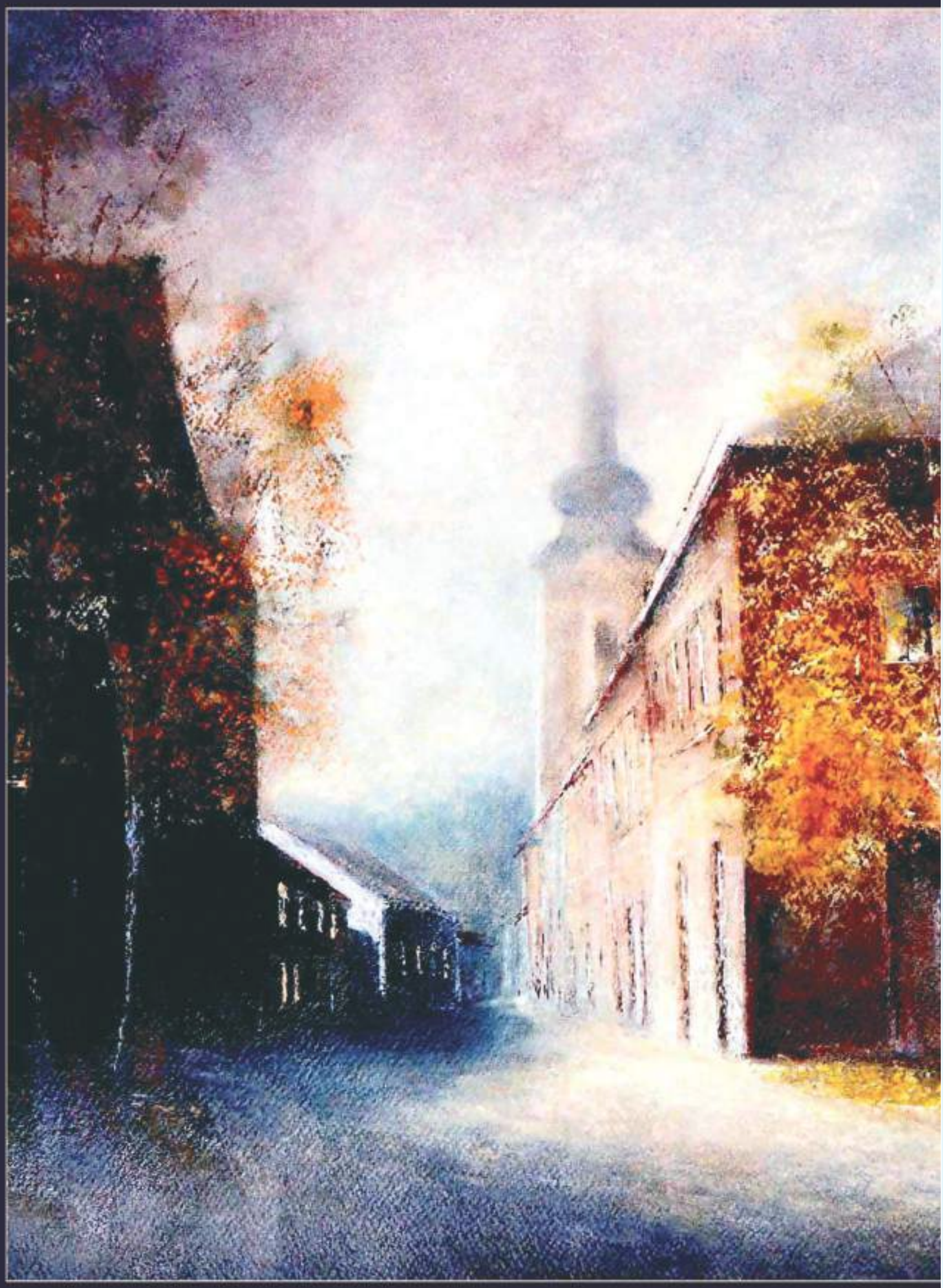

178. Gospiæ

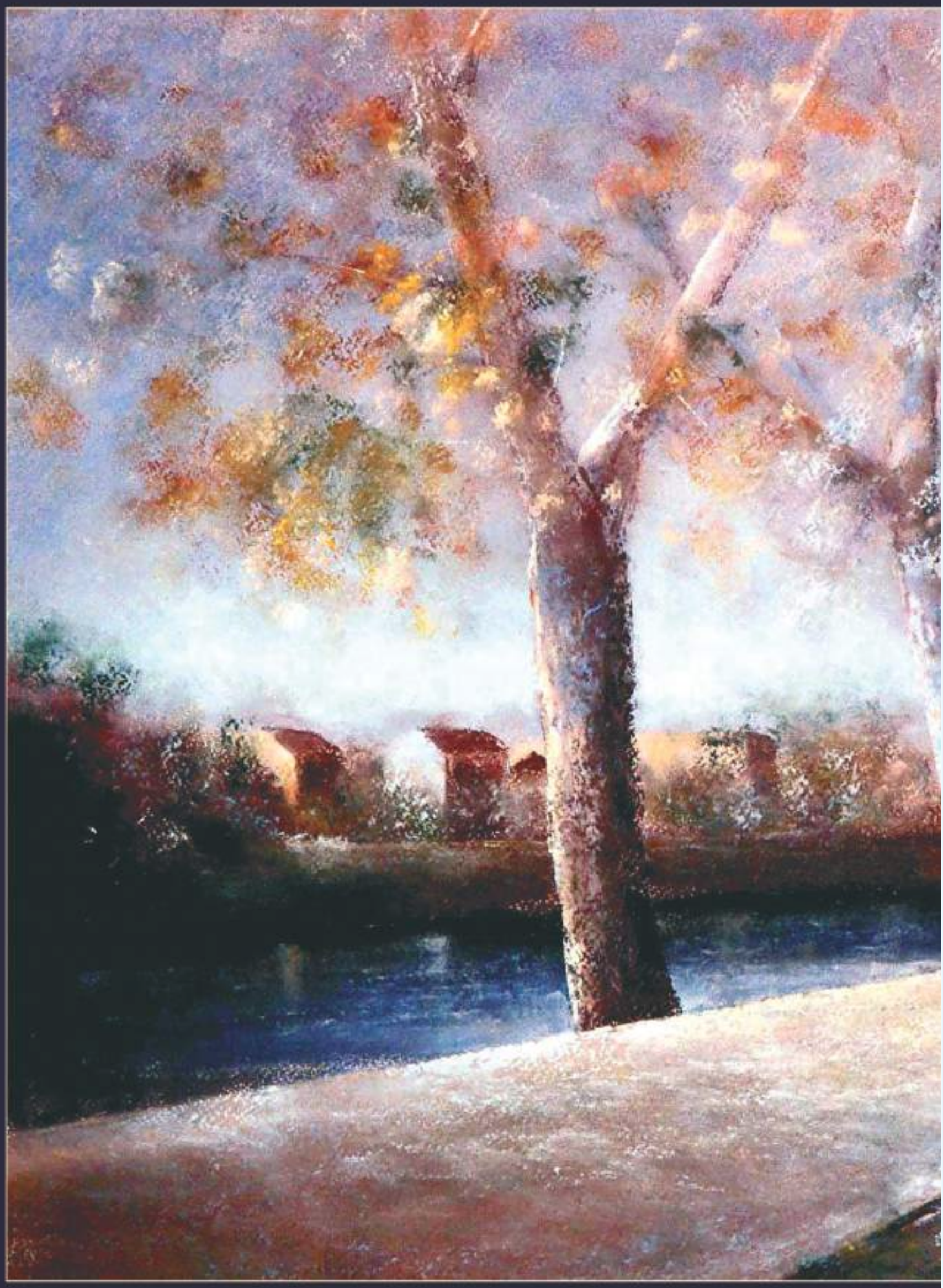

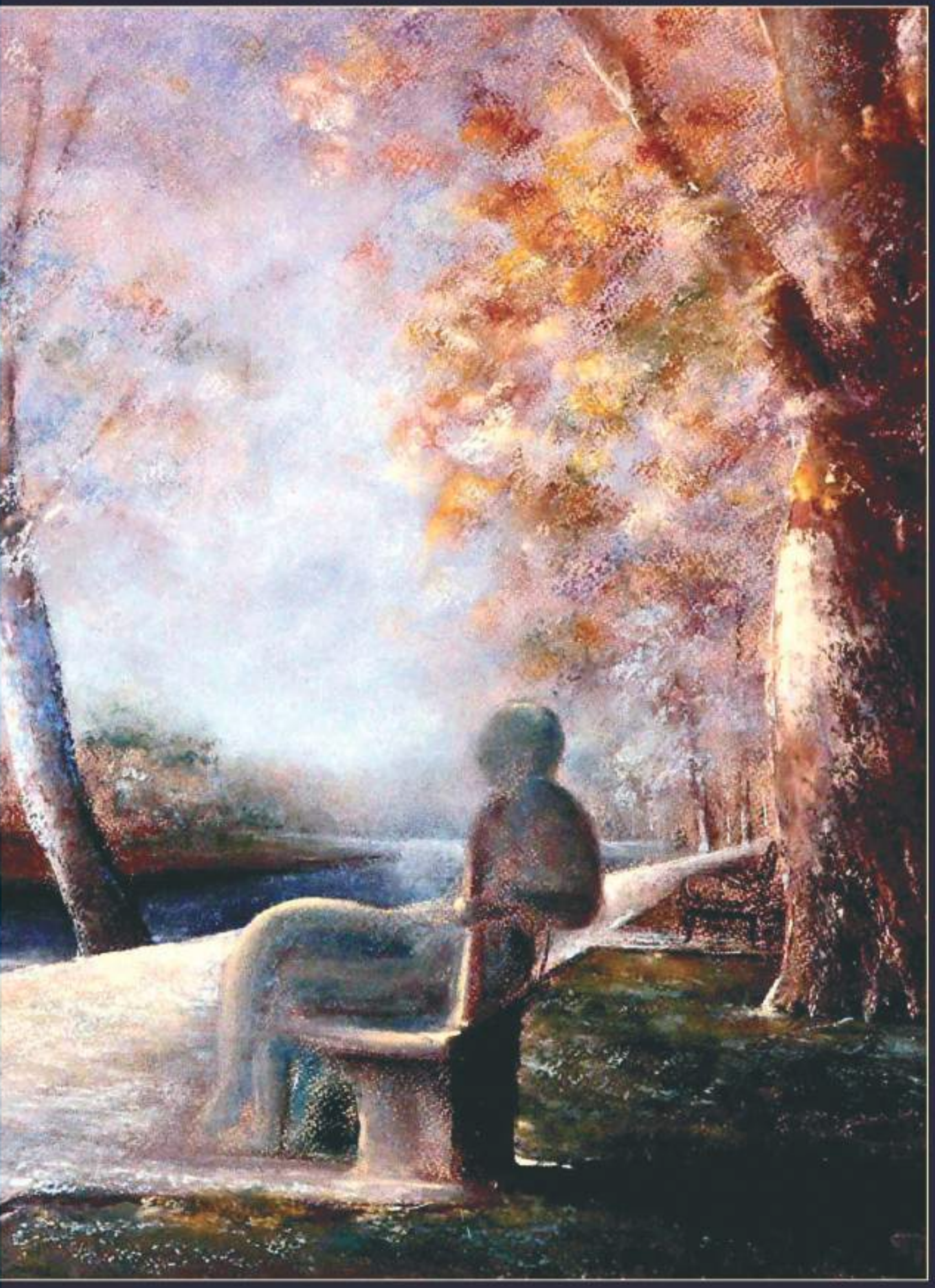

179. Sisak

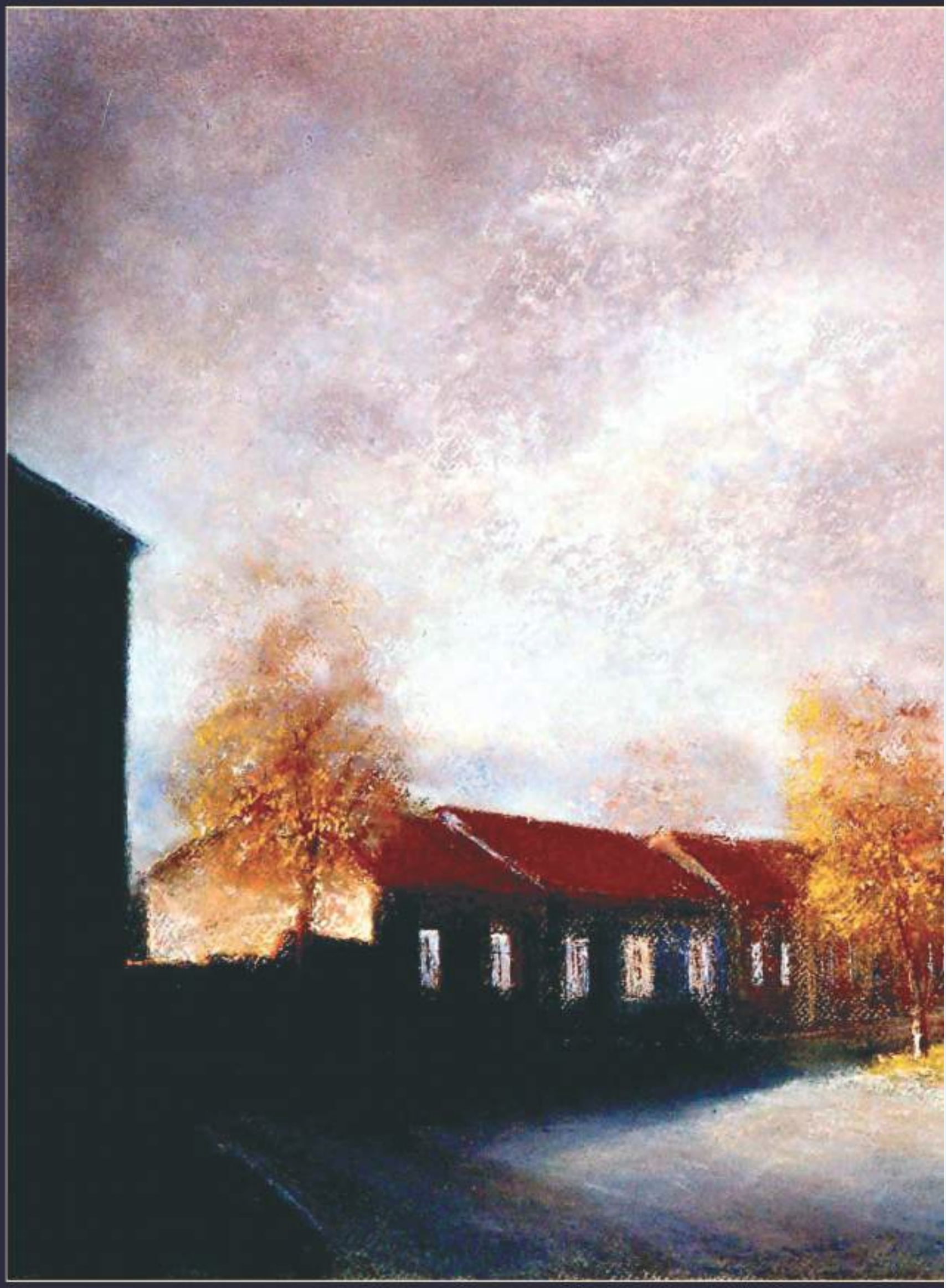

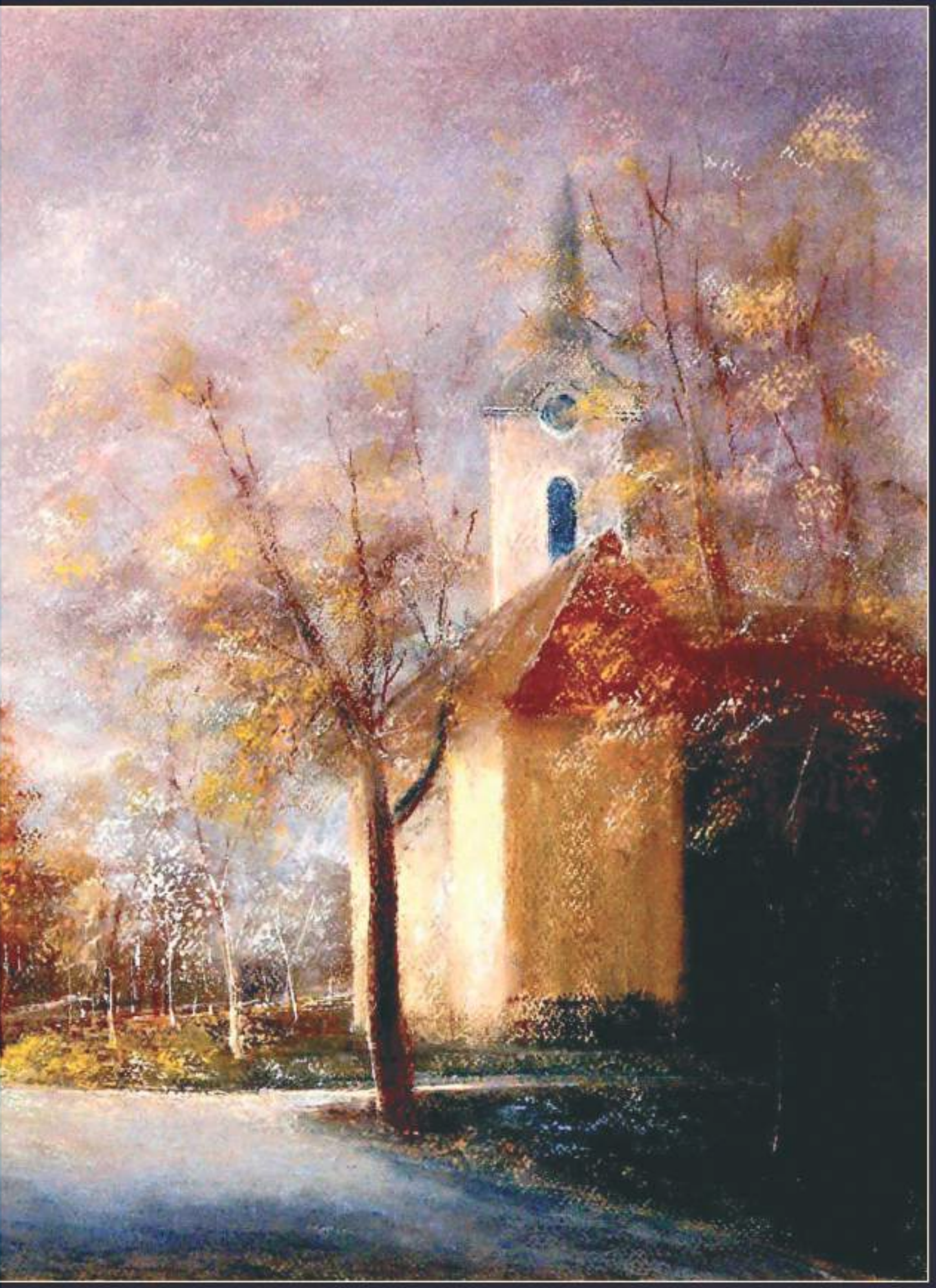

180. Slavonski Brod

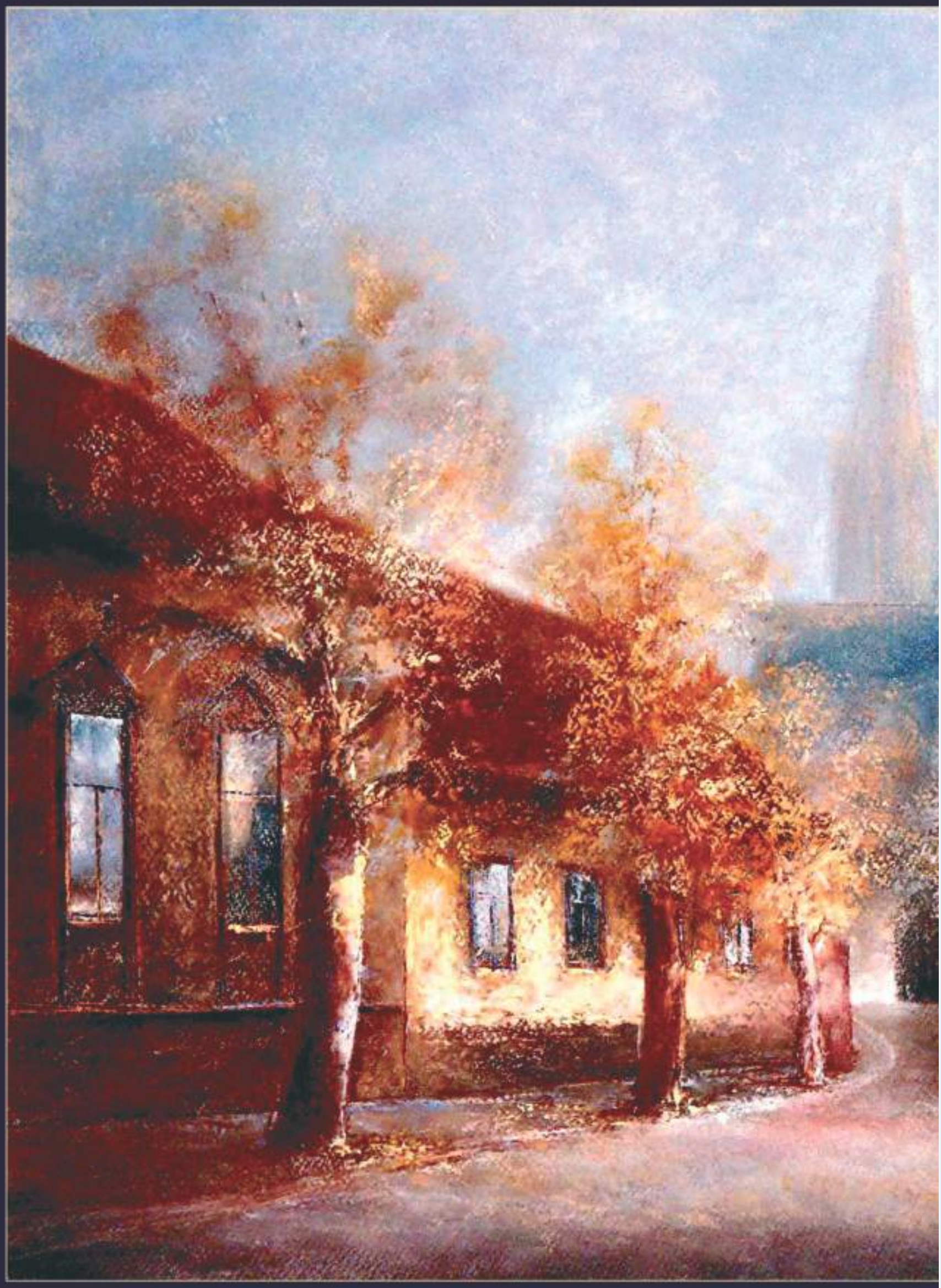

181. Osijek

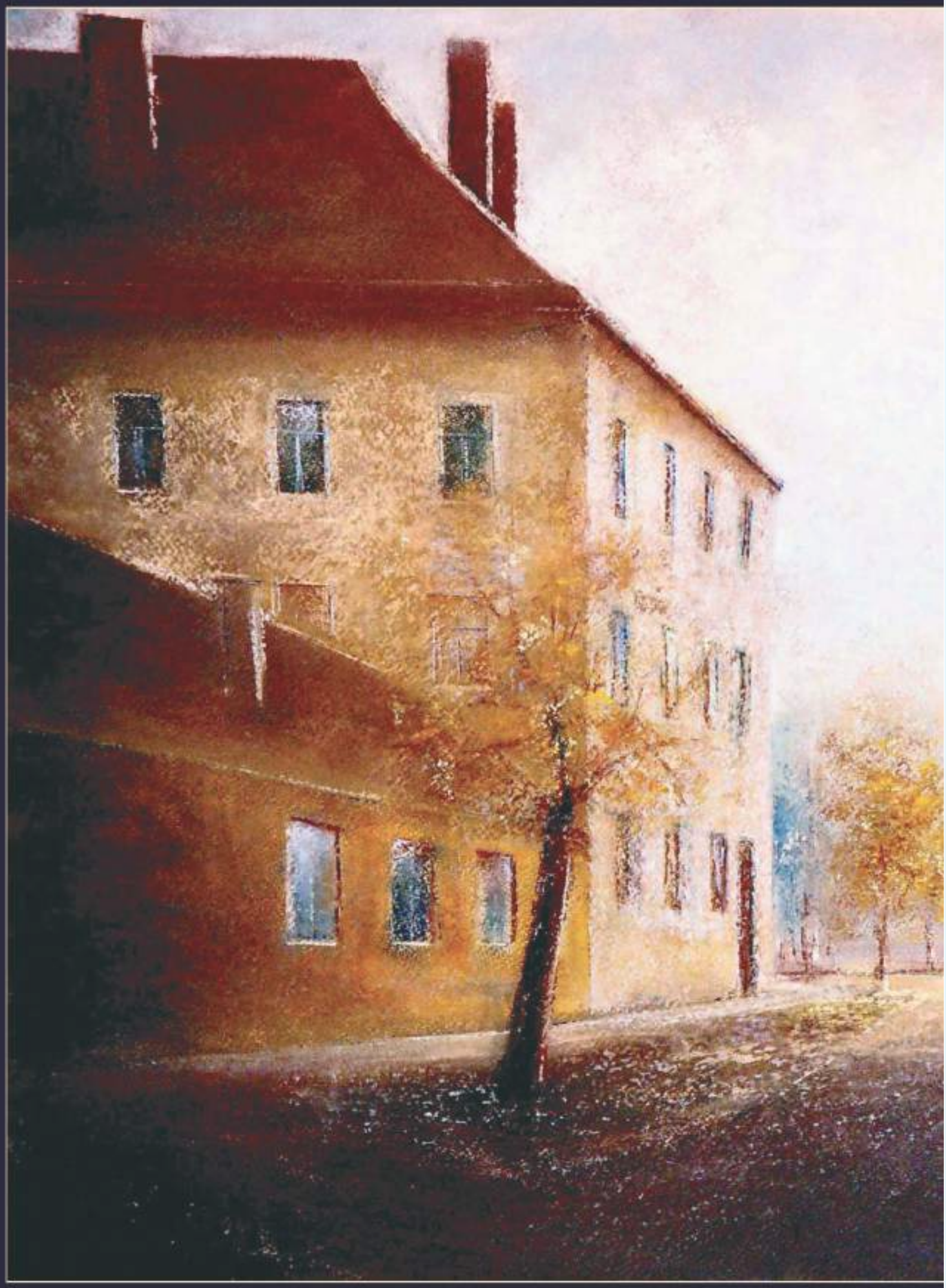

182. Bjelovar

XXI. SPOMENICI

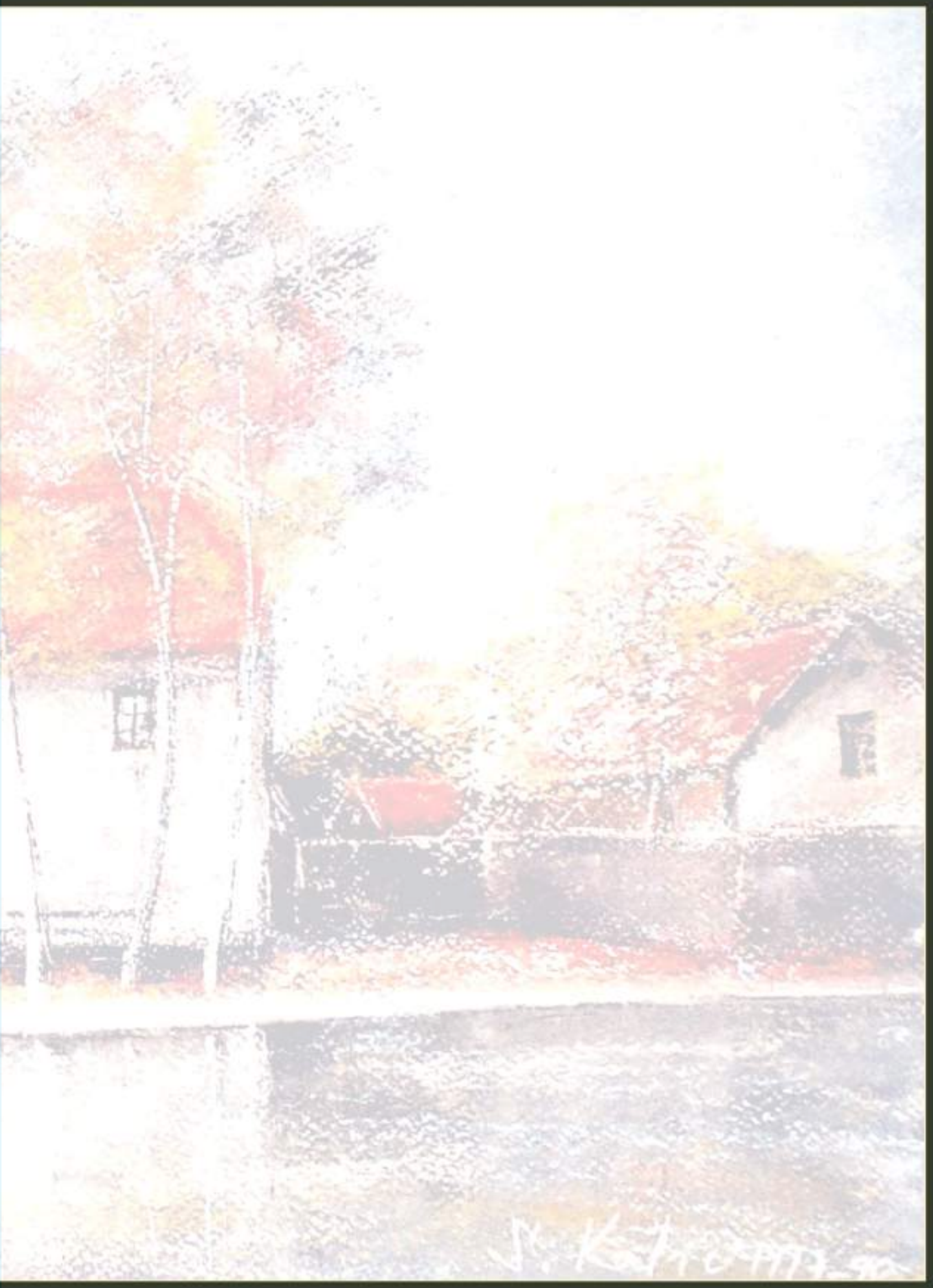

183. Spomenik Augustu Šenoi u Zagrebu
184. Slika u podlozi: Spomenik Miroslavu Kraljeviæu kod Stare Svilane u Požegi

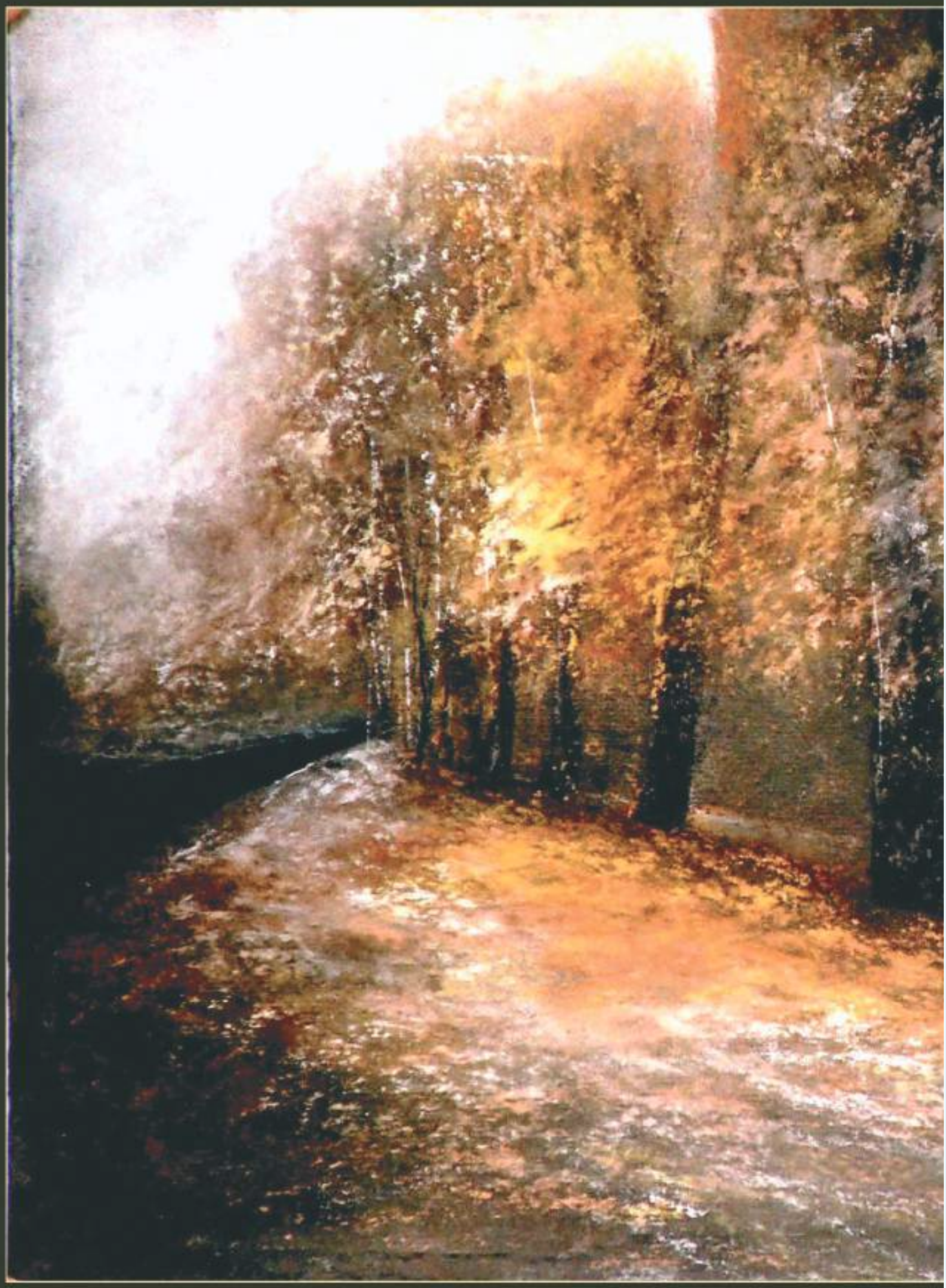

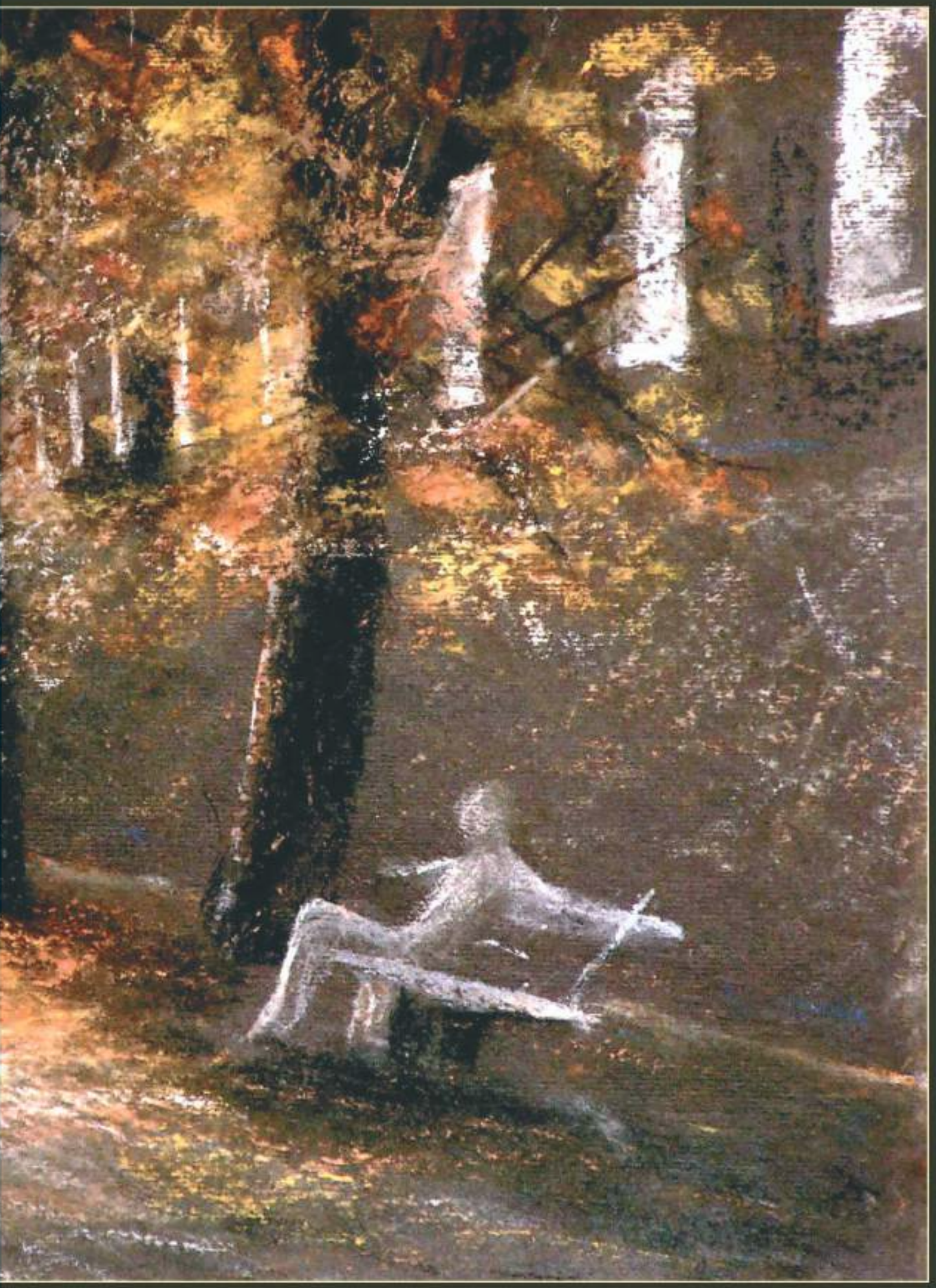

185. Spomenik Antunu Gustavu Matošu u Zagrebu

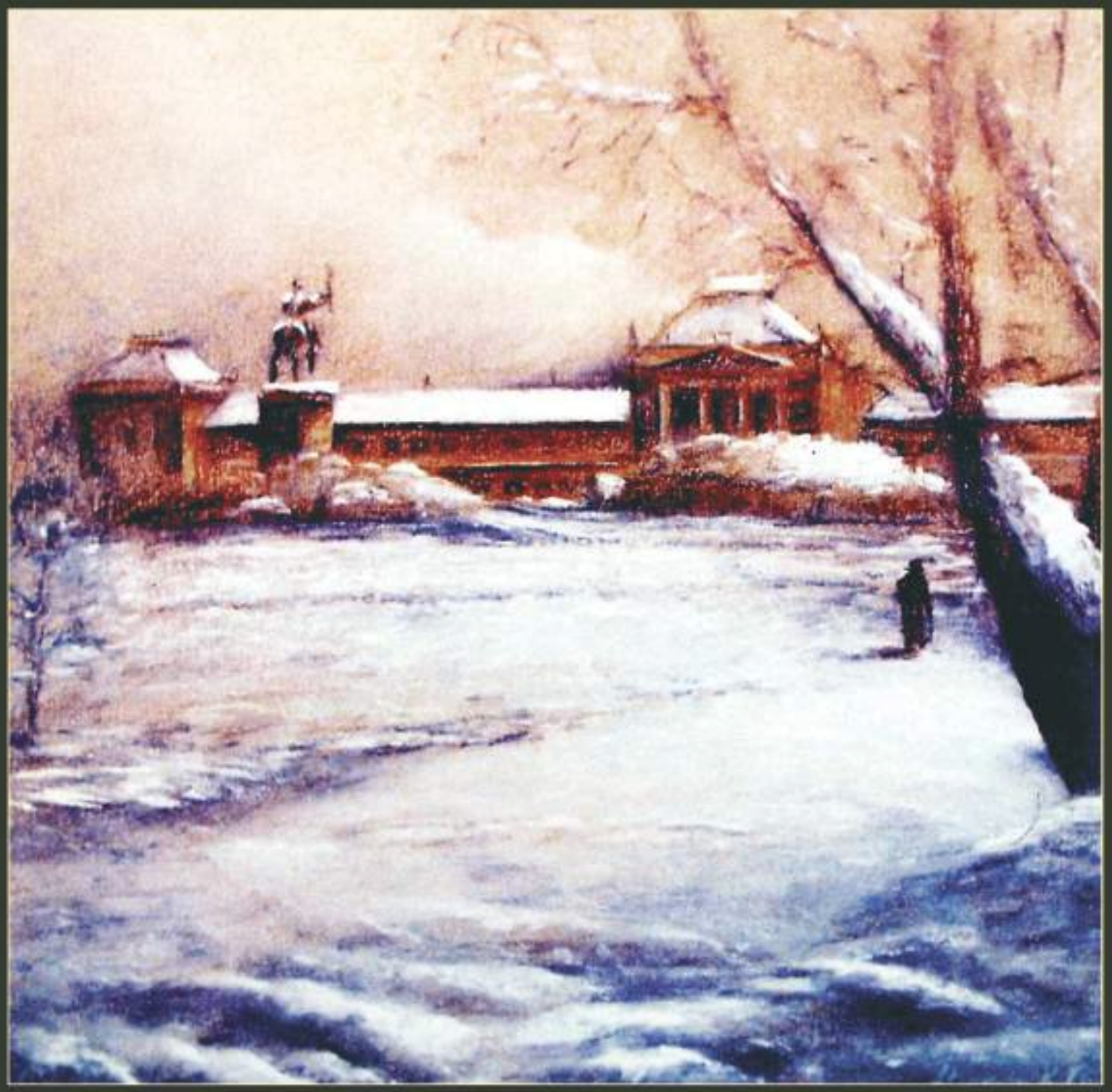

186. Spomenik kralju Tomislavu u Zagrebu

187. Spomenik Marku Maruliæu u Zagrebu
188. Spomenik na Svaèiæevom trgu u Zagrebu

XXII. HRVATSKO ZAGORJE

SUZA ZA ZAGORSKE BREGE

V jutro dišeèe gda bregi su spali a mesec još zajti ni štel.
Potiho sem otprl rasklimanu lesu i pinklec na pleèa sem del.
Stara je mati išla za menom, nemo vu zemlu gledaè.

Ni mogla znati kaj zbirem vu duši
I zakaj od vèera nis rekel ni reè.
Preveè smo toga povedat si šteli
A ne smo pozabil veè.

Gda smo vre prešli kraj najzadnje hiže vu suzah najemput sem bil.
Kaj ne bi to vidla stara mi mati z rukami lice sem skril.
Sud oko mene su disale rože i bil je rascveteni maj.

A ja nis ni jemput pogledal za sobom,
Od tuge nis mogel pozdraviti kraj,
Samo sem bregima dragim obeèal
Da vrnul se bum nazaj.
Samo sem bregima dragim obeèal
Da vrnul se bum nazaj.

Ana Bešeniæ

189. Motiv iz Hrvatskog zagorja I
190. Slika u podlozi: Motiv iz Hrvatskog zagorja II

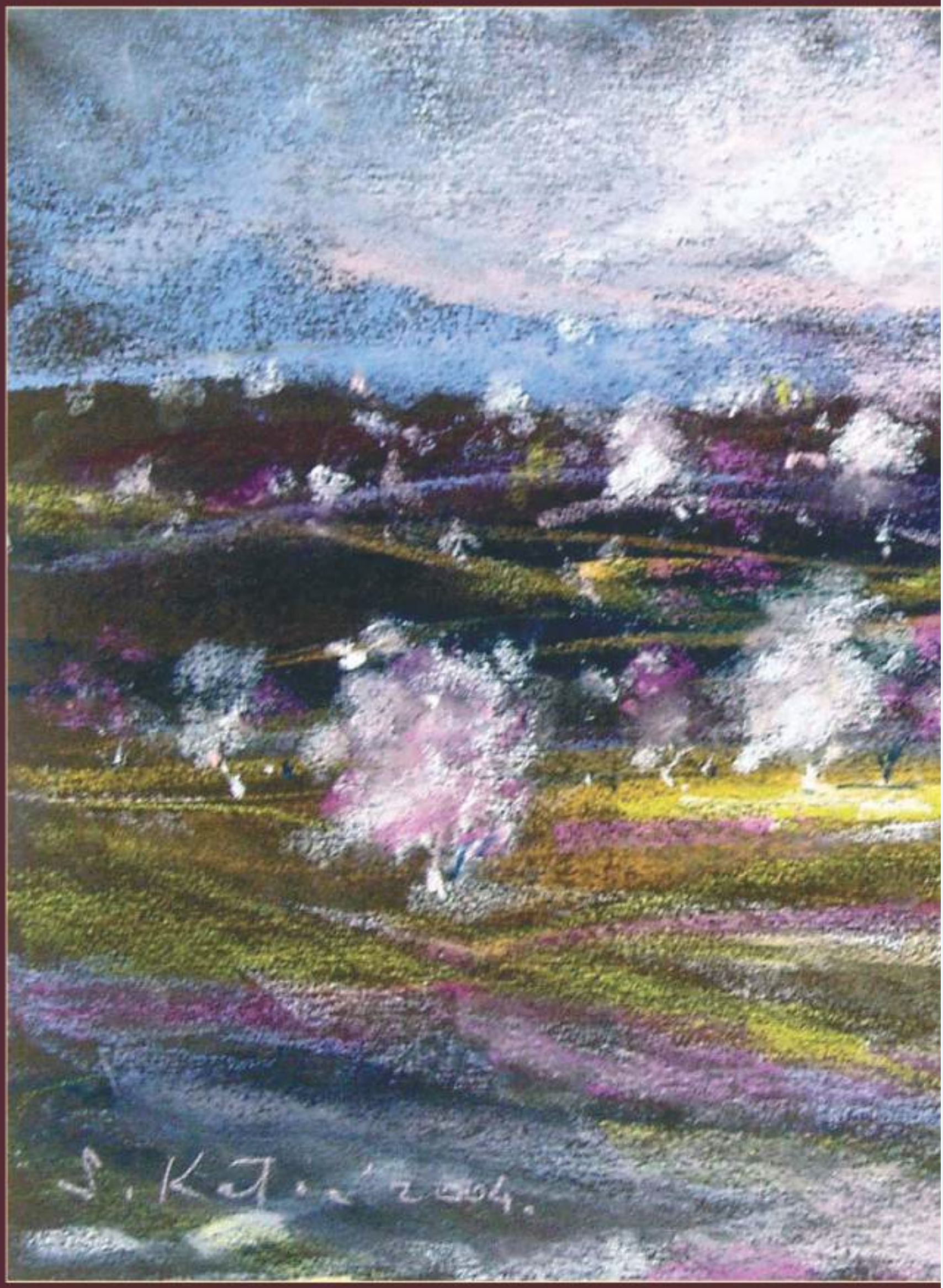

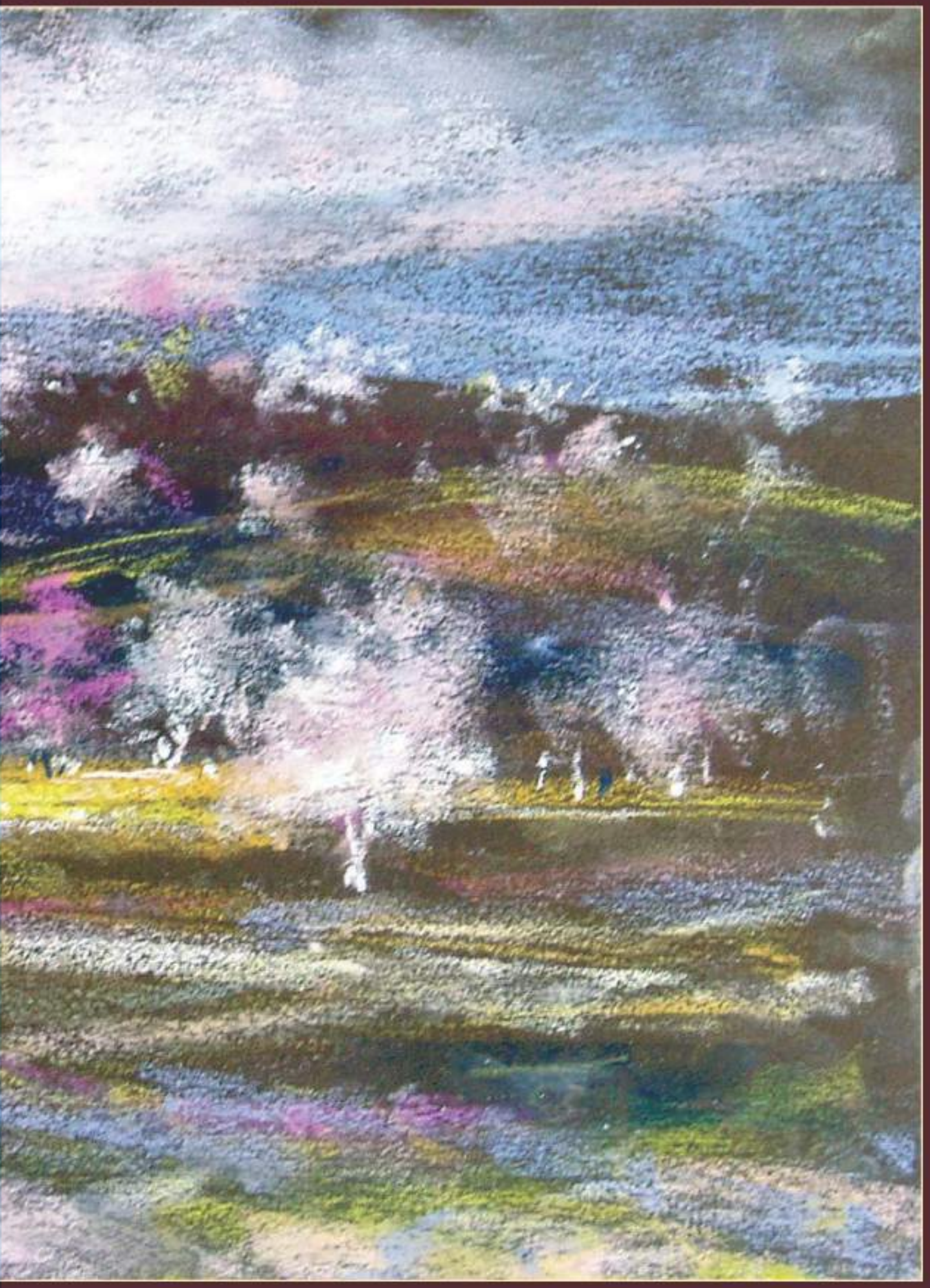

191. Motiv iz Hrvatskog zagorja III

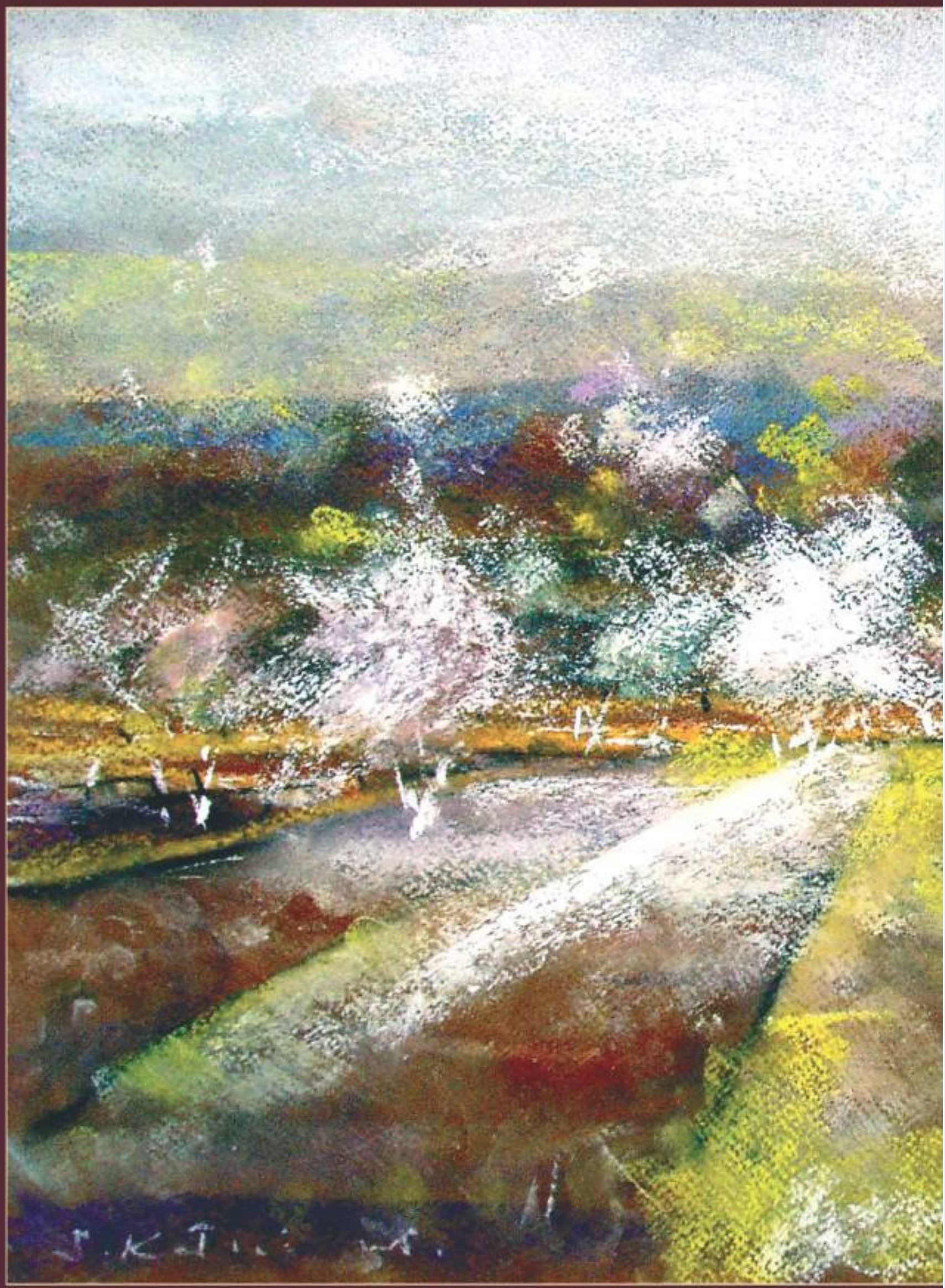

192. Motiv iz Hrvatskog zagorja IV

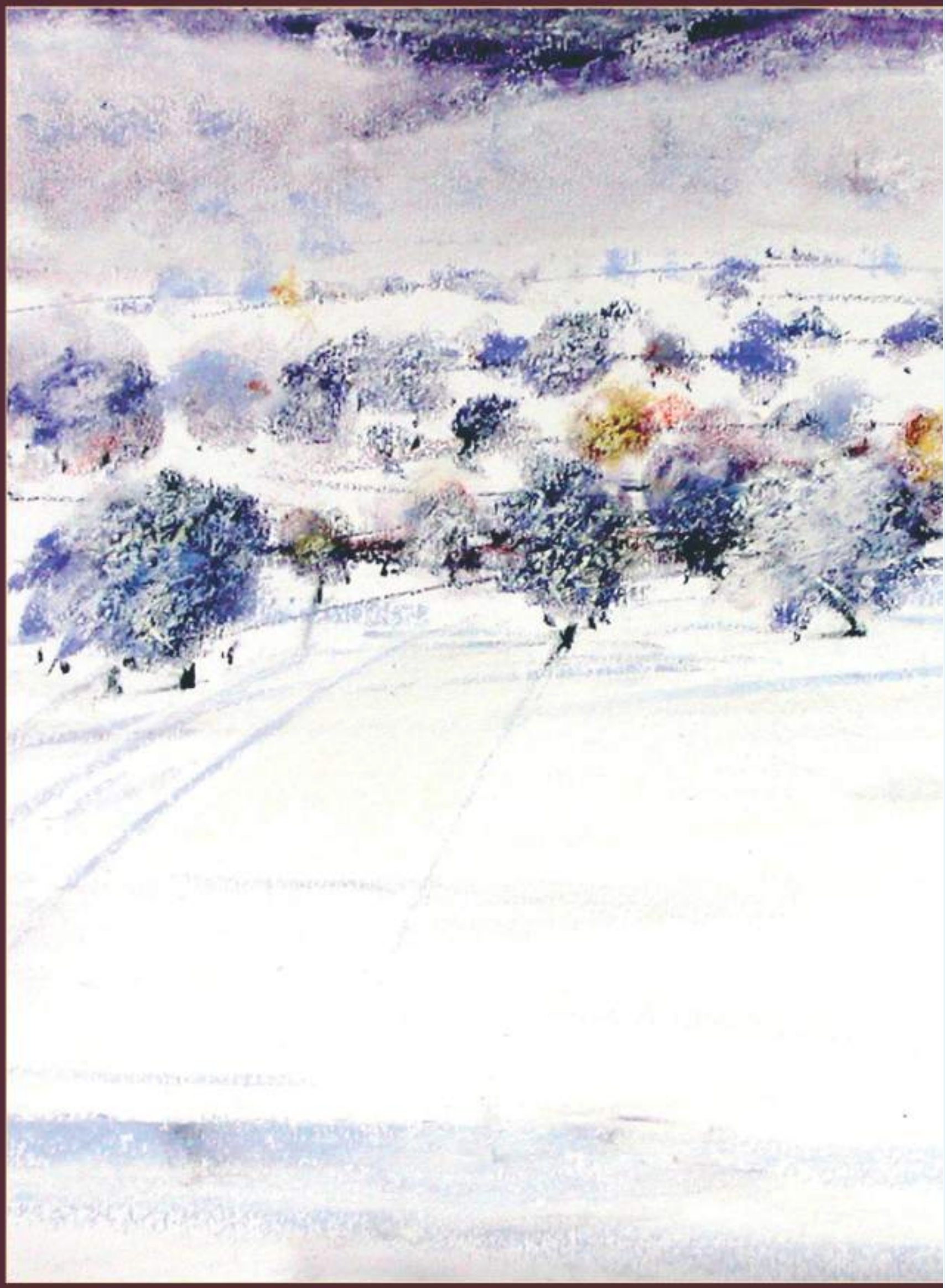

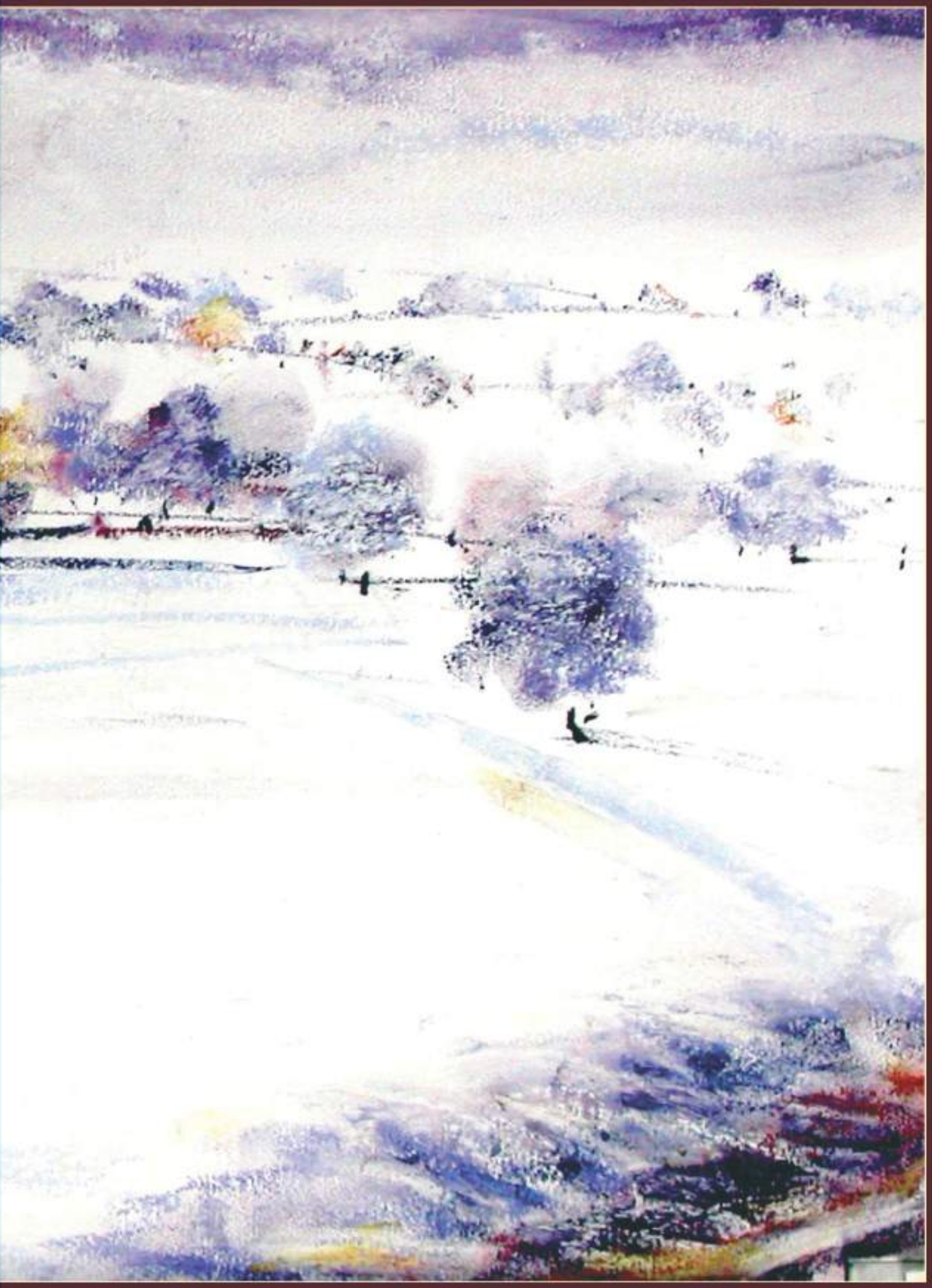

193. Motiv iz Hrvatskog zagorja V

194. Motiv iz Hrvatskog zagorja VI
195. Motiv iz Hrvatskog zagorja VII

196. Motiv iz Hrvatskog zagorja VIII
197. Motiv iz Hrvatskog zagorja IX
198. Motiv iz Hrvatskog zagorja X

XXIII. ÈAROBNA GLAZBA PRIRODE

MEDENI PIR

Bijelo modro i zlatno
Cvijetno mirisno more
Ljuljka se ljeska i lepršа
U majušnom oku mome

Kuæice
I jantarna vjedra
Puni mljeèi i meda

Zori
Romoni
Bokori
Blag ivanjski dan

Meden pir
Srebrn svir
Beskrajan blažen mir

Pero Pavloviæ

Pejsaž se ne može slikati ako se nije uspostavio istinski dijalog. Treba ga znati ”iskoristiti“ ali mu i pokazati zahvalnost. Dio je to umjetnièkog poštenja. U zbunjujuæem obilju treba osjetiti onaj oblik koji je koncentrat, pa kao takav vraæen autoru, gledatelju, svijetu (prirodi). Ovaj pejsaž nije jednoznaèan, istina šumarak je šumarak, skupina kuæa èini arhitektonski sklop, nebo se kreæe ka beskraju, ali isto ili slièno u likovnoj skladbi može se u ugođajnosti doticati i melankoliènoga smiraja, uljuljanosti u redu do blage raspojasanosti ditirambske polifonije. I to ne od slike do slike veæ èesto isto djelo u svojoj slojevitosti skriva i drugi ton za razliku od onoga koji prvi krikne. No krik je ipak umiren. Ne dozvoljavaju se nikakve disonantnosti, pa se slikar zato, vjerojatno, i odluèio za potez koji je bliži postupku tkanja, od onog razmahane geste. A u toj njegovanosti plohe svjetlo provodi svoja iznenađenja, negdje u slici, negdje proviruje iz nekog zakutka, onog intenziteta potrebnog da oplemeni mase i da sve, i raspršene dijelove, privede cjelini. Ove slike nemaju gluhih partija, pažnjom ruke svuda je prisutna napetost ostvarena bilo nijansom boje ili ocrtavanjem obrisa predmetnoga. Interpret je prirode koji i kroz dosta prisutnu sliènost s predloškom, sposobnošæu likovnog sažimanja, pretvorbom s nasluæivanjem mijena pejsaža (tu nije potrebna preciznost bilježnika) stvara sliku kojom uvjerljivo, likovno razložno, svoje iskre dojma prenaša na nas. Bez nametljivosti veæ umjetnièkom iskrenošæu. (Stanko Špoljariæ, 1994.)

199. Èarobna glazba cvjetne livade
200. Slika u podlozi: Cvjetne livade

S. Katić 1997-98.

201. Sunèeve zrake u slavonskoj šumi

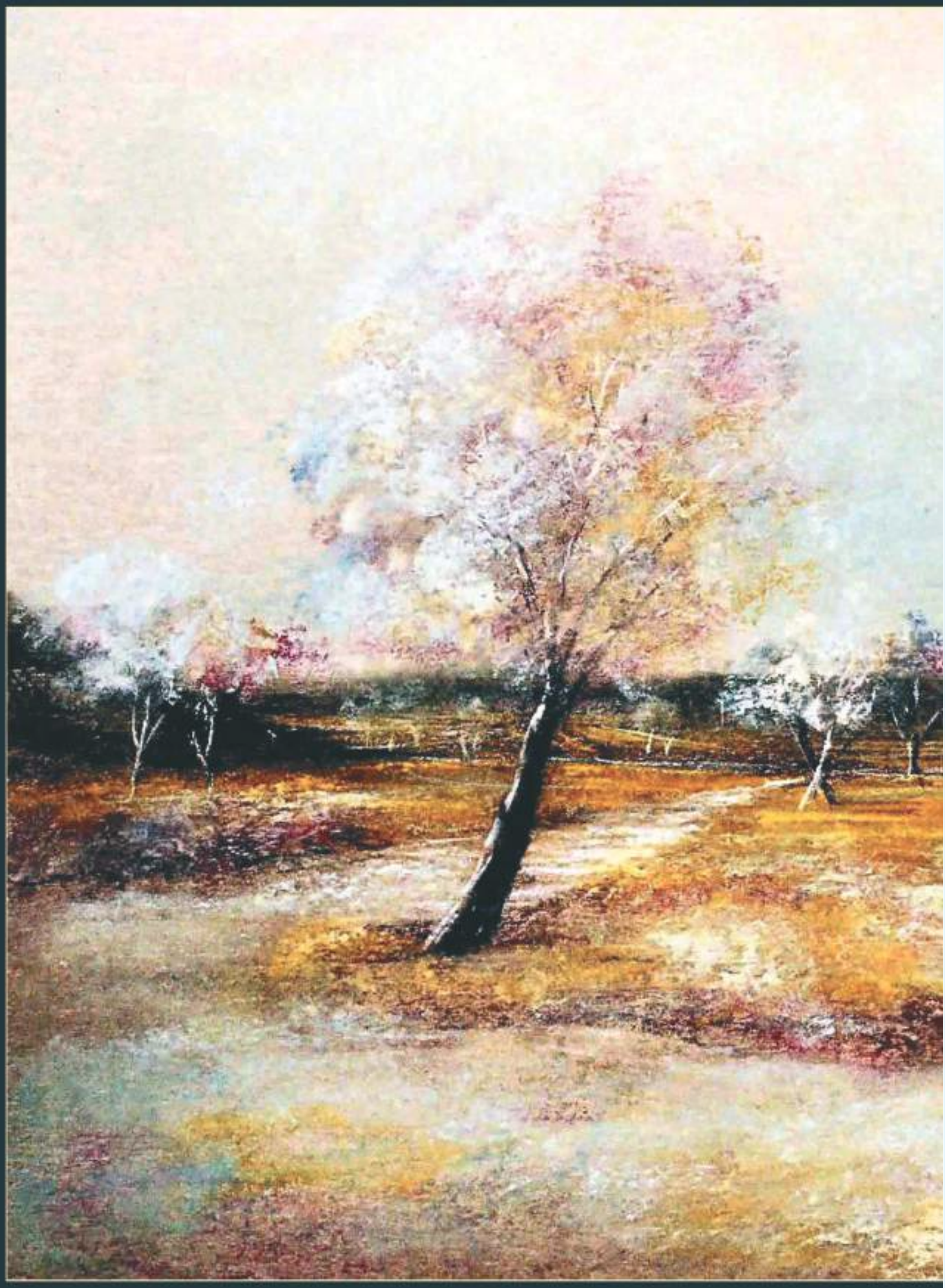

202. Èarobna glazba bijelih cvjetnih nošnji

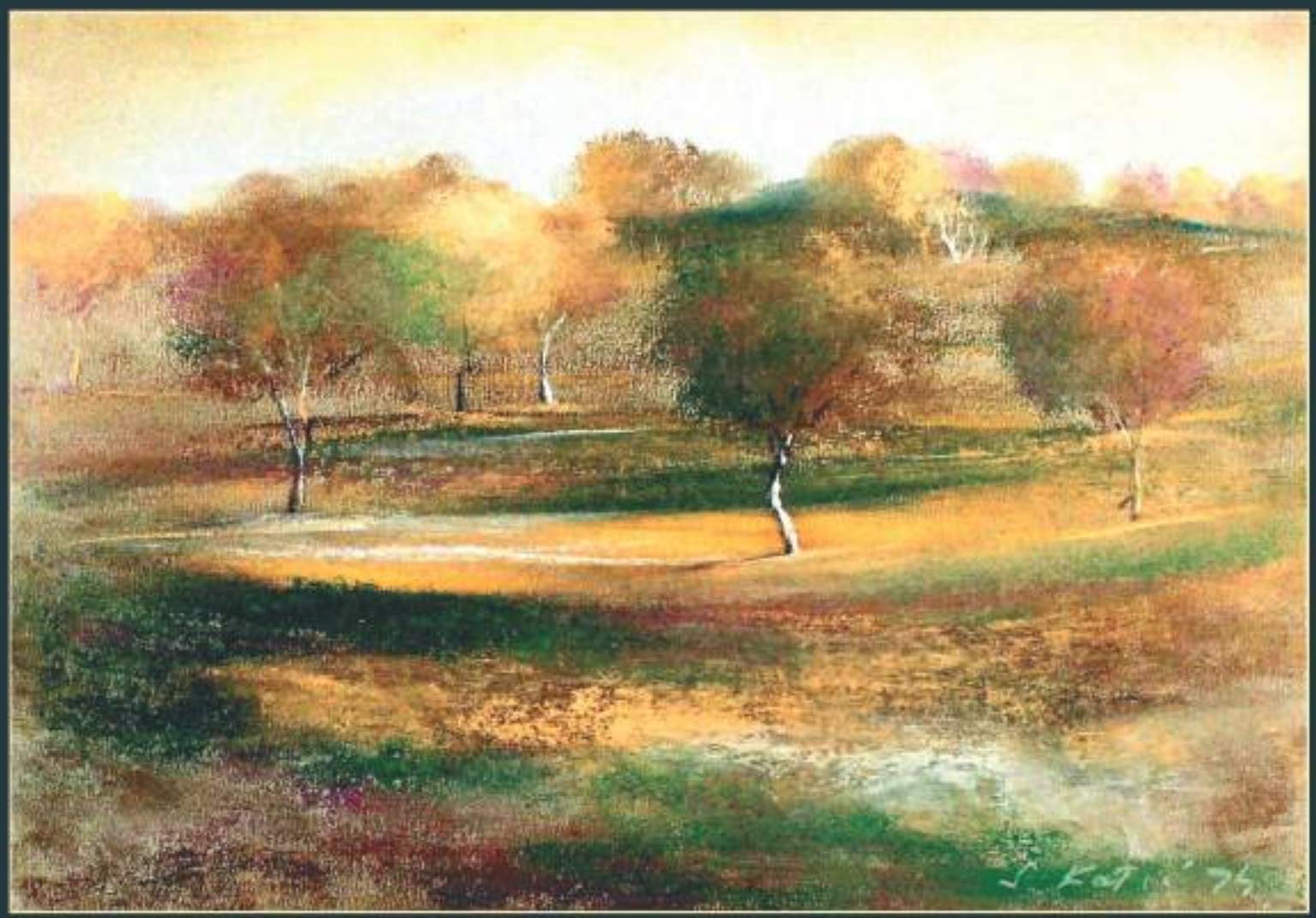

203. Zeleno mirisno more

204. Jesenja glazba zlatnog krajolika
205. Èarobni miris boje
206. Medeni pir

XXIV. VODE

VODE

Nikom ne odaju tajnu:
Zašto su sakrile nebo
u dubokim tišinama?
Uvijek podložne, nikad pokorene,
vode imaju magiènost žena
i zato su tako beznadne...
Vode ljubomorno èuvaju tajnu,
koliko su zaljubljene u se,
èak i kada su najmirnije,
u duši vode su opasne.
Vode su sklone zaboravu.
Èesto sam se pitao:
Kako to naslikati na pejsažu?
Glazbom je to (možda se varam?),
izraziti mnogo jednostavnije
(šum Vltave gubi se
u tišini moje sobe).
Moglo bi se još mnogo
o vodama mudrim govoriti
(da one su središte svijeta).
Na kraju treba reæi najtužnije:
Vode su opasno bolesne,
i svi se veæ dugo vrtimo
na samom rubu gnjiloæe.

Željko Špoljar

U ovim slikama nema neprepoznatljivog. Jasnim i pravilnim linijama i “mrljama”, obrađenim tonalitetima izgrađuje i dotjeruje svijet i događaje. Zaèudno smireni pejsaži prièaju o kontroliranom tkanju, bez trzaja i stresova. U sažimanju svjetlosti i obrisima predmetnosti nasluæujemo umjetnikovo idealiziranje prirode i romantièarski zanos duboko skriven u strogom i preglednom redu. (Radomir Papo, 1994.)

Umjetnikovo slikarstvo u svojoj darovitosti podjednako nasluæuje i ujedno prožima ljepotu prirode i prirodu ljepote. Njegovi tihi pejsaži, bilo stvarni ili zamišljeni, nose u sebi biljeg zavièaja. Oslobađaju gledatelja neuroze urbanog pejsaža, vraæaju mu izgubljeni mir i tišinu. U doticaju neba, zemlje i voda isprepliæu se i dišu strasti nezaustavljive u svom hodu. U unaprijed zadanoj svezi èiji smo svjedoci tek u prolazu. (Željko Špoljar, 1994.)

207. Sjaj u vodi
208. Slika u podlozi: Buško blato

209. Jutro nad rijekom
210. Bistrina vode - Jezero Peruæa
211. Oblaci nad jezerom

212. Magle nad Savom
213. Mirna rijeka
214. Motiv iz Baranje
215. Motiv iz Slavonije
216. Motiv iz Međimurja
217. Nabujala ponornica
218. Stare vodenice na rijeci Korani
219. Zelena slika: Motiv iz Podravine
220. Zlatne vode

XXV. KRAJOLICI

VISOKA ŽUTA ŽITA

Kada u rumene zore
Ili u jasna jutra
Prolazim
Poljima rosnim
Gdje mlad vjetar njiše teške klasove
Visokog žutog žita.
Iznenada stanem:
I gle!
Moje srce, od radosti, glasno kuca
Kao zlatan sat.

Dragutin Tadijanoviæ

Kako u krajoliku otkriti ono karakteistièno za pojedini prostor, zaodjenuti ga pomalo romantièarskom aurom, potencirati koloristièke nositelje prièe i dakako u sve unijeti bar dašak vlastitih raspoloženja elementi su koji privlaèe pejsažu. Motivu raskoši prirode pristupa potrebitom poniznošæu, ali i uvjerenošæu da sva ta ljepota kroz njegovu slikarsku interpretaciju može biti produljena i zazvoniti u novim registrima. More ili kontinentalni pejsaž, jesenska razigranost palete ili tonska strogost, pronalaze se s tematske ili likovne strane. Bez namjere da tu silnu raznolikost prilagodi jasnim pravilima, određenom naèinu, izgrađuje prepoznatljiv stil, proveden kroz usitnjen potez, marnost obrade, dorađenost svih partija. koja prestaje u trenutku javljanja opasnosti od dominiranja vještine nad èistoæom oblika. Stalno se vodi zanimljiva igra između realistiène dotjeranosti i naznake oblika. Sliku organizira strogo, èitko i pregledno, no u tom trenutku stalno prodire (to, razumljivo, ne želi kontrolirati) bljesak nepredvidljivog, koji znano pretvara u neobièno, a sam pejsaž izdiže iznad banalne opisnosti. Izvjesna arhitektoniènost, uoèavanje pojaseva, skladanje dijelova prostora unutar zadanih dijelova površine pripada onom racionalnom u nastanku krajolika, a prepoznavanje romantiènog (što predpostavlja trenutke zanosa) dio je spontanosti kojom se reagira u određenom momentu, kada sva kumulirana iskustva mogu biti gurnuta u stranu. Konaèno, jedno je znanje o slikanju, a drugo je ulaženje u svijet koji se èini ponešto idealiziranim, ali se u svom nièim pomuæenom izdanju, kao dar ponudio autoru. Romantiènost se oèitava kroz slikovitost kojom se draga, možda u žurbi vremena i neprimjeæena stanja, izdižu na svojevrsni pijedestal, pa su i nebo i raslinje i vode dio tog uzdignuæa. Za ovakvo diviniziranje prirode autor mora imati pokriæe, a ovaj slikar ga ima, senzibilitet za boju, kontrolu ruke, u stvaranju pastoznosti površine zažarenog kolorita i saèuvanu zaèudnost u divnoj radosti kojom pristupa slikanju. (Stanko Špoljariæ, 2004.)

223. Zlatna dolina

221. Na kraju sela
222. Slika u podlozi: Zlatni krajolik

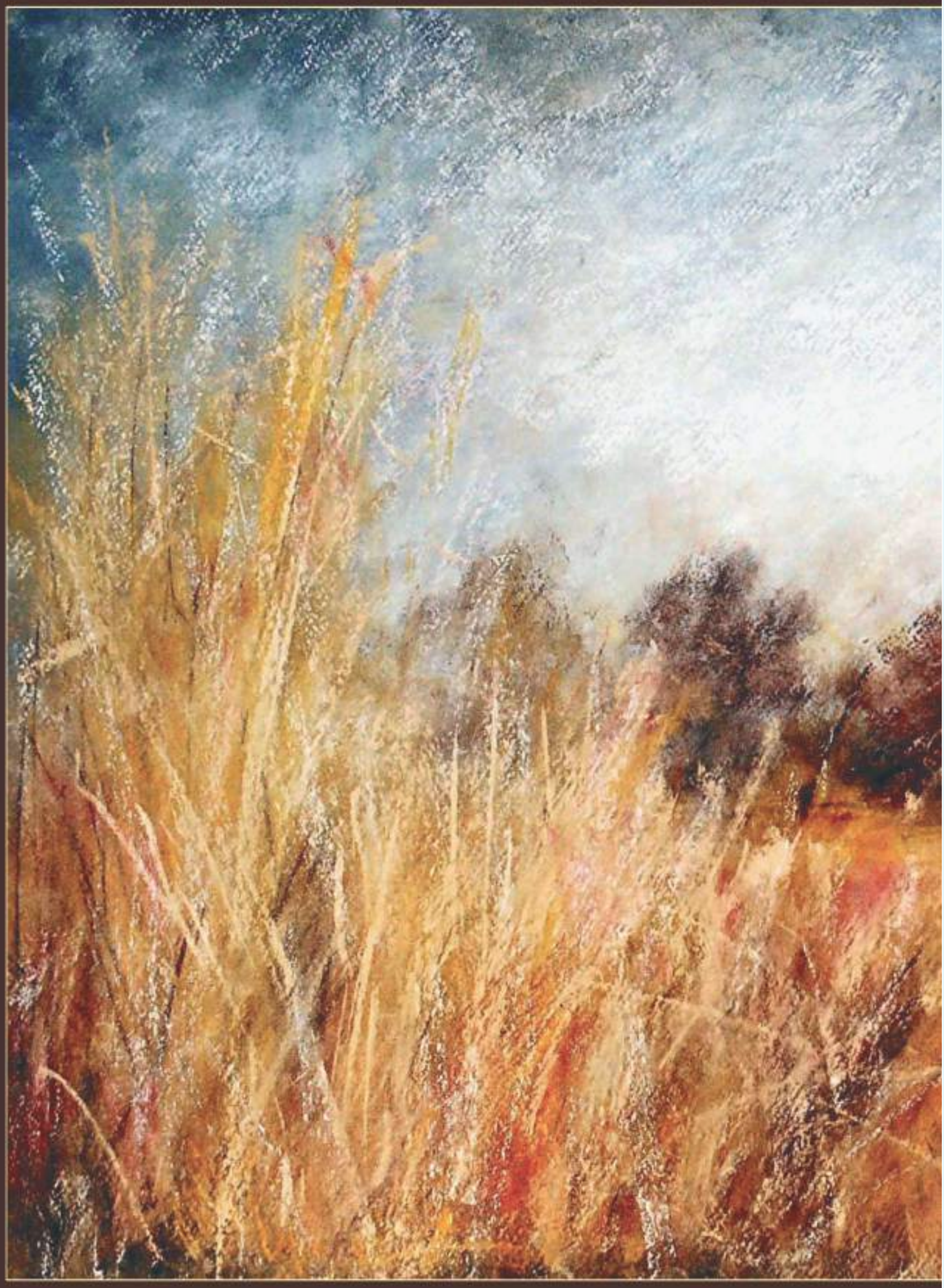

223. Zlatna dolina

224. Iza kuæa
225. Padala je ljetna kiša
226. Krajolik rosnih livada

227. Smiraj dana
228. Blizina mora
229. Bregi
230. Kordunski krajolik
231. Romantièni krajolik
232. Gnijezda ptica
233. Nebo, raslinje i vode
234. Ljubièasti krajolik
235. Na Pelješcu
236. Motiv sa Velebita
237. Velebitske livade

XXVI. MINIJATURE

MALI POT

Èez šumo vodi mali pot.
od lada plav, od sonca žot.

V njemu trag je zajcov, srn,
i zarez kola, glibok, èrn:

to proš'l drobn voz je drv,
i tica još, i krt, i èrv.

I drugo vre nikoga ni –
a pot vavek beži, beži.

Zavija sim, zavija tam,
okolo šumske kroži jam,

dole skaèe, v nebo gre –
i najempot ni ga vre.

Èovek gleda: kade je to?
Gošèava, mir krog njega so;

ni vetra èut, popevke tic, –
presvetlo ni, ni preveè kmic:

pozabi èovek toge se –
i sreèa tu primiri se.

Ivan Goran Kovaèiæ

Slikarska minijatura poseban je vid likovnog izraza. Na malom formatu u koncentratu ideje nosi ne samo mehanièku mijenu dimenzije veæ i poseban senzibilitet za komornost u kojem je saèuvana jasnoæa ideje. Velièanstvenost prirode svesti na nekoliko kvadratnih centimetara nije baš jednostavan zadatak. Odabranim motivom i njegovim posvojenjem ljepota je sabrana u jednostavnost prizora. Niz radova manjih formata su impresije pejsaža, To su, istina, one slike koje nastaju u trenutku, to su oni bljeskovi, to su uistinu slikarski treptaji, odraz jednog neposrednog raspoloženja, rekao bih nekakav gotovo „psihograam“ u odnosu prema drugim pejsažima. (Stanko Špoljariæ, 1995.)

238. Minijaturni krajolik
239. Slika u podlozi I: Šumska minijatura

240. Minijatura sa Plješivice
241. Mali put

242. Minijatura iz Desiniæa
243. Minijatura sa Sljemena
244. Istarska minijatura
245. Ozaljska minijatura
246. Rijeèna minijatura
247. Minijatura sa Trebižata
248. Minijatura iz Like
249. Minijatura iz Moslavine
250. Minijatura iz Pokupskog
251. Minijatura iz Baranje

XXVII. U VOÆNJAKU

VOÆKA POSLIJE KIŠE

Gle malu voæku poslije kiše:
Puna je kapi, pa ih njiše,
I bliješti suncem obasjana,
Èudesna raskoš njenih grana.

Al nek se sunce malko skrije,
Nestane sve te èarolije,
Ona je opet, kao prvo,
Obièno malo, jadno drvo.

Dobriša Cesariæ

253. Detalj iz Zagorja
254. Slika u podlozi: Voænjak u Prigorju

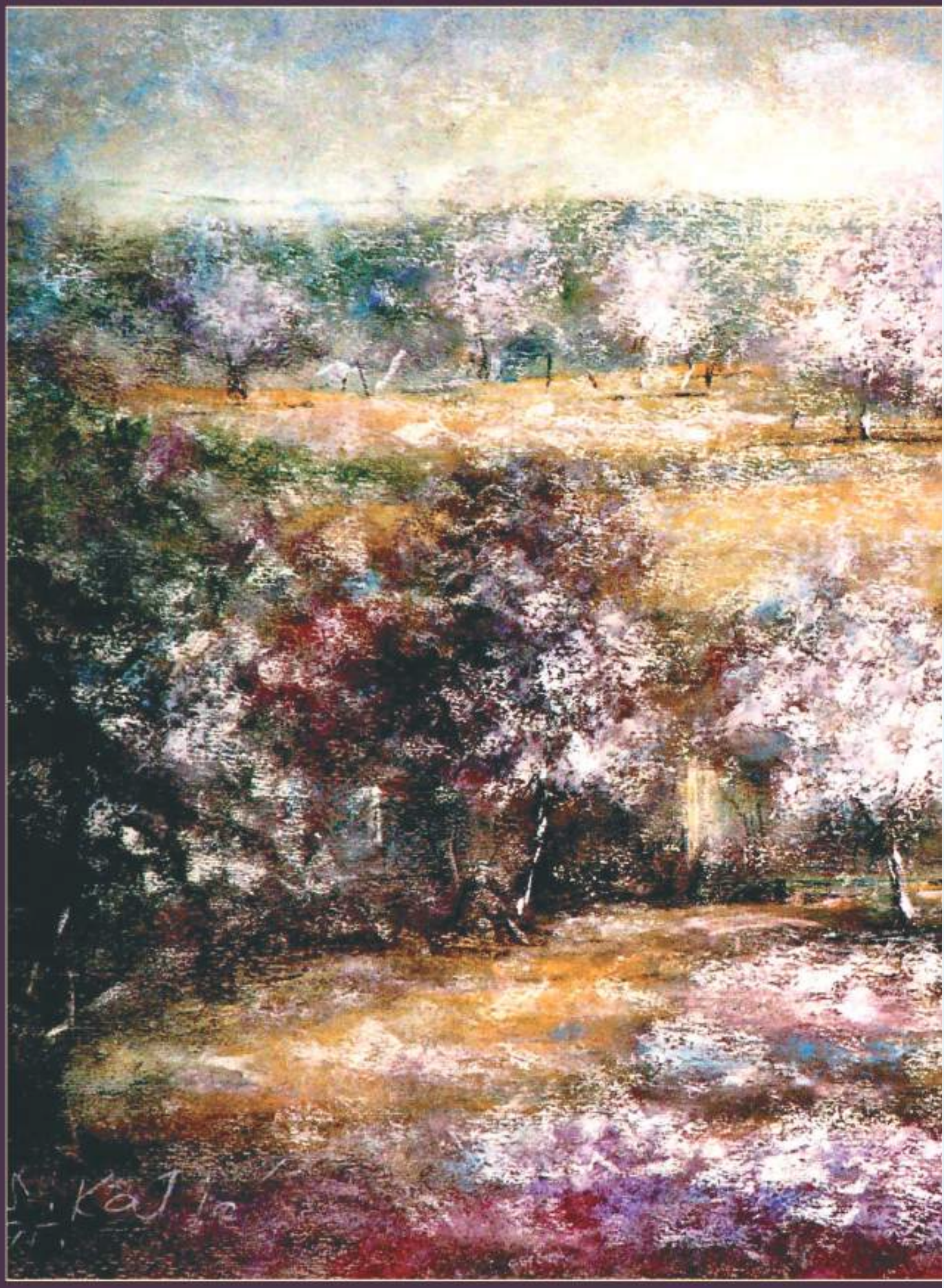

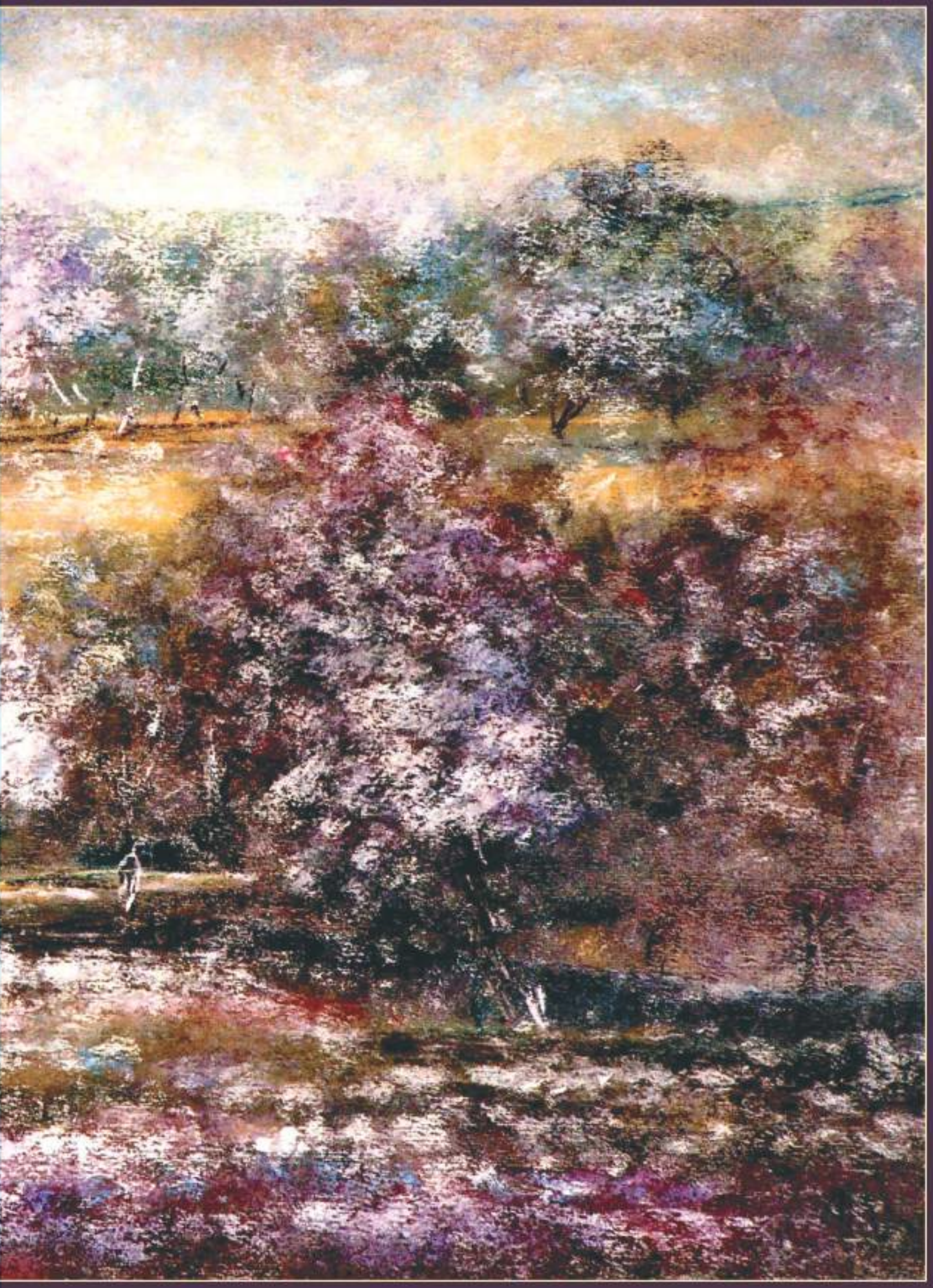

255. Podno Biokova

256. Stelina slika
257. Voænjak u središnjoj Istri
258. Tišina u voænjaku

259. Iz Dalmatinske zagore
260. Voænjak u Ravnim kotarima
261. Nova Ves
262. Voænjak kod Karlovca
263. U zlatnom voænjaku

XXVIII. S JUGA

DRAGI KAMEN

Naš kraj je zvanka brižan, prez polja i prez vode,
i sunce u njen pali, kamenje u njen gori,
a svaki mu èovik za kruh se muèno bori,
za goli svoj život za malo lih slobode.

Svejeno nan je drag ti oštar kamik svaki.
i skasi i peæine i doci i doline,
sve muke i sve patnje i sunca zraki jaki,
a uko svega more, ko gledaš od miline.

Zaš mi smo dica sunca i vina crlenoga,
i mora velikoga i juga teple krvi.
Kad ulika uroda, to dar nan je od Boga,
kad loza nan ponese, na svitu mi smo prvi.

Svo srebro, èa se svitli, svo zlato èa se kadi
je manje milo srcu od litice i krasa:
Svi naš život je vezan oko trgog skasa,
di su nan ustali dani mladi.

Mate Balota

DELTA NERETVE

Zibaju se zrnati otešæali okomci metljaka
I jata kljuna vrvr ljubièastom deltom

U zrcalu mora tone zelen tepih, katun meki
Stišala se u bistrikr rijeka, vimena rjeèna doje more

Mjerom bujica pradavnih ispredaš zagonetke
I u sjeni Sunca bistriš dubine, bajkovit mir

Sva od blage boli pronosiš sjeæanja
Vrelo ozarenja, dar milosna neba

Èesalom modrim ogrljena dolina
Šušti šaš, žamori utrnula povijest

Ljiljan žarke ljepote u slovcu nevinu sine
Smješka se zrela jesen u kriški mandarine

Pero Pavloviæ

264. Motiv iz Južne Dalmacije
265. Slika u podlozi: Motiv iz središnje Istre

266. Neretva kod Krvavca
267. Mala Neretva ili Cvjetna nedjelja
268. Život uz more
269. Motovun

MOTOVUN

Volim te, stari Motovune, tvrda
Barbova kulo! – Ti zmajiæ ognjeni,
Ti kmeta našeg morina i srda,
Grabljivi orao svrh liti kamenih!

Volim te, jer se oko tvoga brda
Hrvatsko more talasa i pjeni.
Lug šumi, muèu rastrgana krda,
A mirna rijeka ravni se srebreni.
- -

Vladimir Nazor

XXIX. U ZAGRLJAJU MORA

MORE

i gledam more gdje se k meni penje
i slušam more dobrojutro veli
i ono sluša mene ja mu šapæem
o dobrojutro more kažem tiho
pa opet tiše ponovim mu pozdrav
a more sluša sluša pa se smije
pa šuti pa se smije pa se penje
i gledam more gledam more zlato
i gledam more gdje se k meni penje
i dobrojutro kažem more zlato
i dobrojutro more more kaže
i zagrli me more oko vrata
i more i ja i ja s morem zlatom
sjedimo skupa na žalu vrh brijega
i smijemo se smijemo se moru.

Josip Pupaèiæ

JUBIT ÆU TE UVIK ISTON MIRON

Blago žarkom suncu što te grije
Blago zvizda što se za te roji
Blago onom tko te gledat smije
I jubiti lipo lice tvoje

Jubit æu te uvik iston miron
Di god bila ili s kim æeš biti
Èekat æu te uvik iston viron
Svu od zlata i od zlatnih niti

Jubit æu te uvik iston miron
Di god bija i tu ti æeš biti
Vezan za te uvik iston viron
Sapet mrižon tvojih zlatnih niti

Blago svodu ispod kojeg hodiš
Blago jutru što te rosom poli
Blago onom èiju dušu voliš
Srcu blago koje svoje voli

Stanka Klanac

270. U zagrljaju mora
271. Slika u podlozi: Dobro jutro more

272. Plava slika

273. Bonaca
274. Èempresi (Dubrovaèko primorje)

275. Na obali mora - Motiv s otoka
276. Mala marina
277. Pod Velebitom
278. U luci
279. Kajiæ u luci I
280. Kajiæ u luci II
281. Na Puntamici
282. Èamci na Murteru
283. Tajna jednog vala
284. Zaljubljeni èamci I
285. Zaljubljeni èamci II
286. Zaljubljeni èamci III
287. Na valovima Jadrana
288. More se pjeni

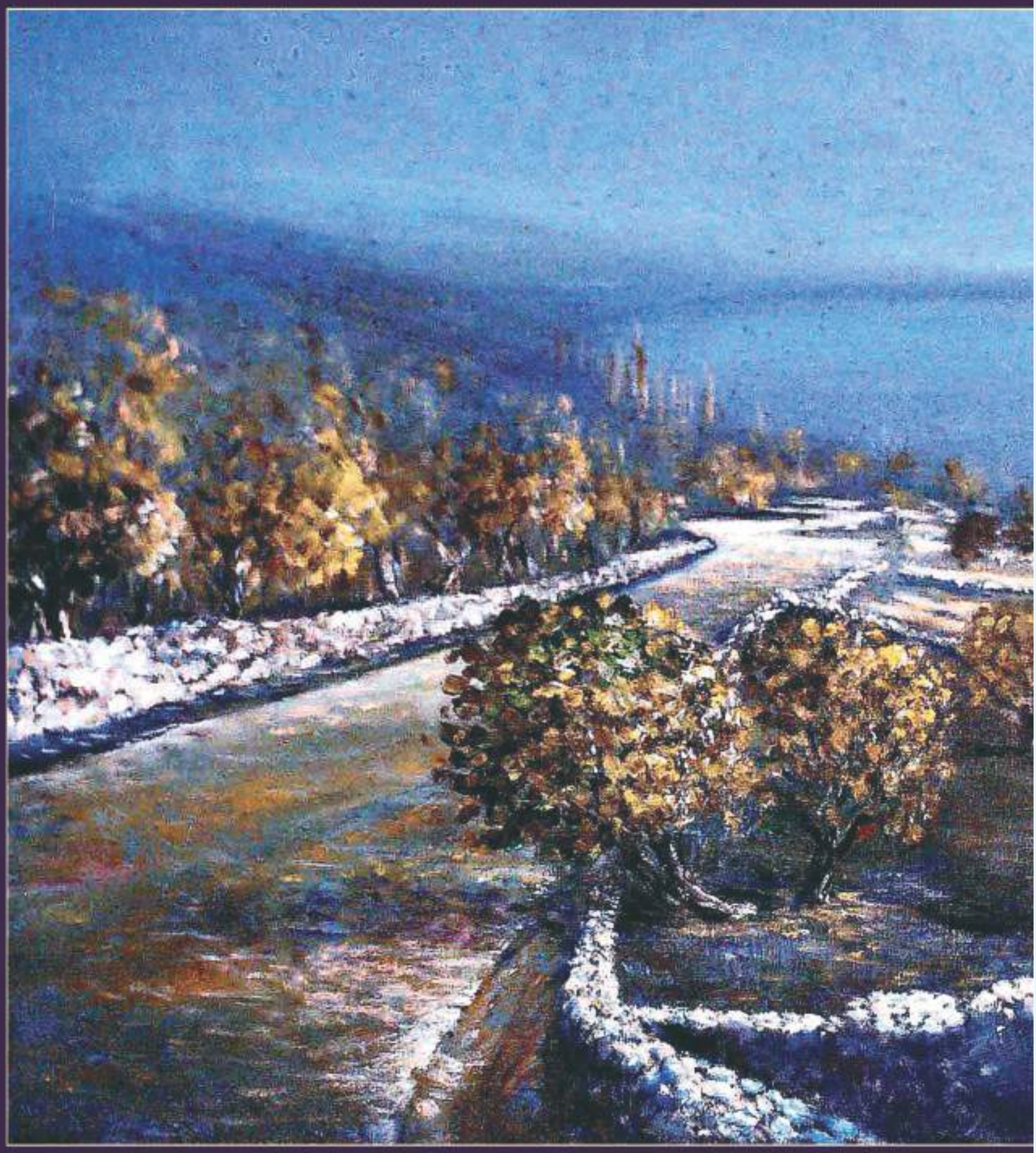

XXX. BISERJE

Negdje duboko u nama krije se bisrje. Potrebno je samo pronaæi ga, otkriti njegov sjaj, pa æe ono zasjati punom ljepotom. Ponekad se taj sjaj pretaèe u pjesmu, katkad u zvukove ili zablista spektrom najljepših boja, baš kao na slikama Stjepana Katiæa. Umjetnik je izradio slike kojima je udahuo svu ljepotu hercegovaèkog krajolika iz svoga djetinjstva i mladenaštva. Slikar pomno odabire motive, ali vrlo osjeæajno i nadahnuto njegova supruga Snježana Katiæ-Macan naslovljava umjetnine. Evo nekih naslova: Sjetne oluje, Stabla se klanjaju, Èarobna glazba prirode, Šapuæu krošnje, U zagrljaju mora, Biserje, Bijele cvjetne nošnje, Između dva pljuska kiše, Rijeka mi prièa… Promatrajuæi ove slike uèini nam se da smo u njihovim zagrljajima, èarobnim, zlatnim, nježnim, koje nas kao pjesma vode od slapa slapu, od vala valu od bisera biseru…
(Branko Pilaš, 1994.)

294. Komin Milanov na Hotnju.
295. Slika u podlozi: Crkvica sv. Ane (Gradac)

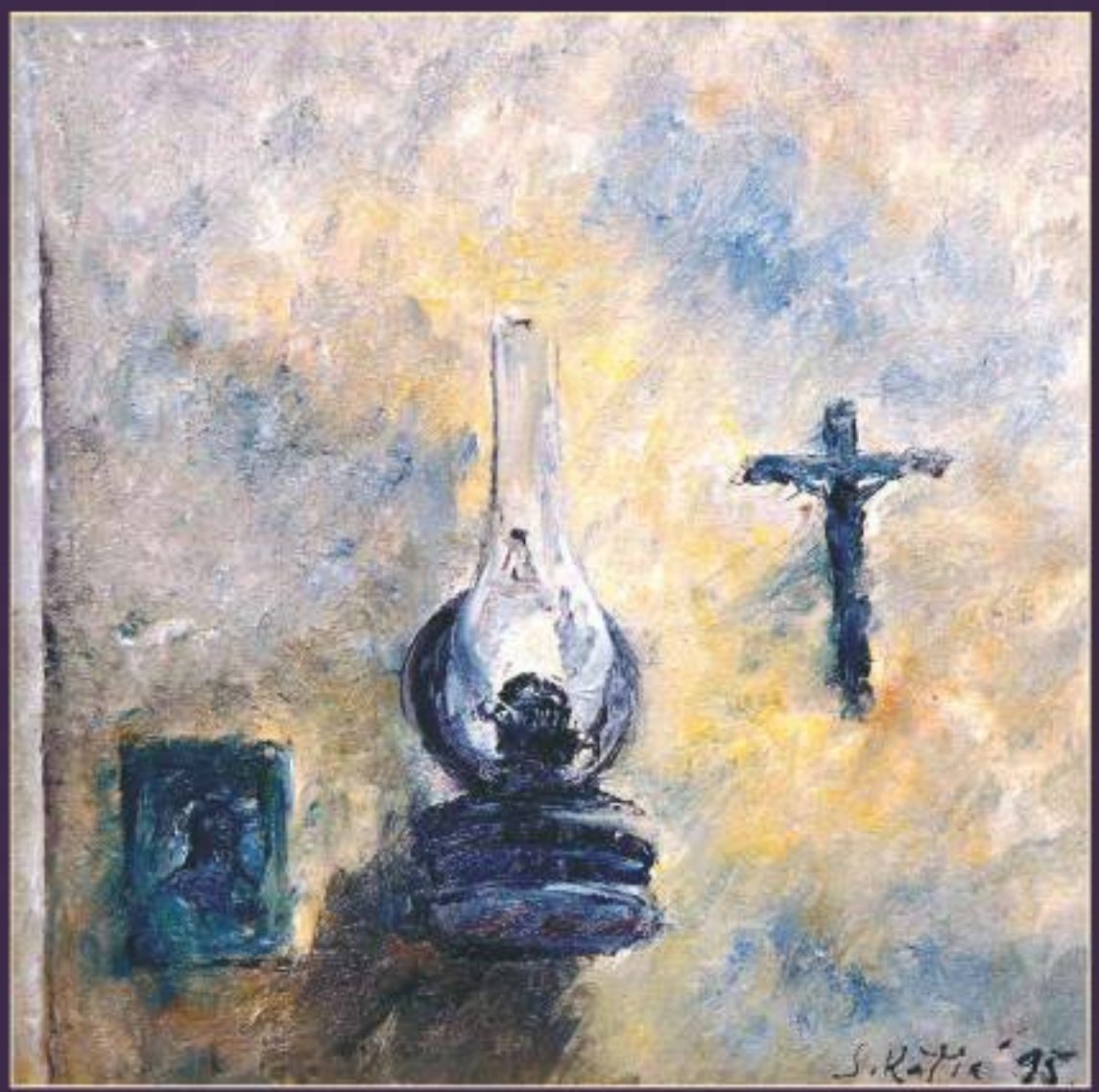

SLAP

Teèe i teèe, teèe jedan slap;
Što u njem znaèi moja mala kap?

Gle, jedna duga u vodi se stvara
I sja i dršæe u hiljadu šara.

Taj san u slapu da bi mogao sjati,
I moja kaplja pomaže ga tkati.

Dobriša Cesariæ

290. Ponistra i biseri kamene kuæe
291. Na zidu - petrolejka, slika i raspelo

292. Između dva pljuska kiše - rijeèni biseri
293. Slap

XXXI. IZ HERCEGOVINE

KUPICE, PRVA PROLJETNA PJESAN

Iz pupova pomolilo mlado grabovo lišæe i
drijen se osuo zlatom
Otvorio bajam vjeðe, razvigorila se bijela
njegova duša
U vedrinu danju provirili zlatiæi, šumarice i
ljubièice; zabokorile mlade travke
Šæuæurio se dom moj pod blagim kamenitim
skutima brijega
Æuk æuèe u duplji okorjela debla; prva
proljetna pjesan…
Prene me brižan majèin glas i oèeva
težaèka ruka
Ovo proljeæe poput djevojaèkog nujna lica,
zuri i sja
Zamladila metvica i miloduh: otvaraju se hrenove
bokvice; šiknule klice ganate
Prve žurke svibanjske snove probudile ruže
mjeseèarke
Oresile mladice džanarike i trešnje; pupaju šipci, smokve;
iris napuæio modre usne
Zrak pršti od mirisa i pira; daleka bruje zvona;
glas angelusa…
Cvijetna pitoma dolina, edenski vrt, djetinjstvo
davno njiše
Velik sunèan plašt skoro rastrijet æe ljeto
i rijeèi æe dragovite zrit
Košici, kotarice i kupice otešèat æe zrelinom
i medovinom.

Pero Pavloviæ

KOLAJNA

Noæas se moje èelo žari,
noæas se moje vjeðe pote;
i moje misli san ozari,
umrijet æu noæas od ljepote.

Duša je strasna u dubini,
ona je zublja u dnu noæi;
plaèimo, plaèimo u tišini
umrimo, umrimo u samoæi.

Tin Ujeviæ

294. Komin Milanov na Hotnju.
295. Slika u podlozi: Crkvica sv. Ane (Gradac)

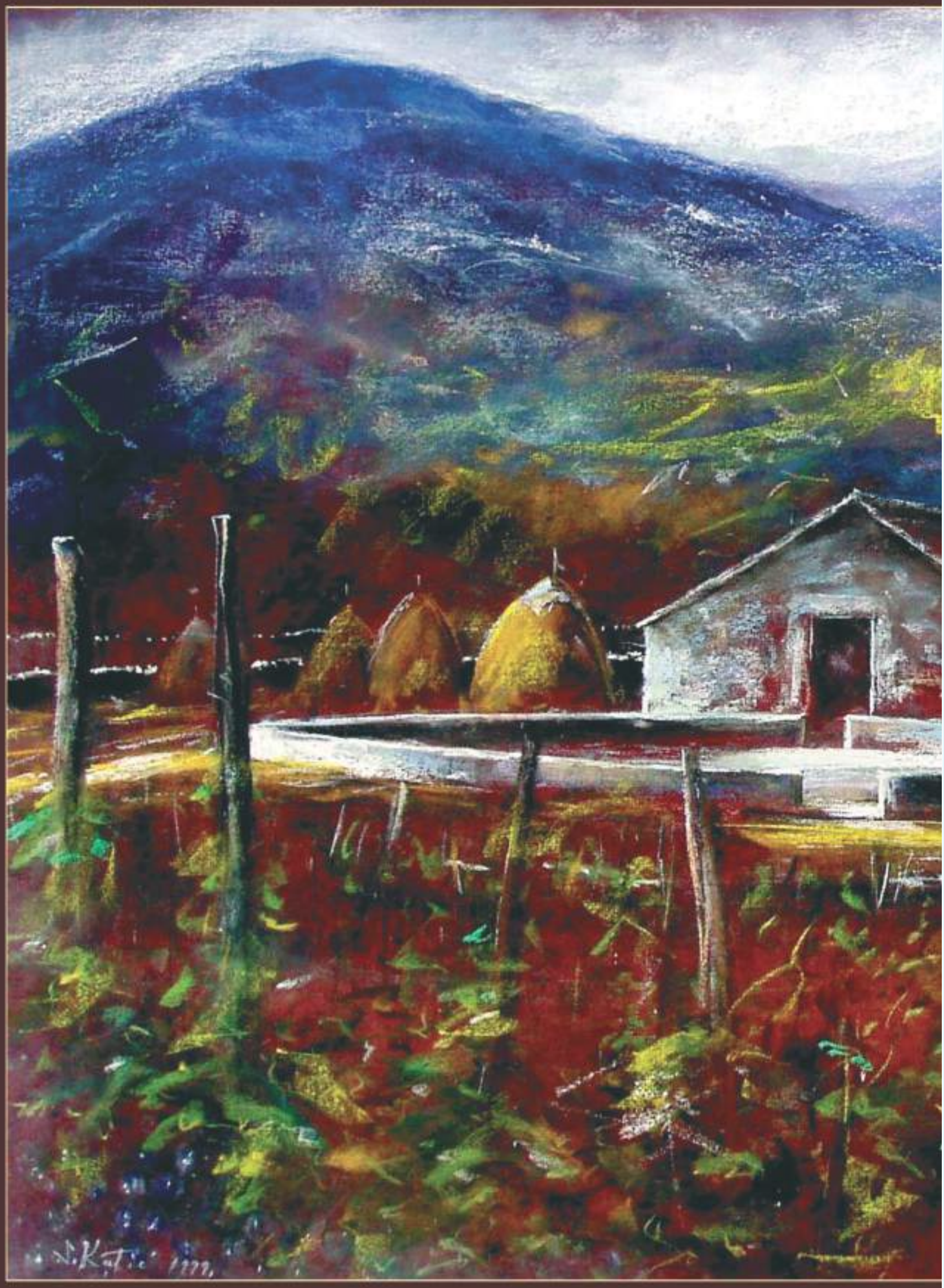

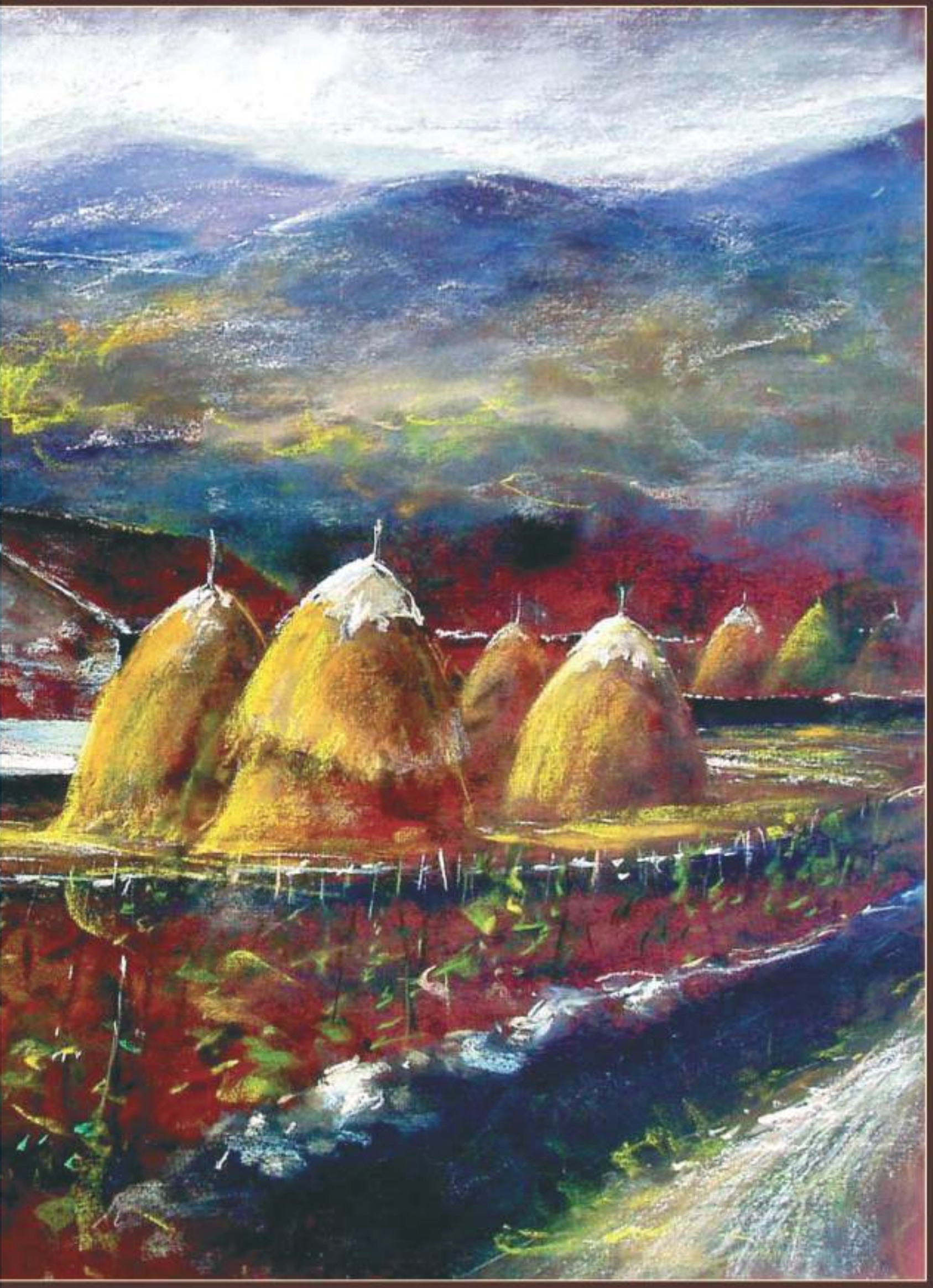

296. Pojata

NAPUŠTENA KUÆA

Još niko na prozoru svjetiljku ne pali.
Ko da je sve otišlo il drijema.
I širom otvoren èeka tor mali.
Al ovaca nema.

Vretena sada èuj pamuèni zuj.
U dvorištu to tamnom stare bake sjede.
Al ne, to u kuæici bez psa èuvara
Maèak èuèi i prede, prede.

Brava škrinu, sad æe s krèagom u ruci
Po vodu iziæi djevojka ko sjena.
Al nikog nema, to je veèernji vjetar samo pomako
Vrata pritvorena.

Nikola Šop

HERCEGOVINA

Sad
na
ovom
kamenu
gdje miriše pelin,
bijeli se grab i crni se
smreka i urlièe vuk i sikæe
otrovnica i zuji pèela na
bagremovom i
zanovetnom
cvijetu i topi se stijena
pod suncem i huèi
Neretva i
šumi Trebišnjica i žedni
hrašæe i gori nebo i
miruju
kosti mongolskih i
tatarskih hercega i
pjevuše
nekropole patarena i
bogumila i šušti jeèam i
povija se
raž i dimi se i plamti lišæe
duhana i sije sjeme
kukute
i ninaju se èašice divljeg
makovog cvijeta i sjaju
jasenja i viju loze vinove.
- kako
sad
tu,
poslije toliko stoljeæa, na
ovom starom ognjištu
(treba ponovo) podiæi
domove
i pustiti dimove u nebo.

Anðelko Vuletiæ

297. Kuæa babe Mramorke
298. Na Izvirovcu

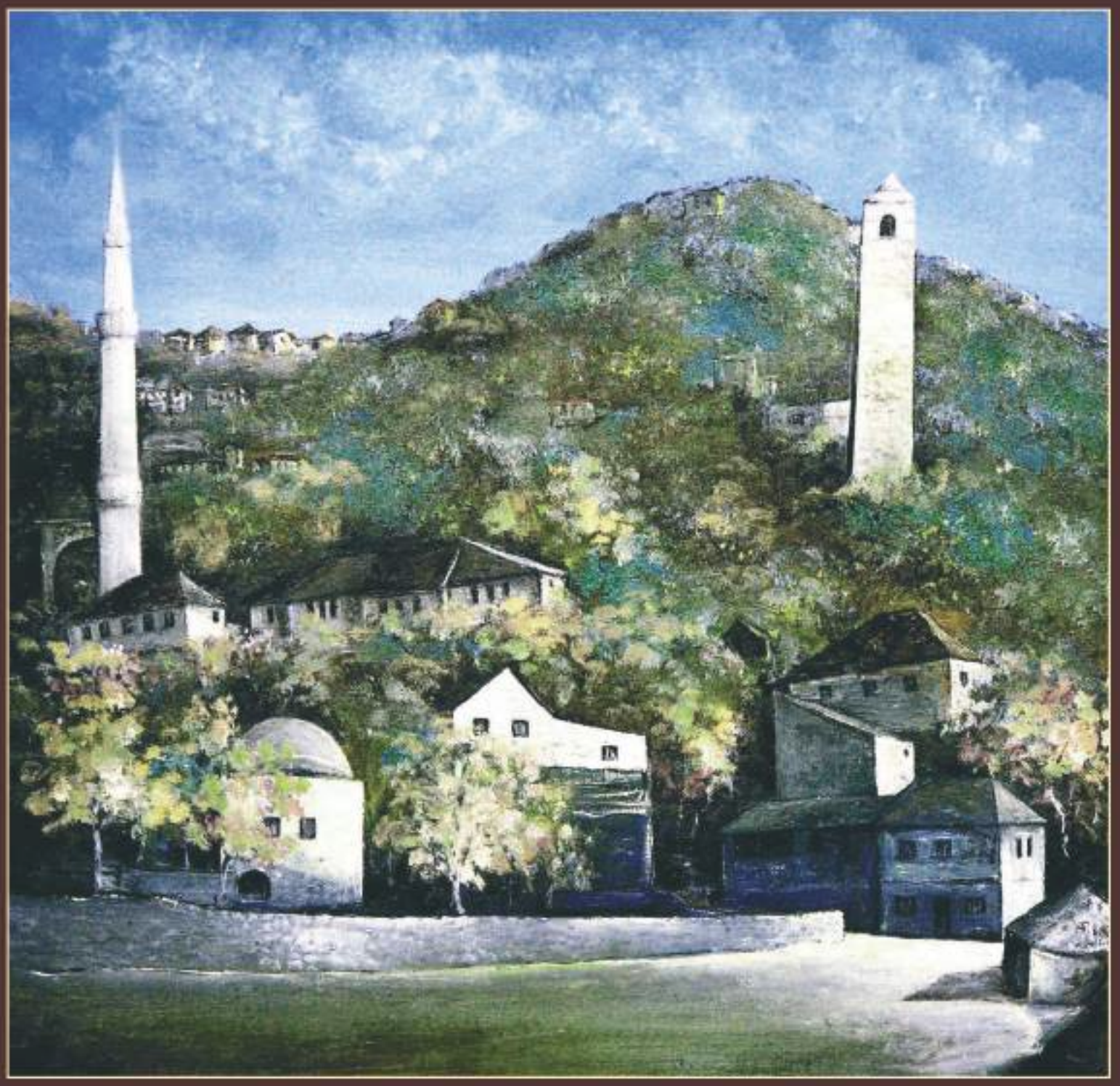

299. Mostarski behari
300. Vodopad Kravica

301. Poèitelj

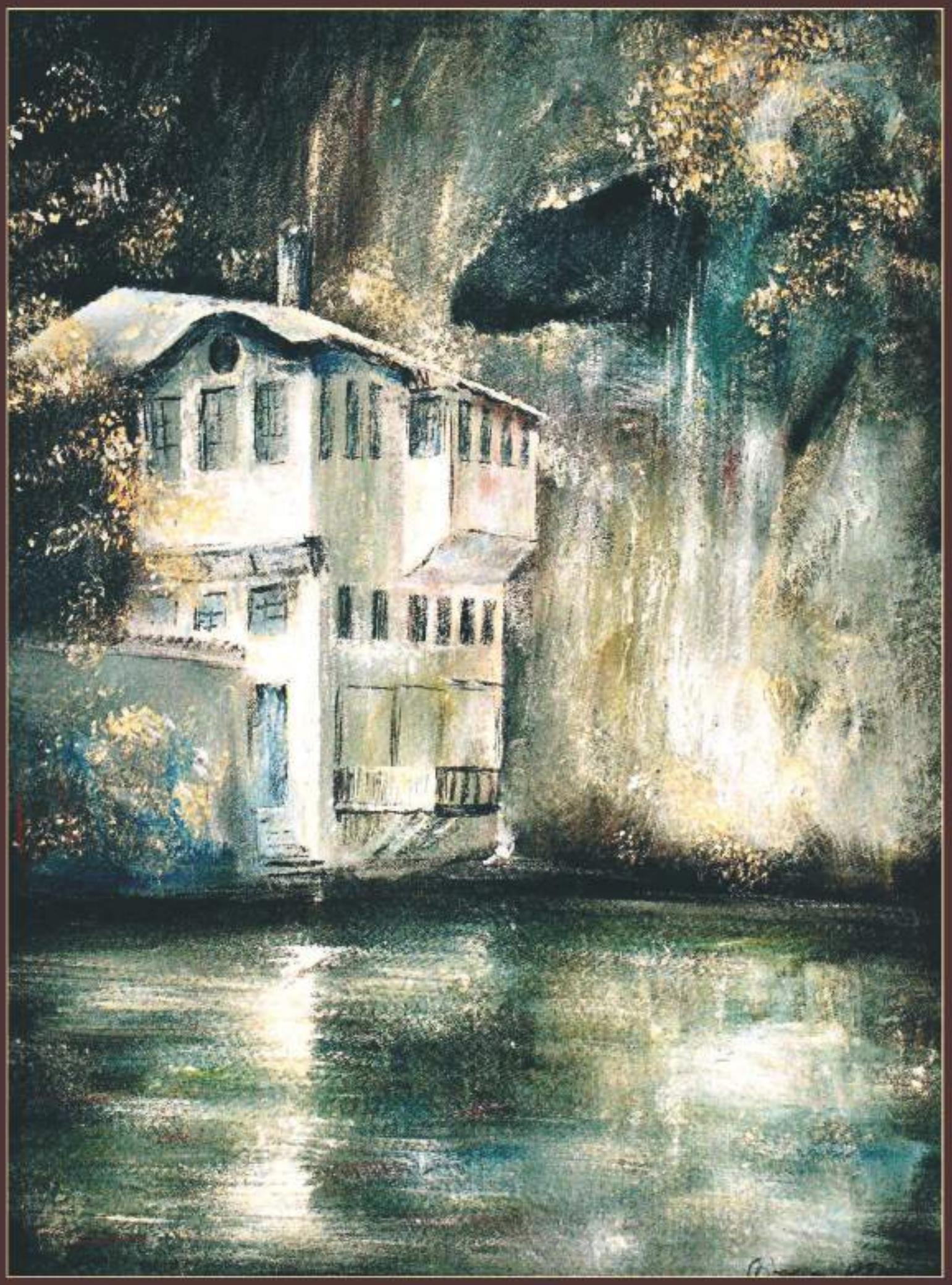

302. Izvor rijeke Bune

303. Vodopad Koæuša
304. Hutovo Blato
305. Stogovi I
306. Stogovi II

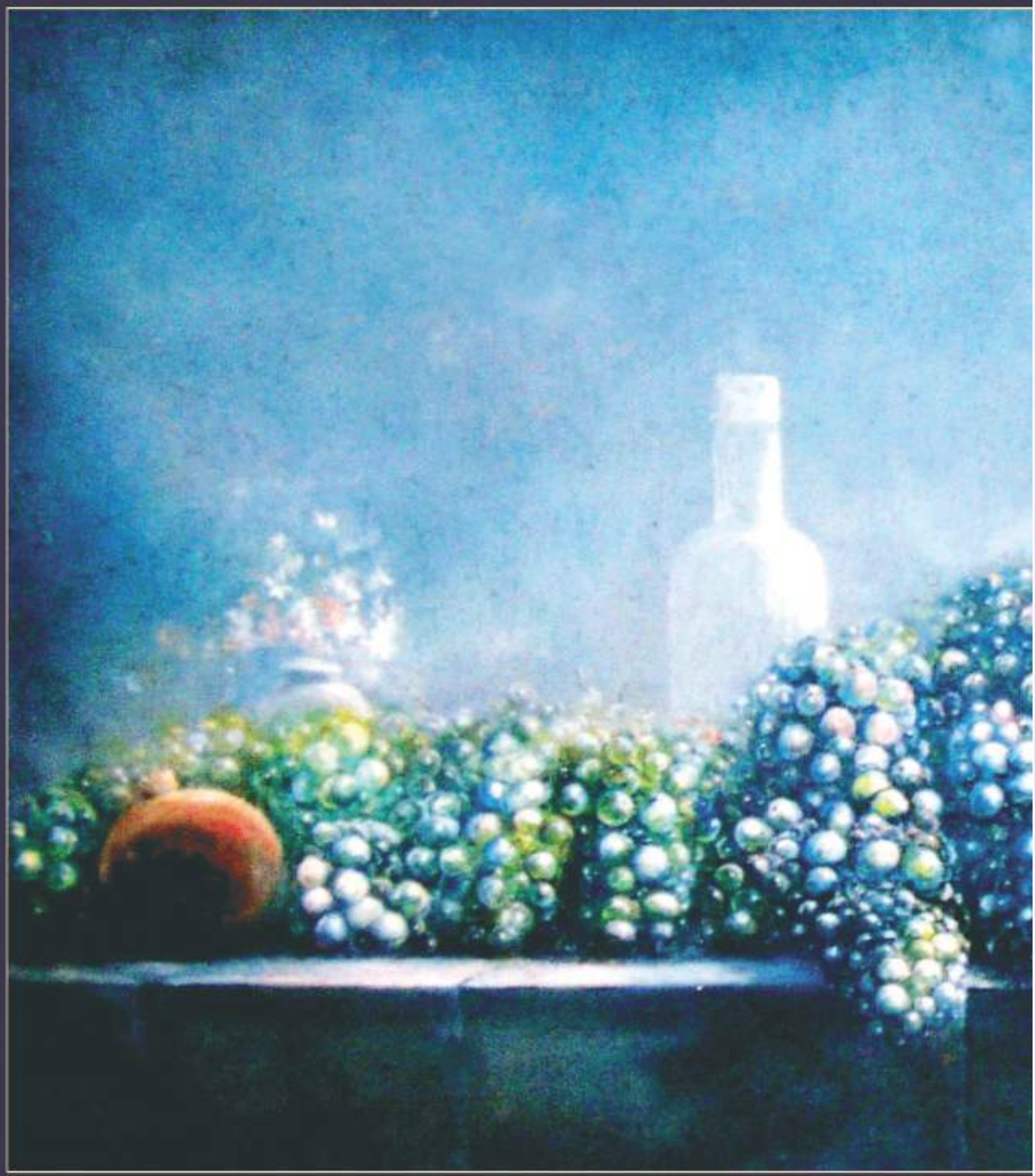

XXXII. GROZDOVI

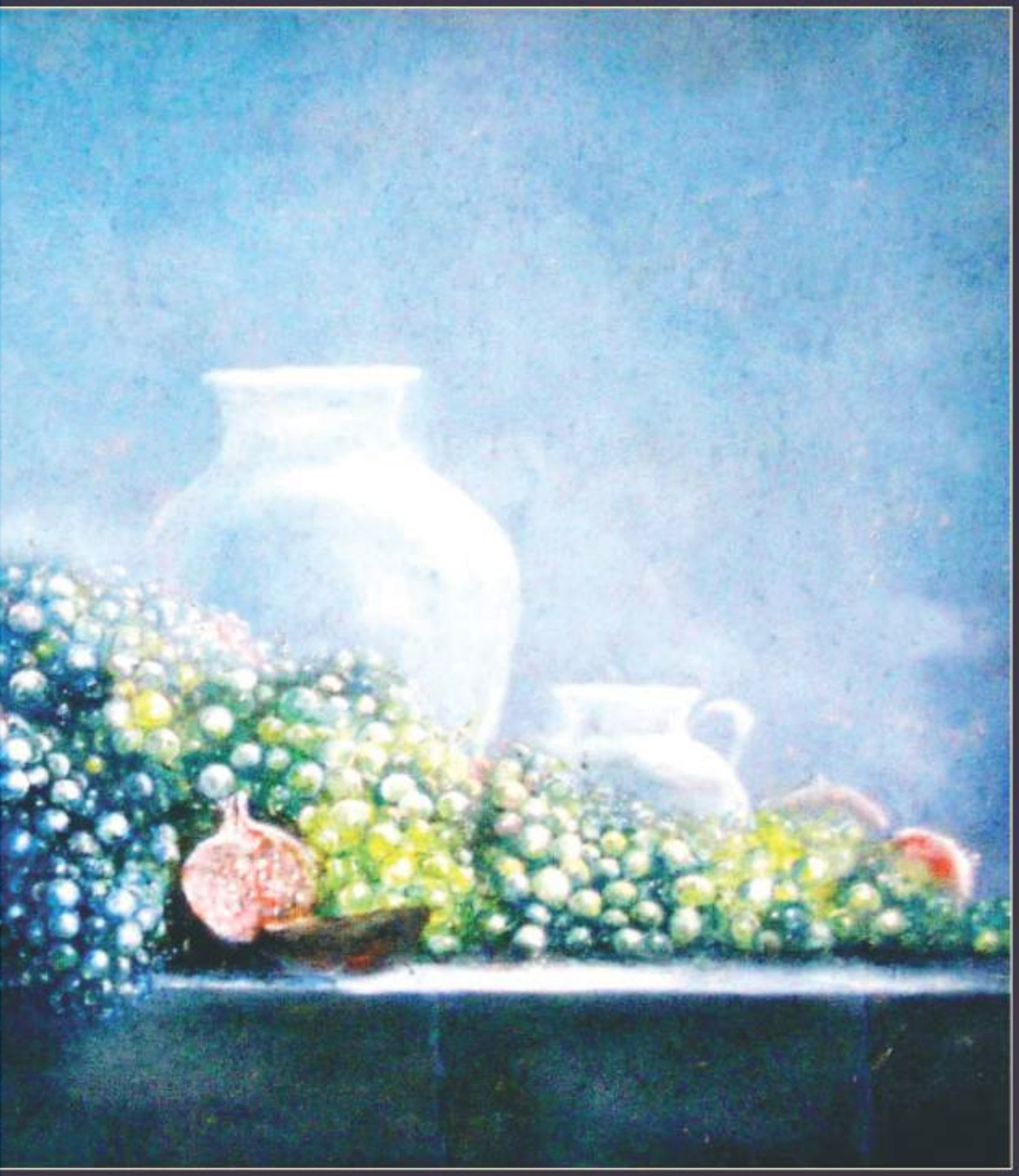

Najljepši plodovi jeseni – grozdovi – na slikarevim platnima svjedoèe koliko je ljepote oteo umjetnik svom zavièaju. U svojoj duši nosi on kao amajliju koju æe podastrijeti našim oèima u trenucima nadahnuæa. Nikle iz zavièajnog korjenja – škrte zemlje i bogatog sunca sjaji jedrina tih plodova onom magiènom opojnošæu što spaja zbilju i san. Èini nam dušu radosnom, kao i vino koje æe nam dati pošto žrtvuju svoju ljepotu. Ljepota grozdova na njegovim slikama neponovljivo traje u svakom, tko ih je jednom vidio. (Željko Špoljar, 2004.)

307. Grozdovi grožđa

LOZA

Lozine kretnje su èvrste, kljaste;
polagano loza spram sunca raste.
Iz blata i kiše, iz blata i pijeska
proziran grozd se na suncu ljeska.
Korijenje èokota, krastavo, tvrdo,
penje se žilavo na jesenje brdo.
Loza se tiho i nijemo penje;
o, divno je njeno slijepo htijenje!

Htjeti iz blata postati èista
ko vino kada u èaši blista.

Miroslav Krleža

GROZDJE

Gledim grojzdje:
jen je žuti,
drugi rozi,
treèi plavi,
èetrti šari,
peti zeleni,
a si su
medeni.

Božidar Staroveški

308. Detalj iz vinograda - Ilok
309. Grozd ispred kuæe dida Adama

VINOGRADAR

Da je dlanom žuljevitim
tek taknuo moj obraz
sazrio bi osmijeh na mome licu
razdragan kao vitice loze
pod njegovim trudnim rukama

Da je pogledom toplim
ponirao do moje duše
obavila bih se podatna
kao loza oko trsa
da skupa doèekamo rujan

Vesna Parun

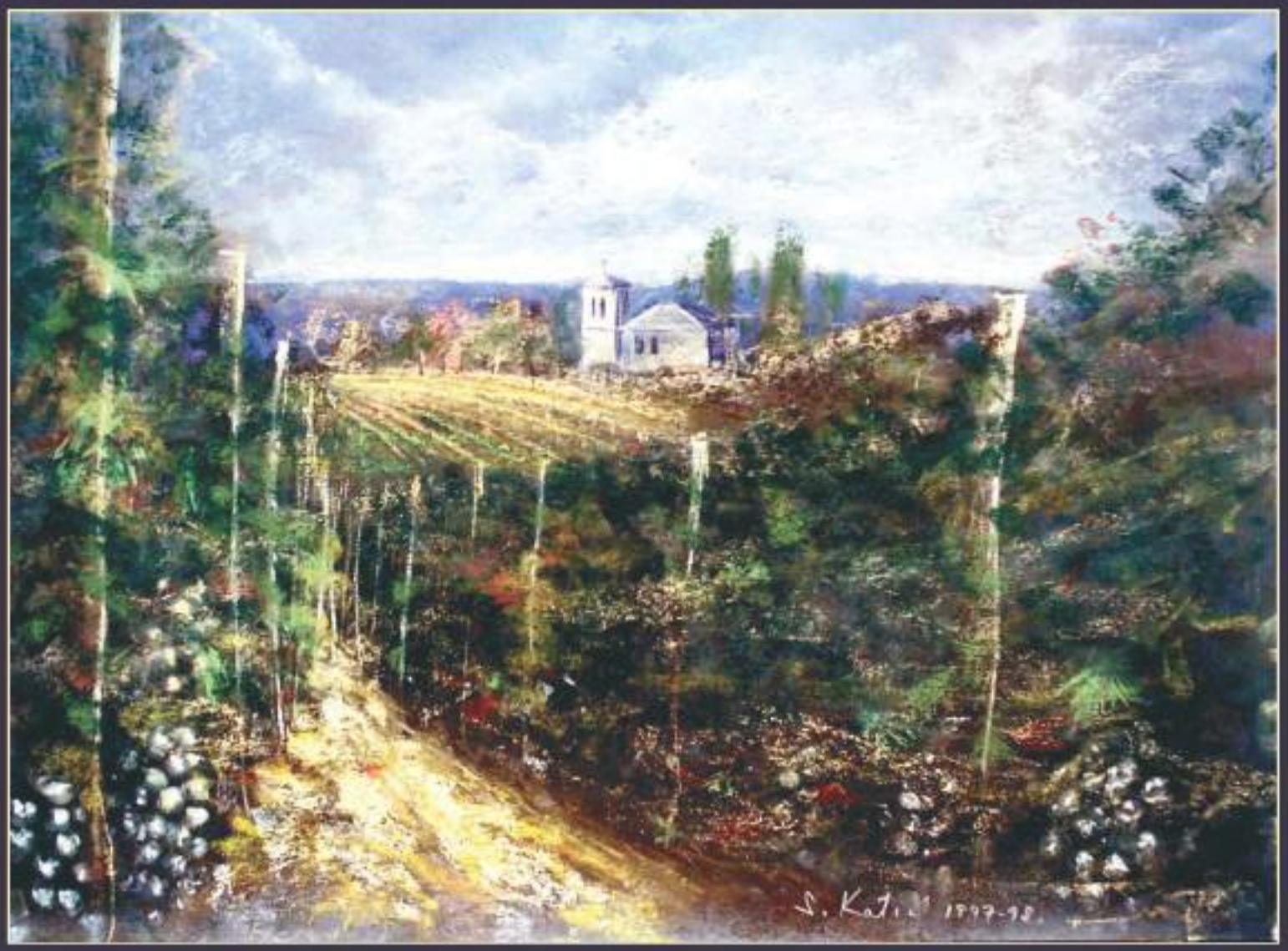

310. Skriveni kutak u Dalmaciji
311. Kapelica Svetog Vida u vinogradima

XXXIII. MRTVA PRIRODA

PANJ

Negda
Jagnjed
Stari jasen
Omorika
Hrast zanesen
Breza tanka
Vita jela
Mlada hruška
Karamanka
Višnja
Èrešnja
II
Kostanu
Sad
Je
Samo
Stari
Panj
Drvocep
I
Kosaèa
Vunj
Zabita
Cimeraèa

Ivan Èedomir Ostreš

312. Kruške iz košare djeda Mate

313. Šipci na stolu bake Cvijete
314. Voæe na stolu bake Jelke
315. Lula dida Joze

XXXIV. PUT ISUSOV

- - -
Ah, Golgota je pusta, i vjetriæ tamo tajni
Tek cvili: Eli! Eli! Lama Azavtani?!

Silvije Strahimir Kranjèeviæ

Ciklus Križnoga puta zahtjevni je umjetnièki zadatak, jer kroz èetrnaest postaja treba prikazati rast golgotske drame, a također saèuvati stilsko jedinstvo cjeline. Osim toga, treba èitav prikaz povezati s karakterom sakaralnog prostora za koji je namijenjen. Slikar je uspio biblijsko događanje Kristove muke pretoèiti u umjetnièku uvjerljivost osobnog iskaza, kreæuæi od postaje i zrenjem slikarskog naèina i udubljivanjem u znaèenje i tajnu spasenja, povezujuæi likovnu i teološku dimenziju djela. Dajuæi zemnom događanju ozraèje transcedentalnog. Poštujuæi sliku i kao mjesto molitve, predanje vjerniècog puka – jer pobožnost križnog puta duboko je ukorjenjena u vjerniècu tradiciju. Razvijajuæi slikarski scenarij stvorio je ravnotežu između scena u kojima prevladava grupa, naroda ili rulja, koja je pratila kalvarijski hod, situacija prisnih odnosa, susreta s Marijom, Veronikom, jeruzalemskim ženama i gdje se tri pada pod križem pojavljuju kao znakovitost patnje pred konaènim prizorom raspeæa. Izražavanje je to i emocionalnih stanja, dakako različitih predznaka, supatnje onih bliskih, i mržnje promatraèa i sudaca. Katiæ je sažeo svaku postaju do bitnog, težeæi da ona bude èitka i u prvom sloju promatranja, ali i da nosi sadržajno bogatstvo, potku vjerniècoj meditaciji. Našao je pravu mjeru između opisnog i naznaèenog, realistièke deskriptivnosti i slobode slikarskog pristupa u interpretaciji likova, tako da svi sudionici zbivanja nose potrebnu ekspresivnost. U ovom djelu (ne u smislu likovne doslovnosti) prisutna je i silna raznolikost brojnih križnih puteva, puèkih i reprezentativnih koji su nastajali stoljeæima, jer je umjetnik to iskustvo prenio u svoj repertoar oblika, postajuæi dio neiscrpnog htijenja da muka Gospodinova i kroz umjetnost bude dio ljudskog življenja. Praæenje je to znanog traga i otkrivanja osobne umjetnièke istine prepoznatljive i u upotrebi boje, reduciranoj paleti i majstorskom nijansiranju vrijednosti, prvenstveno one toplih tonova posveæenih bljeskovima svjetla. Odabrao je slikarsku tehniku podatnu i za sitne, odmjerene pomake boje, ali i iskrenje svjetla, èesto mjesto sadržajne koncentracije, datih u formi križa, kojeg tumaèi i kao dio stvarnog događaja ali dosljednom geometrièno šæu, oduzimanjem tvarnosti dovodi ga do simbola, konstante sakralnog, znaka èovjekovog smisla. Mr. sc. Stjepan Katiæ je umjetnik koji se svojim djelom priključio autorima koji grade bogato tkivo suvremene hrvatske sakralne umjetnosti. I to s istinskim dojmljivim dosegom. (Stanko Špoljariæ, 1997.)

316. XII postaja - Isus umire na križu (ciklus Križni put Isusov II)

317. I postaja – Isusa osuđuju na smrt
318. II postaja – Isus prima na se križ

319. III postaja – Isus pada prvi put pod križem

320. IV postaja - Isus susreæe svoju svetu Majku
321. V postaja - Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ
322 VI postaja - Veronika pruža Isusu nositi rubac
323. VII postaja - Isus pada drugi put pod križem
324. VIII postaja - Isus tješi jeruzalemske žene
325. IX postaja - Isus pada treæi put pod križem

326. X postaja - Isusa svlaèe
327. XI postaja - Isusa pribijaju na križ
328. XIII postaja - Isusa skidaju s križa

Pogled na patnju kroz slike Stjepana Katiæa! Ima li patnja smisla? Ne, ako je patnja zatvorena u samu sebe! Smisao patnje Bog nam je ponudio u Kristovoj muci do smrti na križu i novom životu nakon uskrsnuæa. Patnja, dakle nije znak Božje odsutnosti. Patnja je put k Bogu!
Bog je dokinuo patnju dajuæi joj smisao. Patnja s kojom nas je bog ostavio same, postaje mjesto susreta s Bogom. To znaèi da je Bog tu, iako nam se to nešto èini besmislenim, oèajnim ili punim patnje. Ovako razumjeti patnju znaèi imati povjerenja u Onoga koji je upravo u patnji prisutan. Ako vjerujemo u Krista, onda to povjerenje ne bi trebalo biti upitno. Jer, Krist ne poznaje puta mimo patnje. On poznaje samo put kroz patnju. I èini se da drugih putova nema! A put što ga èovjek mora proæi kako bi svoju patnju mogao shvatiti i prihvatiti dug je i trnovit!
U ovih èetrnaest teološki intoniranih reèenica moguæe je proæi kroz èetrnaest postaja Križnoga puta koji je uvijek bio i ostao sublimacija smisla patnje. Kao takav, križni put je i umjetnièki izazov kojemu se posebno slikari vraæaju i uvijek daju neku novu dimenziju našoj patnji i njezinu smislu. Kako je Katiæ odgovorio na taj izazov? Identitet ovoga ciklusa najbolje opisuju misli Sv. Franje Saleškoga:
Križ su kraljevska vrata
prema svetištu svetosti.
Tko traži negdje drugdje ta vrata,
ostat æe vjeèno udaljen
od toga svetišta.

Križ je, dakle, centralna toèka izloženih slika; i zbog sadržaja (tematike), ali više zbog autentiènog autorovog doživljaja križa. Krist, ali i svi ostali događaji Muke u njegovom likovnom doživljaju samo su okolina ili kompozicijska sugestija èvrstoj i jasnoj geometriji križa. Èvrsta i jasna arhitektura križa na svim ovim slikama (postajama) razapinje nas na sve èetiri strane svijeta i između èetiri elementa; zemlje, zraka, vatre i vode.
Èvrsta i jasna arhitektura križa na ovim slikama èini sve relativnim osim križa samog!
Zato je vidljivo kako je moguæe samo po kompoziciji križa, apstrahirajuæi sve ono i sve one oko njega, znati i o kojoj se postaji Križnoga puta radi.
Zbog ovakvoga pristupa gdje kroz pojedine postaje Kristova muke otkrivamo slojevitost smisla patnje sadržane u simbolu križa, svih èetrnaest slika djeluje kao cjelina, ali svaka od njih ujedno funkcionira potpuno samostalno. (Pavao Buciæ, 2005.)

MOLITVA

O Višnji Bože, jedini moj bože.
Ti nado mojih odbrojanih dana,
Jer pijesak sam i vrijeme i kap s dlana,
Gdje tru se sati a trenuci množe.

Koji se truju i koji se glože
Nek upru pogled u srž onih rana
Što ih je Sin tvoj radi ljudskih mana
Trpio više no što tijelo može.

Osobito nek Višnje tvoje zrenje
Svim bližnjima donese mir, tišinu:
Nek zatru himbu i zlotvorno htijenje.

Da gorke èaše, huda zla ih minu
I radosno ih prati Preobraženje
Te èistih duša da se k tebi vinu.

Ante Stamaæ

XXXV. CVJETOVI

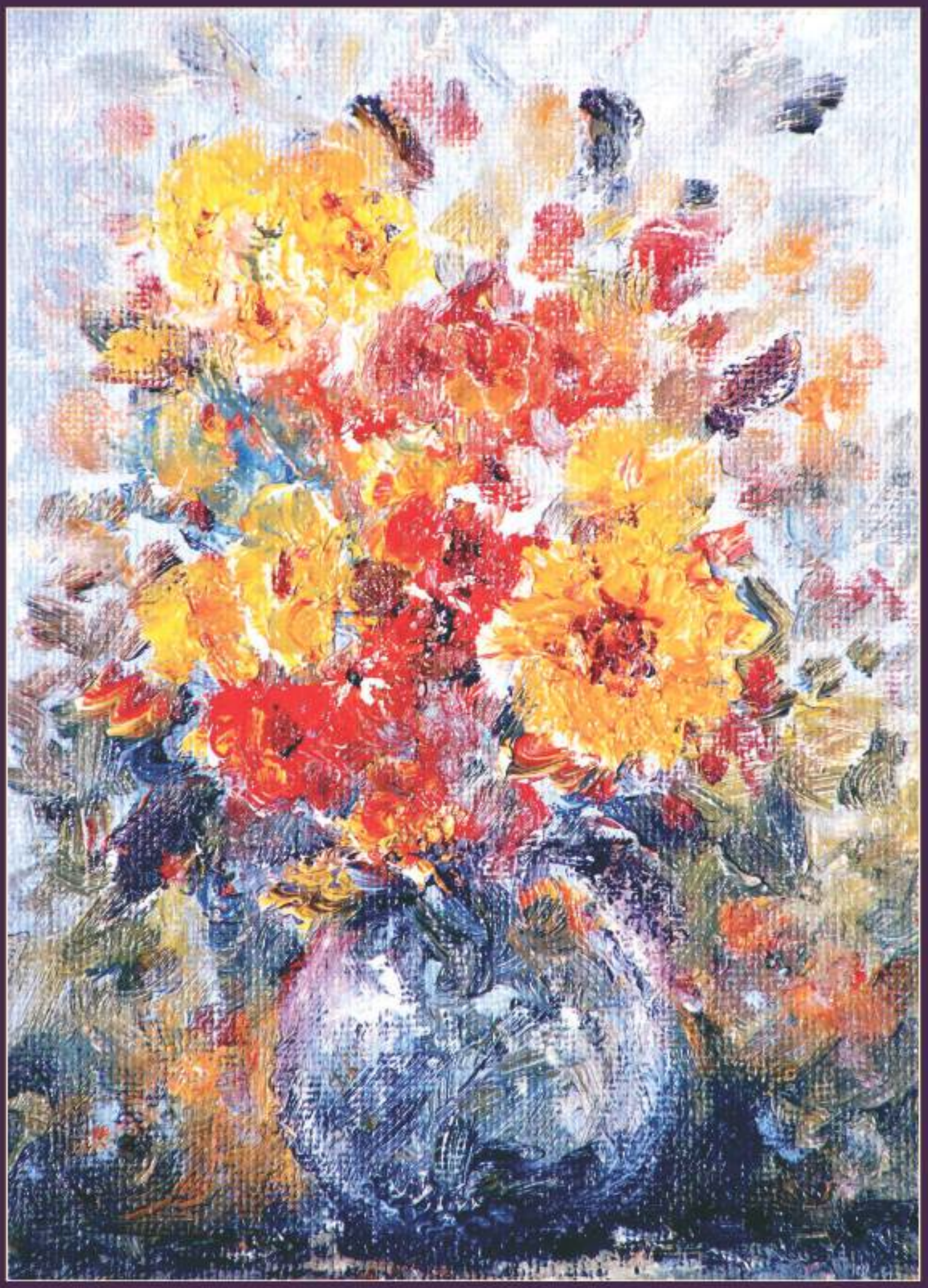

330. Cvjetovi I
331. Cvjetovi II

332. Cvjetovi III

333. Cvjetovi IV
334. Cvjetovi V
335. Cvjetovi VI
336. Cvjetovi VII
337. Cvjetovi VIII

XXXVI. GODIŠNJA DOBA

Njegov svijet nalikuje jinu i jangu. Znanstveni, egzaktno mjerljivi odnos prema prirodi i djeèaèki – zaneseno izražena bajkovitost njegova likovnog izražaja, stoje u harmoniènom kontrapunktu, tvoreæi zajedno osebujnu i jedinstvenu životno-umjetnièku osobnost. Èaroliji prozraènog sfumata njegovih ranih pejsaža, zaèudno ostvarene tehnikom pastela, uz bok stoje gradske vedute zatvorenih povijesnih formi, odišuæi postojanošæu konkretnog i trajnog u vremenu. A vrijeme u svom kontinuumu nosi bezvremenske slike vjeène prirode kojoj se umjetnik bez ostatka predaje. Akvarel je medij sadašnjeg trenutka, no kontrapunkt je i nadalje prisutan. Ljetni pejsaži bogati koloritom u sebi èuvaju akromatski detalj – bijele breze. Ulazimo u toplinu slike koja nas prima, no breze ostaju hladne i daleko, crne – ponovo nedohvatne breze. Neumitnost prolaznosti i njena preznina, kao da smiruje ekstazu vatrometa trenutnih idila. Racionalni odmak od djetinje èistih emocija, no nadopunjen njima, tvori cjelinu ravnoteže u službi prikaza svijeta univerzalne ljepote, koji je slikar odluèio podijeliti s nama. (Silvija Bosner, 2003.)

338. Proljeæe na Žumberku (isjeèak)
339. Ljeto na Banovini (isjeèak)
340. Jesen u Lici (isjeèak)
341. Zima u Gorskom kotaru (isjeèak)

342. Slika u podlozi: Zima kod Vrbovca

343. Proljeæe kod Ivanèice

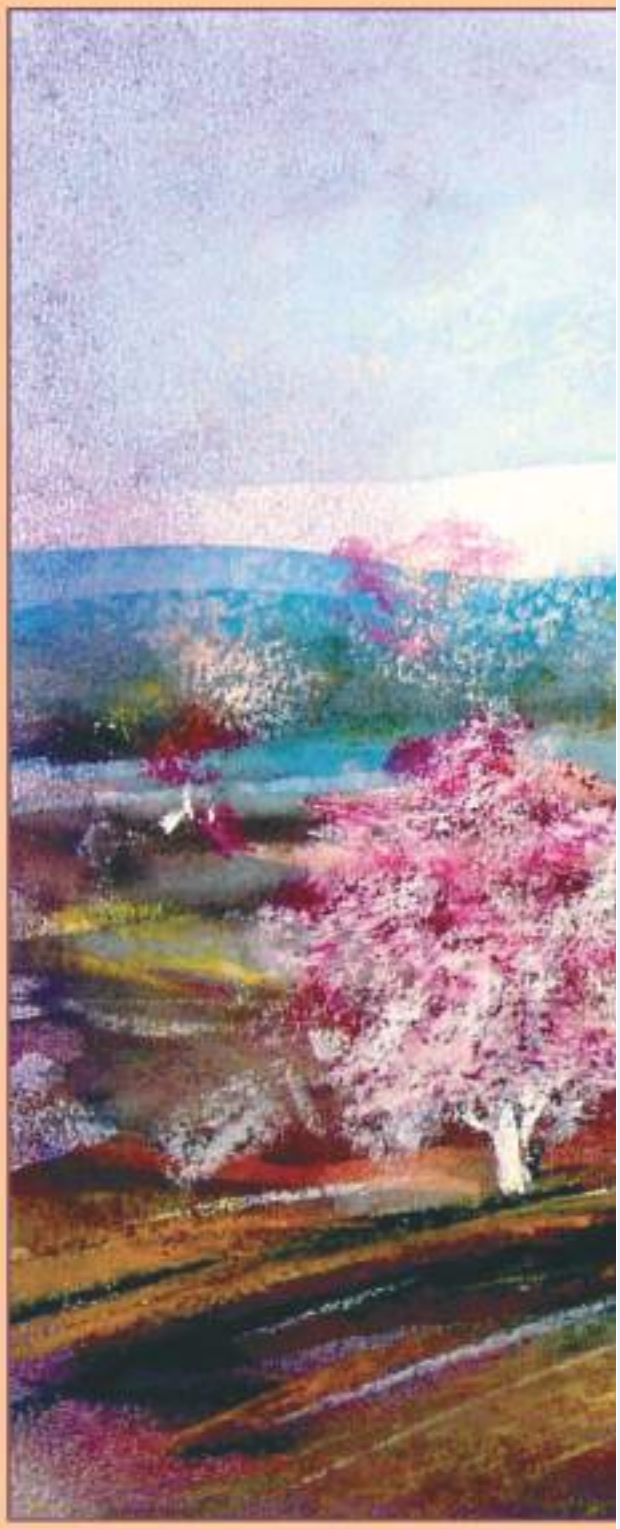

MEDENO JATO

- - -
Pelin bagrem trn vrijes
I zanovijet
Slio se u mednu kaplju
Cijeli mirisni svijet
- -

Pero Pavloviæ

344. Proljeæe uz rijeku Kupu
345. Proljeæe u Samoborskom gorju
346. Proljeæe pri Kalnièkom gorju

347. Proljeæe u Gackom polju

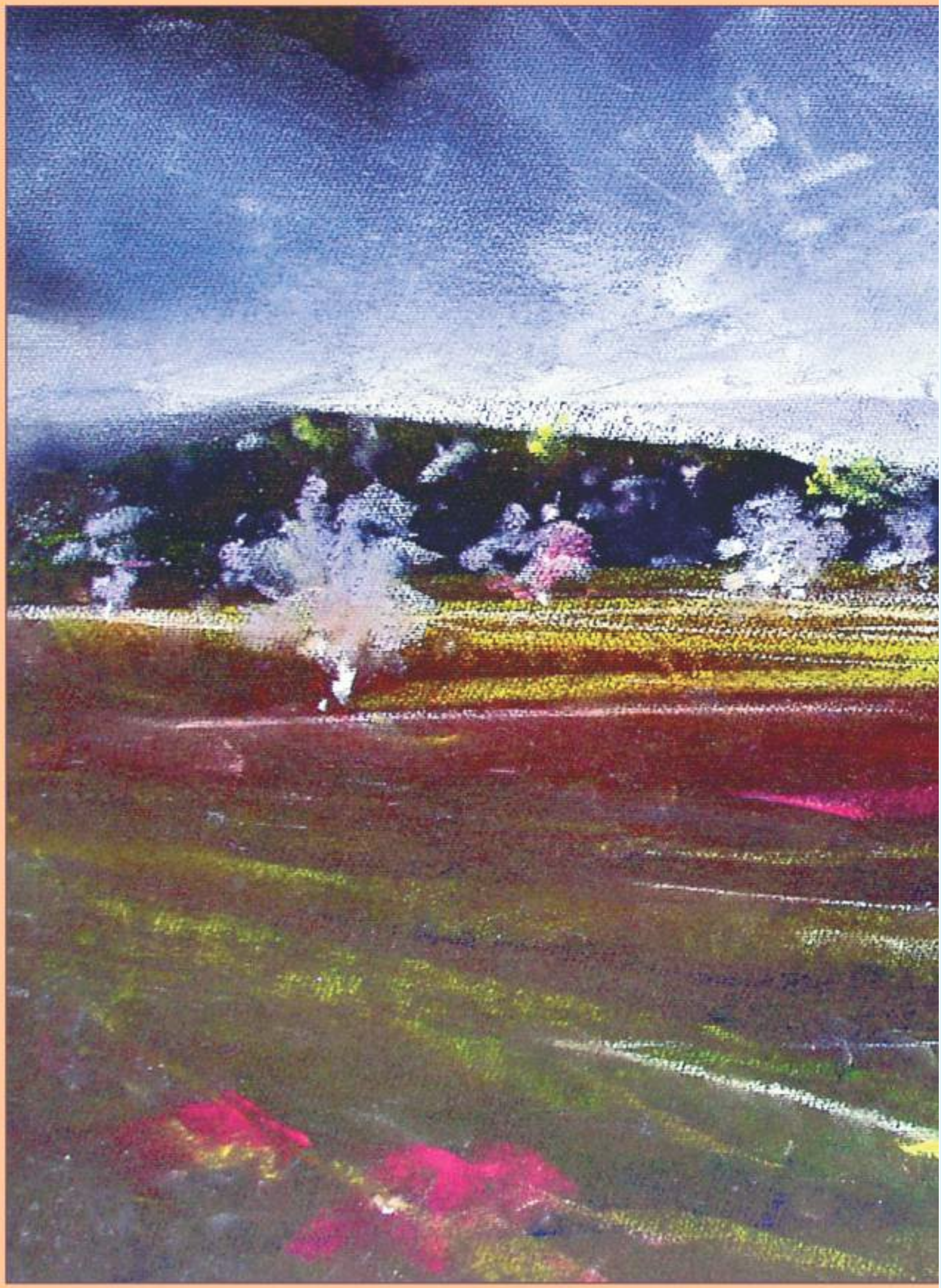

348. Rano ljeto kod Slavonskog Broda

349. Ljeto na obroncima Zrinske gore
350. Ljeto na padinama Bilogore
351. Ljeto kod Ogulina

352. Ljeto u Vukomereèkim goricama

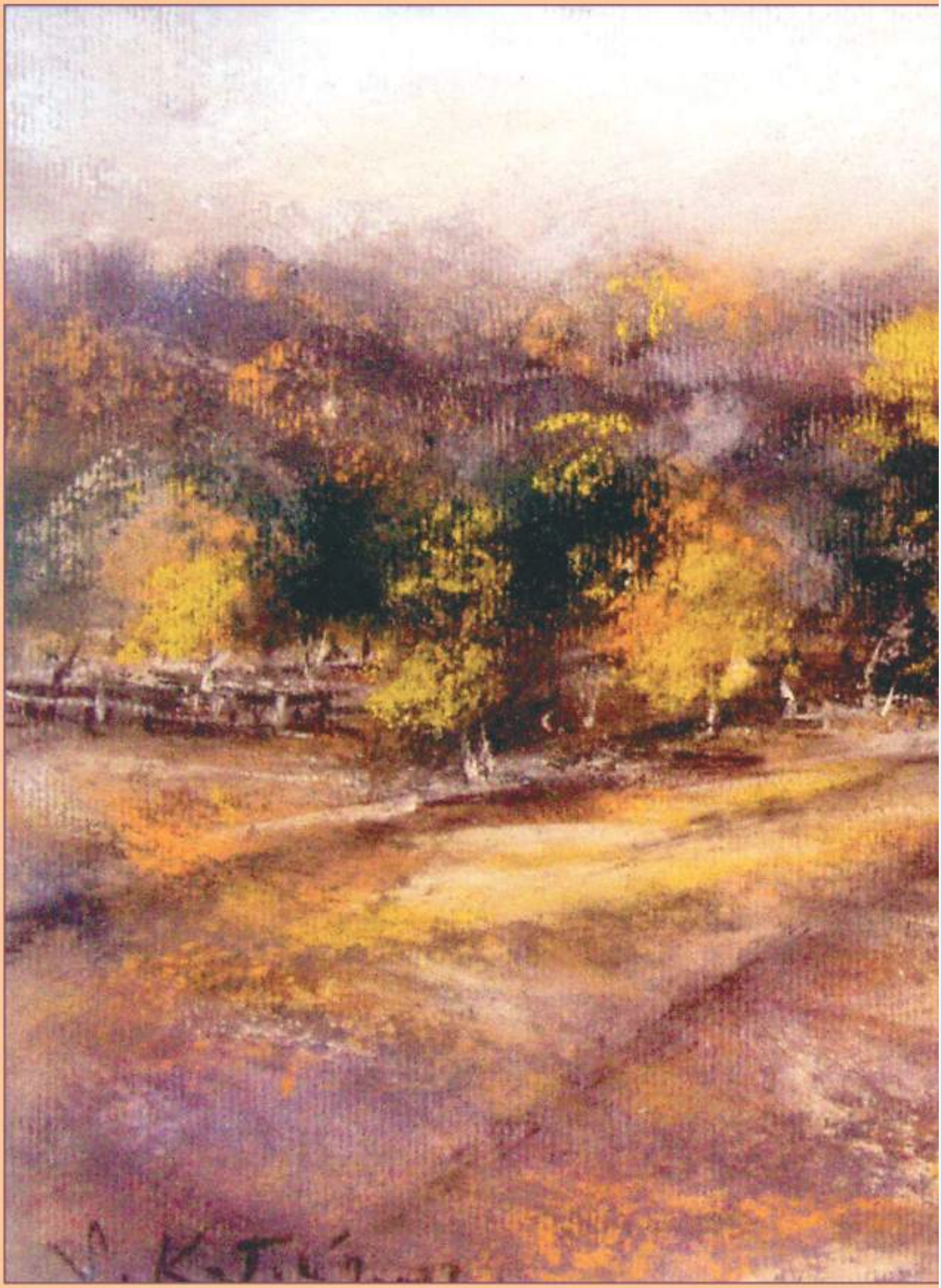

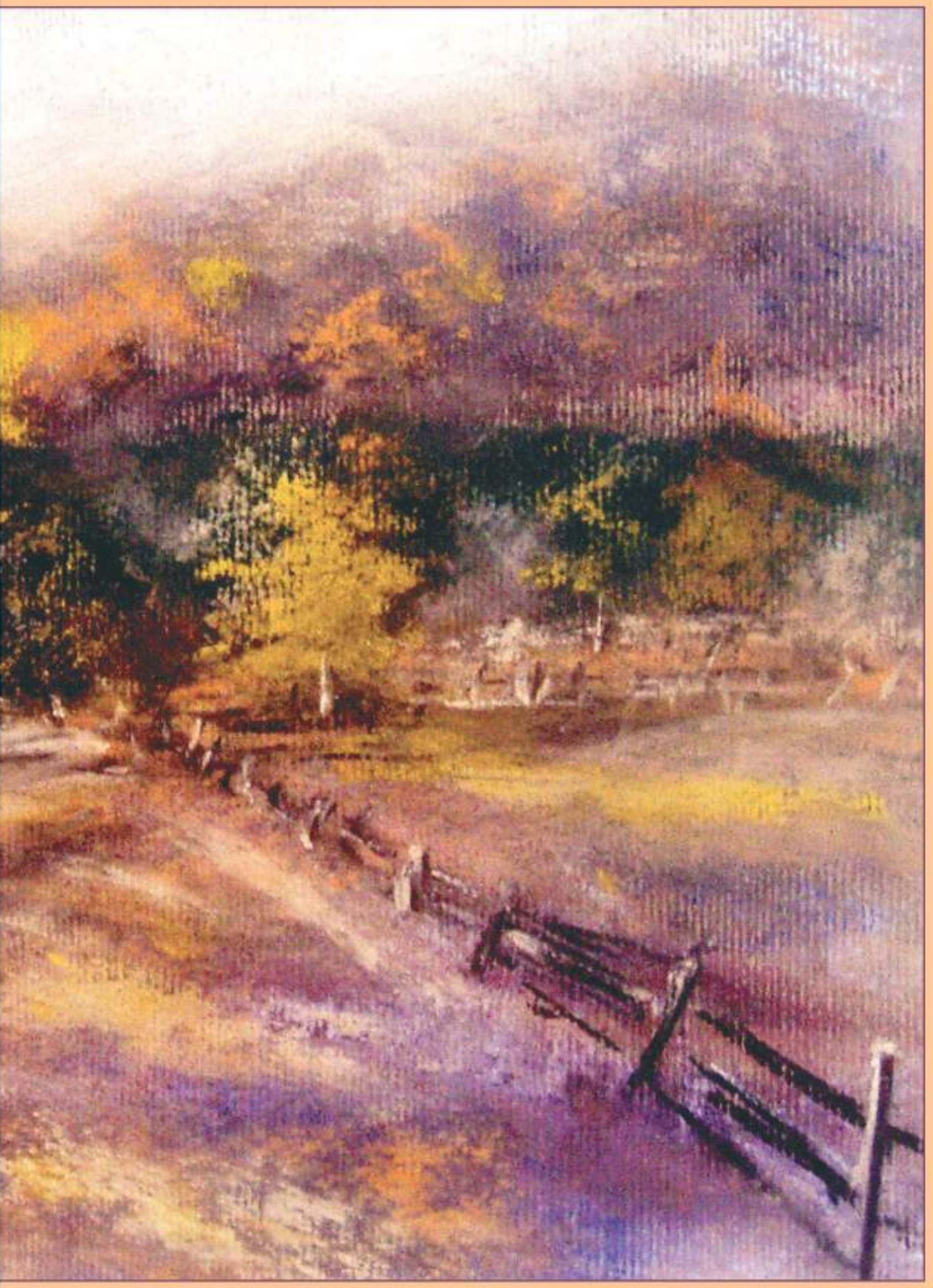

353. Jesen u Turopolju

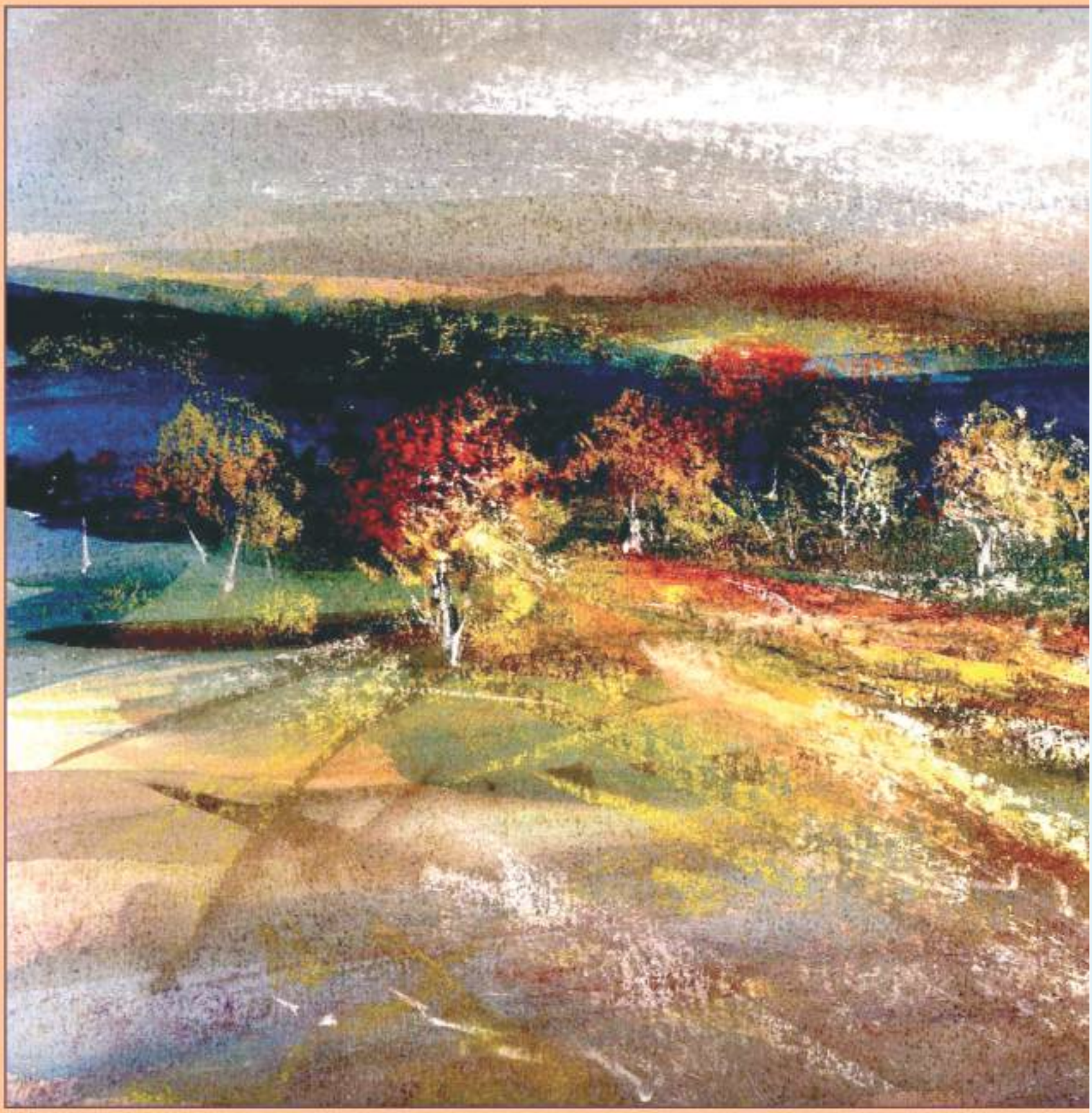

JESENJE VEÈE

Olovne i teške snove snivaju
Oblaci nad tamnim gorskim stranama;
Monotone sjene rijekom plivaju,
Žutom rijekom među golim granama.

Iza mokrih njiva magle skrivaju
Kuæice i toranj; sunce u ranama
Mre i motri kako mrke bivaju
Vrbe, crneæi se crnim vranama.

Sve je mraèno, hladno, u prvom sutonu
Tek se slute ceste; dok ne utonu
U duljine slijepe ljudskih nemira.

Samo gord jablan lisjem suhijem
Šapæe o životu mrakom gluhijem,
Kao da je samac usred svemira.

Antun Gustav Matoš

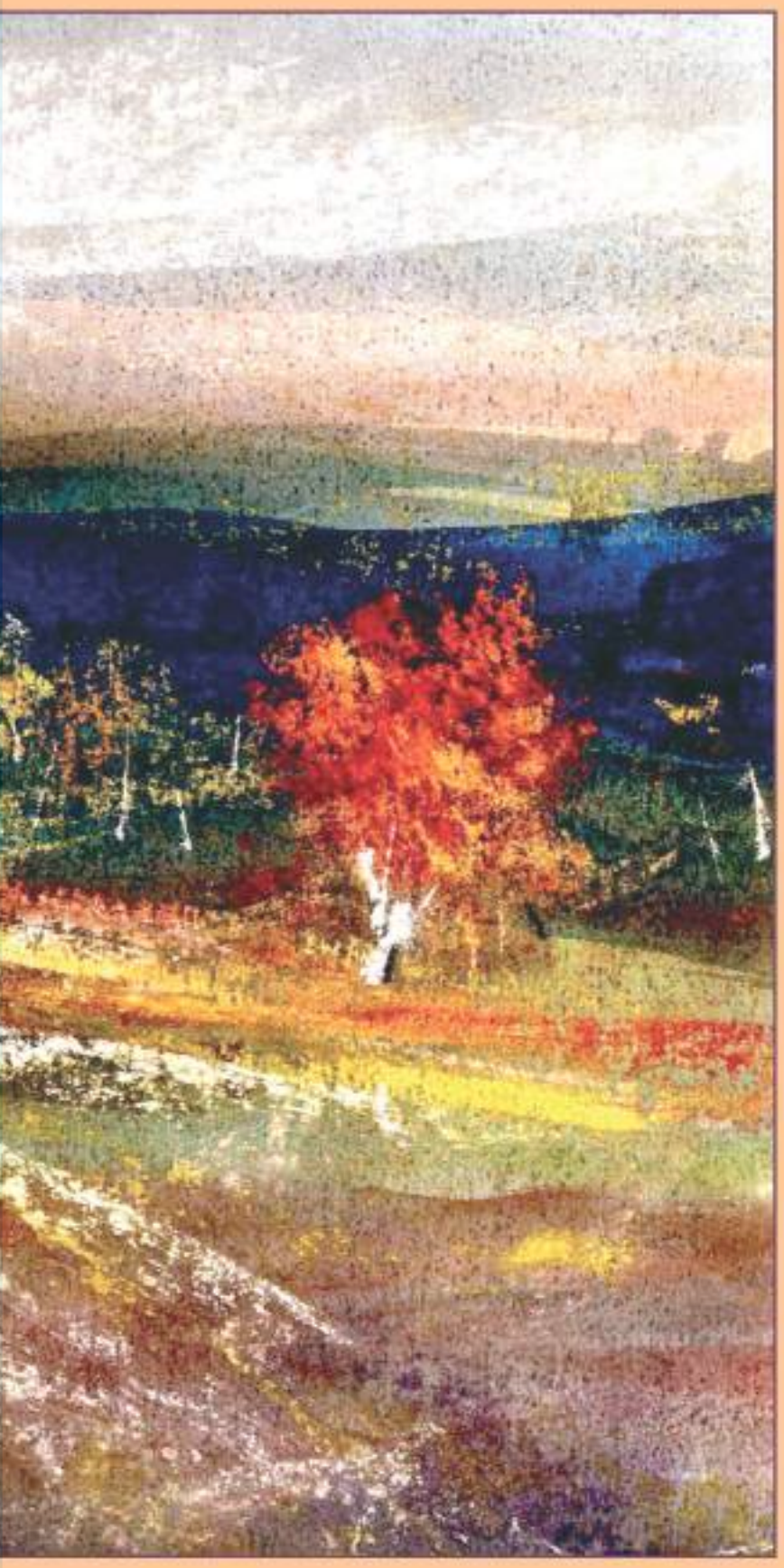

354. Jesen u Bukovici

355. Jesen na Kordunu
356. Jesen kod Krašiæa
357. Jesen kod Petrinje
358. Jesen u okolici Krapine

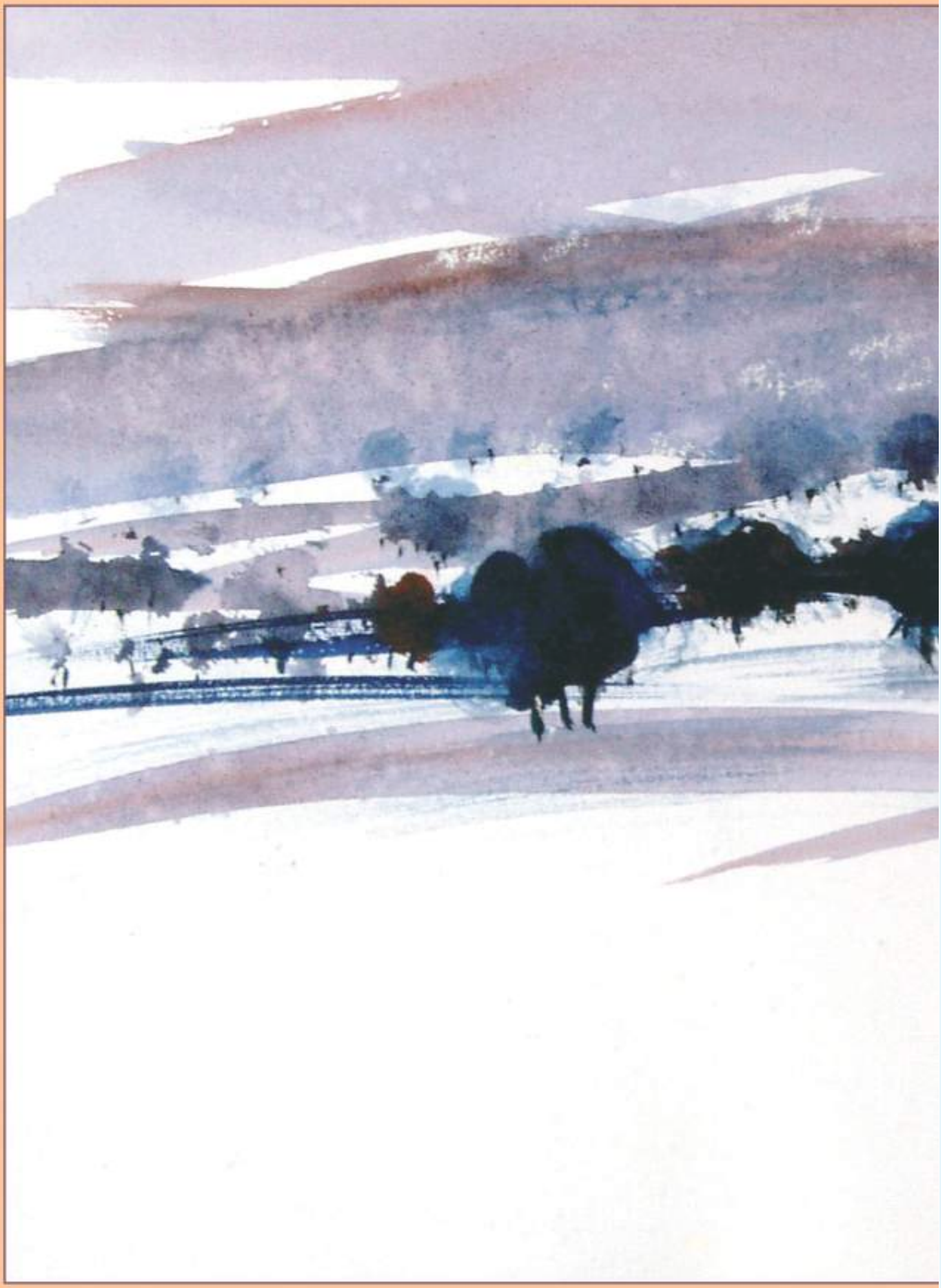

359. Zima na obroncima Psunja

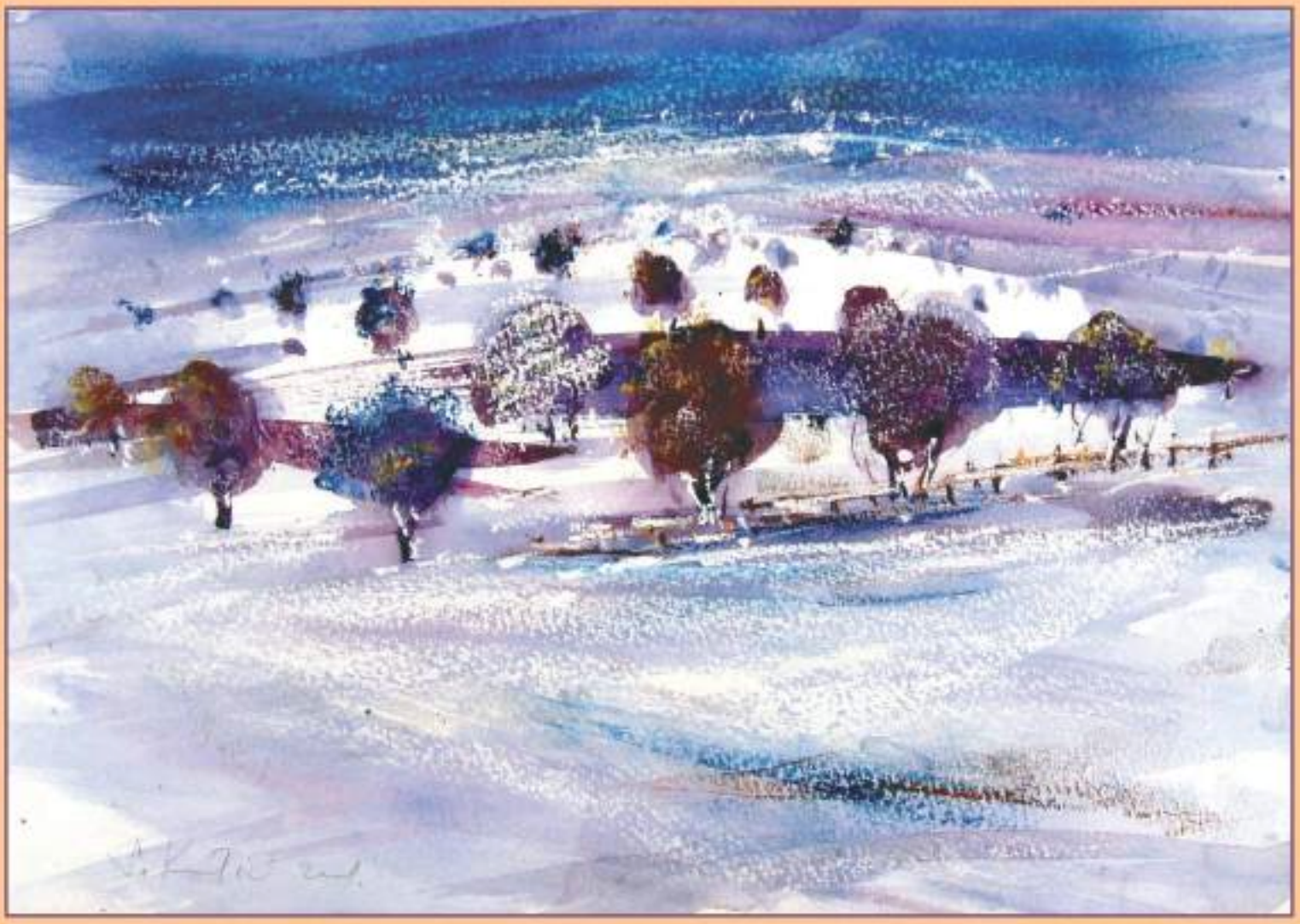

BADNJAK

Ledeni dež curi.
Senjam pahulje bele,
da bi kak ptièice
na rozgvu sele.

Vu svetem kutu
hojèicu kitim,
sveèica gori,
plamti, treperi.

Vogenj vu peèi
greje i žari;
derva su mokra,
pak pišèi, cmizdri.

Z dežom je došel sneg,
zabelil celi breg.
V zraku se roji, beli,
ko perje z neba leti.

Božidar Staroveški

360. Prosinac pri Velikoj Horvatskoj

361. Zima kod Igrišæa
362. Zima u Spaèvi
363. Zima na Bjelolasici
364. Sniježna grana kod Gline
365. Zima na proplanku Medvednice
366. Zima na Banovini
367. Zima na Kordunu

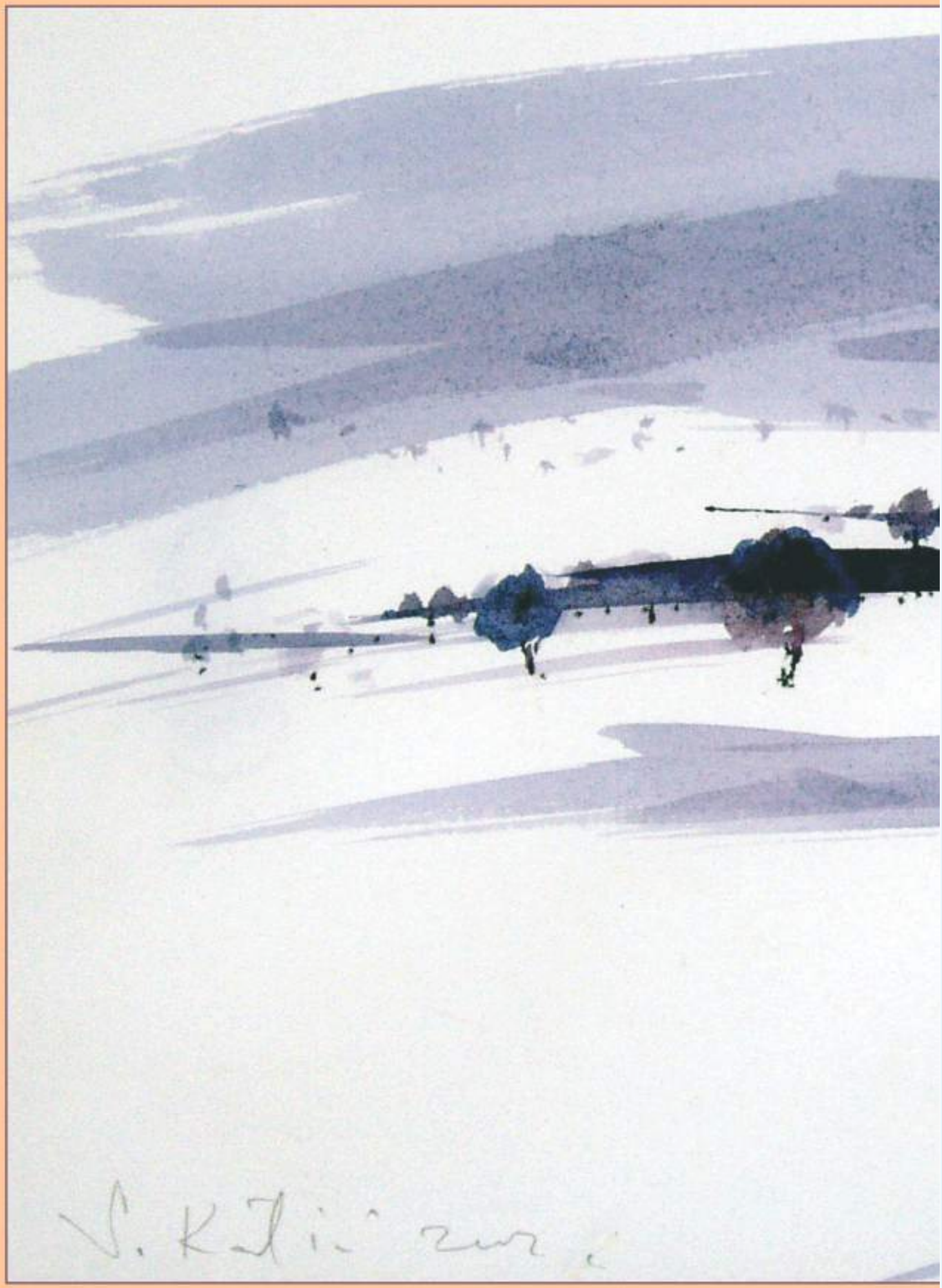

368. Zimski souvenir iz Hrvatske

KAZALO SLIKA

Zagrebaèka katedrala i Kaptol, pastel u olovci na papiru, 35x50 cm, 2003.
Slika u podlozi: Katedrala kroz park Ribnjak, pastel na papiru, 70x100 cm, 2001.
Zagrebaèka katedrala i Gornji Grad, pastel u olovci na papiru, 35x50 cm, 2003.
Zagrebaèka katedrala i Kamenita vrata, pastel u olovci na papiru, 35x50 cm, 2003.
Zagrebaèka katedrala i Ribnjak, slika na naslovnici, pastel u olovci na papiru, 35x50 cm, 2003.
Zagrebaèka katedrala i Šenoa, pastel u olovci na papiru, 35x50 cm, 2003.
Zagrebaèka katedrala i Vlaška, pastel u olovci na papiru, 35x50 cm, 2003.
Zagrebaèka uspinjaèa, ugljen na papiru, 50x50 cm, 1999.
Slika u podlozi: Prvostolnica u jesen, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Zagreb - Jesen na Grièu, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Zagreb noæu, pastel na papiru, 55x85 cm, 2000.
Zagreb - Kamenita vrata Grada, pastel na papiru, 40x60 cm, 1995.
Hrvatsko Narodno Kazalište u Zagrebu noæu, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Zagreb - Šetaèi na Trgu bana Josipa Jelaèiæa, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Zagreb - Na Zrinjevcu, ugljen na papiru, 45x55 cm, 1999.
Slika u podlizi: Zagreb - Ilica, pastel na papiru, 50x70 cm, 1995.
Zagreb - Tkalèiæeva ulica, pastel na papiru, 50x70 cm, 1995.
Zagreb - Radiæeva ulica, pastel na papiru, 50x70 cm, 1995.
Zagreb - Bakaèeva ulica, pastel na papiru, 50x70 cm, 1995.
Zagreb - Skalinska ulica, pastel na papiru, 50x70 cm, 1995.
Zagreb - Kod Gornjogradske gimnazije, pastel na papiru, 50x70 cm, 1995.
Zagreb - Kula Lotršæak, pastel na papiru, 50x70 cm, 1995.
Zagreb - Kaptol, pastel na papiru, 50x70 cm, 1995.
Zagreb - Šetnja s golubovima na Zrinjevcu, pastel u olovci na papiru, 35x50 cm, 2000.
Slika u podlozi: Zagreb - Proljetna šetnja na Trgu žrtava fašizma, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Zagreb - Jesenja šetnja u Maksimiru, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Zagreb - Šetnja u Botanièkom vrtu, pastel na papiru, 50x35 cm, 1999.
Zagreb - Šetnja na Medvedgradu, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Zagreb - Ljetna šetnja ispred muzeja Mimara, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Zagreb - Šetnja ispred Franjevaèke crkve, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Zagreb - Šetnja kod Umjetnièkog paviljona, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Zagreb - Šetnja Tomiæevom prema staroj uspinjaèi, pastel na papiru, 50x35 cm, 1999.
Zagreb - Šetnja kod crkve Svetog Marka, pastel na papiru, 50x35 cm, 1999.
Zagrebaèka zima - Kamenita iz Radiæeve, pastel na papiru, 18x25 cm, 1994.
Slika u podlozi: Zagrebaèka zima - Pogled na Grad, ulje na platnu 1994, 50x60 cm, 1994.
Zagrebaèka zima - Romantièni Grad, pastel na papiru, 50x70 cm, 1995.
Zagrebaèka zima - Kamenita vrata iz Kamenite, pastel na papiru, 45x65 cm, 2000.)
Zagrebaèka zima na Zrinjevcu, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Zagrebaèka zima na Gornjem Gradu, pastel na papiru, 50x70 cm, 1994.
Zagrebaèka zima - kod spomenika Šenoi, pastel na papiru 35x50 cm, 1999.
Zagreb - Ispod Lotršæaka, pastel na papiru, 20x30 cm, 1994.
Slika u podlozi: Zagreb - Gradska vrata, pastel na papiru, 40x60 cm, 1994
Zagreb - na Gradecu, pastel na papiru, 35x50 cm, 1990.
Zagreb - Lotršæak, pastel na papiru, 35x50 cm, 1990.
Zagreb - na Kaptolu, pastel na papiru, 35x50 cm, 1990.
Zagreb - Jelaèiæ plac, pastel na papiru, 35x50 cm, 1990.
Zagreb - Tkalèa i Skalinska, pastel na papiru, 35x50 cm, 1990.
Zagreb - Kamenita vrata, pastel na papiru, 35x50 cm, 1990.
900-ljetni Zagreb - Franjevaèka crkva na Kaptolu, ugljen na papiru, 50x55 cm, 1999.
Slika u posdlozi: Kamenita vrata èudotvorna u Zagrebu, pastel na papir, 35x33 cm, 1992.
Stara kula Lotršæak i Grièki top u podne, pastel na papiru, 35x33 cm, 1992.
Botanièki vrt u Zagrebu, pastel na papiru, 35x33 cm, 1992.
Maksimirski vidikovac u Zagrebu, pastel na papiru, 35x33 cm, 1992.
Katedrala Svetog Stjepana u Zagrebu, pastel na papiru, 35x33 cm, 1992.
Beli Zagreb Grad (isjeèak), pastel na papiru, 35x33 cm, 1992.
Varaždin - Barokni detalj s Trga kralja Tomislava (isjeèak), pastel u olovci na papiru, 25x15 cm; 2000.
Slika u podlozi: Barokne kiše varaždinske, pastel na papiru, 50x65 cm, 1997.
Barokni Varaždin zimi, pastel na papiru, 50x70 cm, 1996.
Barok na Trgu kralja Tomislava, pastel na papiru, 50x60 cm, 1997.
Jesen u ulici baroka - Varaždin, pastel na papiru, 50x50 cm, 1996.
Barok kod Uršulinske crkve u Varaždinu, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Barok u parku kod Katedralne crkve, pastel na papiru, 50x70 cm; 1997.
Barokni krovovi Varaždina, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Motiv iz Varaždina I (Trgovi i ulice Varaždina I), ugljen na papiru, 50x35 cm, 2000.
Slika u podlozi: Motiv iz Varaždina II (Trgovi i ulice Varaždina I), ugljen na papiru, 35x50 cm, 2000.
Motiv iz Varaždina III (Trgovi i ulice Varaždina I), ugljen na papiru, 35x50 cm, 2000.
Motiv iz Varaždina IV (Trgovi i ulice Varaždina I), ugljen na papiru, 35x50 cm, 2000.
Motiv iz Varaždina V (Trgovi i ulice Varaždina I), ugljen na papiru, 35x50 cm, 2000.
Motiv iz Varaždina VI (Trgovi i ulice Varaždina I), ugljen na papiru, 35x50 cm, 2000.
Motiv iz Varaždina VII (Trgovi i ulice Varaždina I), ugljen na papiru, 35x50 cm, 2000.
Motiv iz Varaždina VIII (Trgovi i ulice Varaždina I), ugljen na papiru, 35x50 cm, 2000.
Motiv iz Varaždina IX (Trgovi i ulice Varaždina I), ugljen na papiru, 35x50 cm, 2000.
Motiv iz Varaždina X (Trgovi i ulice Varaždina I), ugljen na papiru, 35x50 cm, 2000.
Motiv iz Varaždina XI (Trgovi i ulice Varaždina I), ugljen na papiru, 35x50 cm, 2000.
Motiv iz Varaždina XII (Trgovi i ulice Varaždina I), ugljen na papiru, 35x50 cm, 2000.
Varaždinska romansa I (Trgovi i ulice Varaždina II), crtež na papiru, 35x50 cm, 2000.
Slika u podlozi: Varaždinska romansa II (Trgovi i ulice Varaždina II), crtež na papiru, 35x50 cm, 2000.
Varaždinska romansa III (Trgovi i ulice Varaždina II), crtež na papiru, 35x50 cm, 2000.
Varaždinska romansa IV (Trgovi i ulice Varaždina II), crtež na papiru, 35x50 cm, 2000.
Varaždinska romansa V (Trgovi i ulice Varaždina II), crtež na papiru, 35x50 cm, 2000.
Varaždinska romansa VI (Trgovi i ulice Varaždina II), crtež na papiru, 35x50 cm, 2000.
Varaždinska romansa VII (Trgovi i ulice Varaždina II), crtež na papiru, 35x50 cm, 2000.
Varaždinska romansa VIII (Trgovi i ulice Varaždina II), crtež na papiru, 35x50 cm, 2000.
Varaždinska romansa IX (Trgovi i ulice Varaždina II), crtež na papiru, 35x50 cm, 2000.
Varaždinska romansa X (Trgovi i ulice Varaždina II), crtež na papiru, 35x50 cm, 2000.
Varaždinska romansa XI (Trgovi i ulice Varaždina II), crtež na papiru, 35x50 cm, 2000.
Varaždinska romansa XII (Trgovi i ulice Varaždina II), crtež na papiru, 50x35 cm, 2000.
Varaždinski zvonici I, sepia na papiru, 35x50 cm, 2003.
Varaždinski zvonici II, sepia na papiru, 35x50 cm, 2003.
Varaždinski zvonici III, sepia na papiru, 35x50 cm, 2003.
Varaždinski zvonici IV, sepia na papiru, 35x50 cm, 2003.
Varaždinski zvonici V, sepia na papiru, 35x50 cm, 2003.
Varaždinski zvonici VI, sepia na papiru, 35x50 cm, 2003.
Stara vršilnica Jelaèiæevih (Zaprešiæke šetnice), slika na poleđini, pastel na papiru, 55x75 cm, 2003.
Slika u podlozi: Šetnja pri Novim Dvorima, pastel na papiru, 40x60 cm, 2004.
Stari zdenac - Zaprešiæke suprotnosti (Zaprešiæke šetnice), pastel na papiru, 55x75 cm, 2003.
Novi Dvori Jelaèiæevi (Zaprešiæke šetnice), pastel na papiru, 55x75 cm, 2003.
Župna crkva Sv. Ivana Krstitelja (Zaprešiæke šetnice), pastel na papiru, 55x75 cm, 2003.
Župna crkva Marije Kraljice Apostola (Zaprešiæke šetnice), pastel na papiru. 55x75 cm, 2003.
Zaprešiæ - Centar (Zaprešiæke šetnice), pastel na papiru 55x75 cm, 2003.
Novi Dvori Zaprešiæki I, akvarel na papiru, 25x35 cm, 1999.
Slika u podlozi: Zaprešiæ - Gradski stadion, pastel na papiru, 40x70 cm, 1996.
Jelaèiæevi drvoredi u Novim Dvorima, pastel na papiru, 40x70 cm, 1996.
Novi Dvori Zaprešiæki II, pastel na papiru, 40x70 cm, 1996.
Dvorac Lužnica kraj Zaprešiæa (Dom èasnih sestara), pastel na papiru, 40x70 cm, 1996.
Zaprešiæ - Stari zdenac pri Šetnici, pastel na papiru, 40x70 cm, 1996.
Ulaz u Zaprešiæ zimi, pastel na papiru 40x70 cm, 1996.
Hipodrom Trajbar team kraj Zaprešiæa, pastel na papiru, 40x70 cm, 1996.
Kameni svatovi, pastel na papiru, 40x70 cm, 1996.
Zajarki - izletište, pastel na papiru, 40x70 cm, 1996.
Stara zgrada Gradskog poglavarstva, pastel na papiru, 40x70 cm, 1996.
Stari Grad, crtež na papiru, 35x25 cm, 2001.
Slika u podlozi: Panorama - Samoborska veduta I, crtež na papiru, 35x50 cm, 2001.
Samoborska veduta II, crtež na papiru, 35x50 cm, 2001.
Samoborska veduta III, crtež na papiru, 35x50 cm, 2001.
Samoborska veduta IV, crtež na papiru, 35x50 cm, 2001.
Samoborska veduta V, crtež na papiru, 35x50 cm, 2001.
Samoborska veduta VI, crtež na papiru, 35x50 cm, 2001.
Pogled na Požegu u zlatnoj dolini, crtež na papiru, 30,5x43 cm, 1997.
Slika u podlozi: Gradska uprava, olovka na papiru, 30,5x43 cm, 1997.
Motiv s Orljave I, akvarel na papiru, 30x40 cm, 1997.
Motiv s Orljave II ili Industrijska zona (Zlatna dolina), pastel na papiru, 50,5x72 cm, 1997.
Pogled na starine Požege I, crtež na papiru, 30,5x43 cm, 1997.
Pogled na starine Požege II (Staro zlato u dolini), pastel na papiru, 50,5x72 cm, 1997-8.
Katedralna crkva Sv. Terezije, akvarel na papiru, 30x40 cm, 1997.
Trg Svetog Trojstva i Kužni pil, akvarel na papiru, 30x40 cm, 1997.

Franjevaèka crkva i samostan, akvarel na papiru, 30x40 cm, 1997.
Ulazak u Požegu Kanižliæevom, akvarel na papiru, 30x40 cm; 1997.
Šetalište I, akvarel na papiru, 30x40 cm, 1997.
Stara Svilana, akvarel na papiru, 30x40 cm, 1997.
Crkva Svetog Lovre i biskupija, crtež na papiru, 30,5x43 cm, 1997.
Zgrada suda, crtež na papiru, 30,5x43 cm,1997.
Stara Gimnazija, crtež na papiru, 30,5x43 cm,1997.
Vuèjak, crtež na papiru, 30,5x43 cm, 1997.
Franjevaèki samostan i crkva Svetog Duha, olovka na papiru, 30,5x43 cm, 1997.
Željeznièki kolodvor, crtež na papiru, 39,5x43 cm, 1997.
Gradski trg, crtež na papiru, 30,5x43 cm, 1997.
Šetalište II, crtež na papiru, 30,5x43 cm, 1997.
Šetalište III, crtež na papiru, 30,5x43 cm, 1997.
Županijska uprava, crtež na papiru, 43x30,5 cm, 1997.
Izvor Tekija, pastel na papiru, 50x65 cm, 1997-98.
Slika u podlozi: Krovovi i crkveni tornjevi, pastel na papiru, 50,5x72 cm, 1997-98.
Katedralna crkva Svete Terezije, pastel na papiru, 50,5x72 cm, 1997-98.
Trg Svetog Trojstva, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997-98.
Crkva Svetog Lovre i isusovaèki kolegij, pastel na papiru, 50,5x47 cm, 1997-98.
Zgrada stare Gimnazije, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997-98.
Stare bolte na Trgu, pastel na papiru, 50,5x72 cm, 1997-98.
Crkva Svetog Duha, pastel na papiru, 36x50,5 cm, 1997-98.
Crkva Sv. Marije Magdalene na Oštrcu, pastel na papiru, 50x35 cm, 2000.
Slika u podlozi: Crkva Sv. Trojstva u Krašiæu, pastel na papiru, 35x50 cm, 2000.
Crkva Majke Božje Dolske, pastel na papiru, 50x35 cm, 2000.
Crkva Sv. Mihovila na Prekrižju, pastel na papiru, 50x35 cm, 2000.
Crkva Sv. Križa na Loviæu, pastel na papiru, 50x35 cm, 2000.
Župni dvor na Oštrcu, pastel na papiru, 35x50 cm, 2000.
Crkva Sv. Siksta u Pribiæu, pastel na papiru, 50x35 cm, 2000.
Gori lampa na srid Vinkovaca, crtež na papiru, 35x23 cm, 2000.
Slika u podlozi: Vinkovaèke jeseni, pastel na papiru, 24x35 cm, 1994.
Vinkovci, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Crkva Sv. Križa u Ninu - Najmanja katedrala na svijetu, akvarel na papiru, 40x50, 1998.
Slika u podlozi: Stari Sveti Nikola, tuš-akvarel na papiri, 30x40 cm, 1988.
Grgur Ninski u Ninu, crkva Svetog Anselma i osnovna škola ”Petar Zoraniæ”, ulje na platnu, 40x50 cm, 1999.
Ninska kala, ulje na platnu, 40x50 cm, 1999.
Crkva Sv. Nikole u Ninu, ulje na lesonitu, 30x40 cm, 1998.
Plava boja Sv. Križa, ulje na platnu, 45x45 cm, 2005.
Nin - najstariji hrvatski kraljevski grad, crtež na papiru, 30x40 cm, 2001.
Nin - Na Kraljevcu, crtež na papiru, 30x40 cm, 2001.
Pogled sa ninske rive, tuš-akvarel na papiru, 25x35 cm, 1988.
Ninska riva, ulje na platnu, 40x50 cm, 1999.
Zadar, crtež na papiru, 18x25 cm, 1999.
Slika u podlozi: Varaždinska romansa, crtež na papiru, 35x50 cm, 2001.
Dubrovnik, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Split, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Šibenik, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Zadar, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Rijeka - Trsat, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Pula, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Metkoviæ, ulje na platnu, 45x65 cm, 1994.
Gospiæ, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Sisak, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Slavonski Brod, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Osijek, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Bjelovar, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Spomenik Augustu Šenoi u Zagrebu, pastel na papiru, 35x50 cm, 1993.
Slika u podlozi: Spomenik Miroslavu Kraljeviæu kod Stare Svilane u Požegi, pastel na papiru, 35x50 cm, 1997.
Spomenik Antunu Gustavu Matošu u Zagrebu, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Spomenik kralju Tomislavu u Zagrebu, pastel na papiru, 35x33 cm, 1992.
Spomenik Marku Maruliæu u Zagrebu, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Spomenik na Svaèiæevom trgu u Zagrebu, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Motiv iz Hrvatskog zagorja I, pastel na papiru, 25x35 cm, 2004.
Slika u podlozi: Motiv iz Hrvatskog zagorja II, 35x50 cm, 2004.
Motiv iz Hrvatskog zagorja III, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Motiv iz Hrvatskog zagorja IV, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Motiv iz Hrvatskog zagorja V, pastel na papiru, 40x70 cm, 2004.
Motiv iz Hrvatskog zagorja VI, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Motiv iz Hrvatskog zagorja VII, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Motiv iz Hrvatskog zagorja VIII, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Motiv iz Hrvatskog zagorja IX, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Motiv iz Hrvatskog zagorja X, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Èarobna glazba cvjetne livade, pastel na papiru, 25x55 cm, 2000.
Slika u podlozi: Cvjetne livade, pastel na papiru, 70x100 cm, 2004.
Sunèeve zrake u slavonskoj šumi, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997-8.
Èarobna glazba bijelih cvjetnih nošnji, pastel na papiru, 35x50 cm, 1994.
Zeleno mirisno more, pastel na papiru, 25x35 cm, 1994.
Jesenja glazba zlatnog krajolika, pastel na papiru, 24x35 cm, 1994.
Èarobni miris boje, pastel na papiru, 35x50 cm, 1994.
Medeni pir, pastel na papiru, 25x35 cm, 1994.
Sjaj u vodi, akvarel na papiru, 25x35 cm, 2001.
Slika u podlozi: Buško blato, akvarel-pastel na papiru, 25x35 cm, 2002.
Jutro nad rijekom, akvarel na papiru, 25x35 cm, 2000.
Bistrina vode - Jezero Peruæa, pastel na papiru, 35x50 cm, 1994.
Oblaci nad jezerom, ulje na platnu, 30x40 cm, 1995.
Magle nad Savom, ulje na platnu, 35x45 cm, 1993.
Mirna rijeka, pastel na papiru, 18x50 cm, 1992.
Motiv iz Baranje, pastel na papiru, 25x35 cm, 1993.
Motiv iz Slavonije, akvarel na papiru, 25x35 cm, 1997.
Motiv iz Međimurja, pastel na papiru, 25x35 cm, 1994.
Stare vodenice na rijeci Korani, pastel na papiru, 45x45 cm, 1987.
Nabujala ponornica, pastel na papiru, 35x50 cm, 1994.
Zelena slika: Motiv iz Podravine, ulje na platnu, 25x35 cm, 1993.
Zlatne vode, ulje na platnu, 25x35 cm, 1993.
Na kraju sela, pastel na papiru, 25x35 cm, 1994.
Slika u podlozi: Zlatni krajolik, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Zlatna dolina, pastel na papiru, 50x70 cm, 1997.
Iza kuæa, pastel na papiru, 35x50 cm, 1993.
Padala je ljetna kiša, ulje na platnu, 30x50 cm, 1994.
Krajolik rosnih livada, pastel na papiru, 25x35 cm, 1994.
Smiraj dana, pastel na papiru, 24x50 cm, 1994.
Blizina mora, pastel na papiru, 25x50 cm, 1994.
Bregi, pastel na papiru, 25x35 cm, 1994.
Kordunski krajolik, pastel na papiru, 25x35 cm, 1994.
Romantièni krajolik, pastel na papiru, 25x35 cm, 1994.
Gnijezda ptica, pastel na papiru, 25x35 cm, 1994.
Nebo, raslinje i vode, pastel na papiru, 35x50 cm, 1993.
Ljubièasti krajolik, pastel na papiru, 35x50 cm, 1999.
Na Pelješcu, pastel na papiru, 45x65 cm, 1998.
Motiv sa Velebita, ulje na platnu, 50x70 cm, 1994.
Velebitske livade, pastel na papiru, 70x100 cm, 2002.
Minijaturni krajolik, pastel na papiru, 9x12 cm, 1993.
Slika u podlozi I: Šumska minijatura, pastel na papiru, 10x15 cm, 1998.
Slika u podlozi II: Zagorska minijatura, pastel na papiru, 10x15 cm, 2004.
Mali put, pastel na papiru, 10x15 cm, 1994.
Minijatura iz Desiniæa, pastel na papiru, 10x15 cm, 1997.
Minijatura sa Sljemena, pastel na papiru, 10x15 cm, 1996.
Istarska minijatura, pastel na papiru, 10x15 cm, 2000.
Ozaljska minijatura, pastel na papiru, 10x15 cm, 2000.
Rijeèna minijatura, pastel na papiru, 10x15 cm, 1994.
Minijatura sa Trebižata, pastel na papiru, 10x15 cm, 1993.
Minijatura iz Like, pastel na papiru, 10x15 cm, 1996.
Minijatura iz Moslavine, pastel na papiru, 10x15 cm, 1997.
Minijatura iz Pokupskog, pastel na papiru, 10x15 cm, 1993.
Minijatura iz Baranje, pastel na papiru, 10x15 cm, 2000.
Minijatura sa Plješivice, pastel na papiru, 10x15 cm, 1993.

Detalj iz Zagorja, pastel na papiru, isjeèak, 2004.
Slika u podlozi: Voænjak u Pigorju, pastel na papiru, 25x35, 2000.
Podno Biokova, pastel na papiru, 35x50 cm, 1994.
Stelina slika, pastel na papiru, 18x50 cm, 1992.
Voænjak u središnjoj Istri, pastel na papiru, 23x50 cm, 2000.
Tišina u voænjaku, pastel na papiru, 24x50 cm, 1992.
Iz Dalmatinske zagore, akvarel-pastel na papiru, 25x35 cm, 2003.
Voænjak u Ravnim kotarima, pastel na papiru, 35x50 cm, 1994.
Nova Ves, pastel na papiru, 50x70 cm, 1995.
Voænjak kod Karlovca, ulje na platnu, 50x60 cm, 1994.
U zlatnom voænjaku, ulje na platnu, 25x35 cm, 1994.
Motiv iz Južne Dalmacije, pastel na papiru, 25x35 cm, 1994.
Slika u podlozi: Motiv iz središnje Istre, pastel na papiru, 25x35 cm, 2000.
Neretva kod Krvavca, ulje na platnu, 50x50 cm, 1999.
Mala Neretva ili Cvjetna nedjelja, ulje na platnu, 45x55 cm 1994.
Život uz more, ulje na platnu, 70x50 cm, 1994.
Motovun, pastel na papiru, 25x35 cm, 2000.
U zagrljaju mora, ulje na platnu, 23x33 cm, 1993.
Slika u podlozi: Dobrojutro more, ulje na platnu, 40x60 cm, 1995.
Plava slika, ulje na platnu, 32x38 cm, 1994.
Bonaca, ulje na platnu, 67x90 cm, 1994.
Èempresi (Dubrovaèko primorje), ulje na platnu, 20x30 cm, 1999.
Na obali mora - Motiv s otoka, ulje na platnu, 64x88 cm, 1993.
Mala marina, ulje na platnu, 40x60 cm, 1995.
Pod Velebitom, ulje na platnu, 30x40 cm, 1994.
U luci, ulje na platnu, 60x100 cm, 1994.
Kajiæ u luci I, ulje na platnu, 40x60 cm, 1995.
Kajiæ u luci II, ulje na platnu, 40x60 cm, 1995.
Na Puntamici, pastel na papiru, 35x50, 1994.
Èamci na Murteru, ulje na lesonitu, 35x45 cm, 1994.
Tajna jednog vala, ulje na platnu, 60x90 cm, 1994.
Zaljubljeni èamci I, ulje na platnu, 45x60 cm, 1994.
Zaljubljeni èamci II, ulje na platnu, 45x60 cm, 1994.
Zaljubljeni èamci III, ulje na platnu, 45x60 cm, 1994.
Na valovima Jadrana, ulje na platnu, 50x50 cm, 2000.
More se pjeni, ulje na lesonitu, 40x30 cm, 1994.
Biserje - kamene niske uz obalu (Sendina slika), ulje na platnu, 30x50 cm, 1994.
Ponistra i biseri kamene kuæe, ulje na platnu, 50x50 cm, 1995.
Na zidu - petrolejka, slika i raspelo, ulje na platnu, 50x50 cm, 1995.
Između dva pljuska kiše - rijeèni biseri, ulje na lesonitu, 35x45 cm, 1994.
Slap, ulje na platnu, 45x60 cm, 1993.
Komin Milanov na Hotnju, ulje na platnu, 60x70 cm, 2003.
Slika u podlozi: Crkvica Sv. Ane (Gradac), pastel na papiru, 35x45 cm, 1998.
Pojata, pastel na papiru, 70x100 cm, 1999.
Kuæa babe Mramorke, pastel na papiru, 70x100 cm, 2002.
Na Izvirovcu, pastel na papiru, 70x100 cm, 2004.
Mostarski behari, pastel na papiru, 50x70 cm, 2004.
Vodopad Kravica, ulje na platnu, 50x70 cm, 1996.
Poèitelj, ulje na platnu, 60x70 cm, 1995.
Izvor rijeke Bune, ulje na platnu, 60x70 cm, 1994.
Vodopad Koæuša, ulje na lesonitu, 30x40 cm, 2003.
Hutovo Blato, ulje na platnu, 60x70 cm, 1993.
Stogovi I, pastel papiru, 35x50 cm, 1994.
Stogovi II, ulje na platnu, 50x70 cm, 1994.
Grozdovi grožđa, ulje na platno, 60x90 cm, 1995.
Detalj iz vinograda - Ilok, pastel na papiru, 50x48 cm, 1994.
Grozd ispred kuæe dida Adama, ugljen na papiru, 30x20 cm, 1996.
Skriveni kutak u Dalmaciji, pastel na papiru, 35x50 cm, 1993.
Kapelica Svetog Vida u vinogradima, pastel na papiru, 50x65 cm, 1997.
Kruške iz košare djeda Mate, pastel na papiru, 20x30 cm, 1999.
Šipci na stolu bake Cvijete, akvarel na papiru, 50x70 cm, 2001.
Voæe na stolu bake Jelke, ulje na platnu, 40x60 cm, 1999.

Lula dida Joze, ulje na platnu, 40x70 cm, 1999.
XII postaja - Isus umire na križu (ciklus Križni put Isusov II), pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
I postaja - Isusa osuđuju na smrt, pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
II postaja - Isus prima na se križ, pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
III postaja - Isus pada prvi put pod križem, pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
IV postaja - Isus susreæe svoju svetu Majku, pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
V postaja - Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ, pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
VI postaja - Veronika pruža Isusu nositi rubac, pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
VII postaja - Isus pada drugi put pod križem, pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
VIII postaja - Isus tješi jeruzalemske žene, pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
IX postaja - Isus pada treæi put pod križem, pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
X postaja - Isusa svlaèe, pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
XI postaja - Isusa pribijaju na križ, pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
XIII postaja - Isusa skidaju s križa, pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
XIV postaja - Isusa polažu u grob, pastel na papiru, 50x35 cm, 2003-4.
Cvjetovi I, akvarel na papiru, 35x25 cm, 2002.
Cvjetovi II, ulje na platnu, 35x25 cm, 1997.
Cvjetovi III, ulje na platnu, 40x30 cm, 2005.
Cvjetovi IV, ulje na lesonitu, 35x25 cm, 1988.
Cvjetovi V, ulje na platnu, 50x40 cm, 1999.
Cvjetovi VI, pastel na papiru, 35x25 cm, 2001.
Cvjetovi VII, pastel na papiru, 30x20 cm, 1998.
Cvjetovi VIII, ulje na platnu, 45x35 cm, 2000.
Proljeæe na Žumberku, pastel-akvarel na papiru, isjeèak, 20x30 cm, 2001.
Ljeto na Banovini, pastel-akvarel na papiru, isjeèak, 20x30 cm, 2001.
Jesen u Lici, pastel na papiru, isjeèak, 20x30 cm, 2001.
Zima u Gorskom kotaru, akvarel na papiru, isjeèak, 20x30 cm, 2001.
Slika u podlozi: Zima kod Vrbovca, akvarel na papiru, 40x30 cm, 2001.
Proljeæe kod Ivanèice, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Proljeæe uz rijeku Kupu, akvarel-pastel na papiru, 25x35 cm, 2004.
Proljeæe u Samoborskom gorju, pastel na papiru, 30x40 cm, 2001.
Proljeæe pri Kalnièkom gorju, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Proljeæe u Gackom polju, pastel na papiru, 30x40 cm, 2004.
Rano ljeto kod Slavonskog Broda, pastel na papiru, 35x50 cm, 2005.
Ljeto na obroncima Zrinske gore, akvarel-pastel na papiru, 30x40 cm, 2003.
Ljeto na padinama Bilogore, akvarel-pastel na papiru, 30x40 cm, 2003.
Ljeto kod Ogulina, akvarel-pastel na papiru, 30x40 cm, 2003.
Ljeto u Vukomerièkim goricama, akvarel-pastel na papiru, 30x40 cm, 2003.
Jesen u Turopolju, pastel na papiru, 35x45 cm, 2004.
Jesen u Bukovici, akvarel-pastel na papiru, 30x40 cm, 2003.
Jesen na Kordunu, akvarel-pastel na papiru, 30x40 cm, 2003.
Jesen kod Krašiæa, akvarel-pastel na papiru, 30x40 cm, 2003.
Jesen kod Petrinje, akvarel-pastel na papiru, 30x40 cm, 2003.
Jesen u okolici Krapine, akvarel-pastel na papiru, 30x40 cm, 2003.
Zima na obroncima Psunja, akvarel na papiru, 35x45 cm, 2003.
Prosinac pri Velikoj Horvatskoj, akvarel-pastel na papiru, 25x35 cm, 2001.
Zima kod Igrišæa, pastel na papiru, 40x60 cm, 2004.
Zima u Spaèvi, pastel na papiru, 40x60 cm, 2004.
Zima na Bjelolasici, pastel na papiru, 50x35 cm, 1992.
Sniježna grana kod Gline, akvarel-pastel na papiru, 35x25 cm, 1992.
Zima na proplanku Medvednice, pastel na papiru, 35x49 cm, 1992.
Zima na Banovini, pastel na papiru, 30x25 cm, 1999.
Zima na Kordunu, akvarel na papiru, 25x35 cm, 2003.
Zimski souvenir iz Hrvatske, akvarel na papiru, 25x35 cm, 2003.
Slika u podlozi - Naslov - Pejsaž I, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Slika u podlozi - Impressum - Pejsaž II, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Slika u podlozi - Predgovor - Pejsaž III, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Slika u podlozi - Sadržaj - Pejsaž IV, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Slika u podlozi - Uvod I - Pejsaž V, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Slika u podlozi - Uvod II - Pejsaž VI, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Slika u podlozi - Kazalo slika I - Pejsaž VII, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.
Slika u podlozi - Kazalo slika II i Literatura - Pejsaž VIII, pastel na papiru, 35x50 cm, 2004.

LITERATURA

Božidar Staroveški: Fala ti navek, moj dragi breg!, Humoristièno društvo "Zvonec", Krapina, 1999.
Dragutin Tadijanoviæ: Prsten, Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb, 1985.
Ivan Èedomir Ostreš: Zaprešèanske ekete bekete, Kajkaviana, Donja Stubica, 2002.
Magdica, Biserka Rožankoviæ, Željko Špoljar i Vesna Parun: Zagorski èetverolist, Kajkaviana, Donja Stubica, 1999.
Nada Boniæ: Korijenju blizu, Požega, 1988.
Pero Pavloviæ: Zib i sjene, Naklada Jurèiæ, Zagreb, 1999.
Snježana Katiæ-Macan: Biserje, Vlastita naklada, Zaprešiæ, 2002.
Snježana Katiæ-Macan i Stjepan Katiæ, Pejsaži, Beta-d-graf, Zaprešiæ, 2003.
Stjepan Katiæ: Zagrebaèke ulice, INA, Zagreb, 1995.
Stjepan Katiæ: Zagrebaèke razglednice I, Rubin, Èazma, 1996.
Stjepan Katiæ: Zagreb – metropola hrvatskoga duha, Likovna grafièka mapa, Galerija Ana-Marija, Zaprešiæ, 1999.
Stjepan Katiæ: Zagrebaèka šetnja, Likovna grafièka mapa, Galerija Ana-Marija, Zaprešiæ, 1999.
Stjepan Katiæ: Zagrebaèke razglednice II, Galerija Ana-Marija, Zaprešiæ, 1999.
Stjepan Katiæ: Slikarski dokumenti 1992-2001., Vlastita naklada, Zaprešiæ, 2002.
Stjepan Katiæ i Marija Bajt: Požega, Likovna grafièka mapa, Požega, 1999.
Stjepan Katiæ i Mladen Èutura: Od Grièa do Kaptola, Likovna grafièka mapa, Puèko otvoreno uèilište Zagreb, Zagreb, 1996.
Stjepan Katiæ i Stanko Špoljariæ: Krajolici, Galerija INA – Industrija nafte d.d., Zagreb, 1994.
Stjepan Katiæ i Stanko Špoljariæ: Hrvatski gradovi, Otvoreno sveuèilište Zagreb, Zagreb, 1996.
Stjepan Katiæ i Stanko Špoljariæ: Križni put, Vrutak, Zagreb, 1997.
Stjepan Katiæ i Stanko Špoljariæ: Vedute, Otvoreno sveuèilište Zagreb, Zagreb, 1997.
Stjepan Katiæ i Stanko Špoljariæ: Izložba prigodom otvorenja Obrtnièkog doma u Zaprešiæu, Obrtnièki dom Zaprešiæ, Zaprešiæ, 1998.
Stjepan Katiæ i Stanko Špoljariæ: Trgovi i ulice Varaždina, Puèko otvoreno uèilište Zagreb, Zagreb, 1998.
Stjepan Katiæ i Stanko Špoljariæ: Slikarski doživljaj Požege, Hercegovaèka zavièajna udruga "Herceg Stjepan" Požega, Požega, 1998.
Stjepan Katiæ i Stanko Špoljariæ: Trgovi i ulice Varaždina I, Likovna grafièka mapa, Elektrostrojarska škola Varaždin, Varaždin, 2000.
Stjepan Katiæ i Stanko Špoljariæ: Trgovi i ulice Varaždina II, Likovna grafièka mapa, Elektrostrojarska škola Varaždin, Varaždin, 2000.
Stjepan Katiæ i Stanko Špoljariæ: Samoborske vedute, Likovna grafièka mapa, Veterina, Kalinovica, 2002.
Stjepan Katiæ i Stanko Špoljariæ: Zagreb – Od Gradeca do Kaptola, Likovna grafièka mapa, Veterina, Kalinovica, 2003.
Stjepan Katiæ i Stanko Špoljariæ: Zagrebaèka katedrala, Likovna grafièka mapa, Veterina, Kalinovica, 2003.
Stjepan Katiæ: Stari Zagreb – staro zlato, Likovna grafièka mapa, Vlastita naklada, Zagreb, 2003.
Stjepan Katiæ i Željko Špoljar: Varaždinski zvonici, Likovna grafièka mapa, Elektrostrojarska škola Varaždin, Varaždin, 2004.
Stjepan Katiæ, Nikola Skledar i Željko Špoljar: Zaprešiæke šetnice, Likovna grafièka mapa, Klub Zaprešiæana "Zaprešèan", Zaprešiæ, 2006.
Više autora: Hercegovina, Zavièajni Klub studenata Hercegovine, Zagreb, 1996.
Zvonimir Balog: Zlatna knjiga svjetske poezije za djecu, Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb, 1975.
Željko Špoljar: Sve moje ljubavi, Matica hrvatska Zaprešiæ, Zaprešiæ, 1992.
Željko Špoljar i Stjepan Katiæ: Pasteli, Matica hrvatska Zaprešiæ, Zaprešiæ, 1993.